

CARTEA PSALMILOR.

PSALMUL I.

Fericirea celor buni; nefericirea celor răi.

- 1 **F**erice de omul, carele nu âmbără în consiliul nelegîuiţilor,
Şi în calea pecătoşilor nu stă,
Şi în şedinţa deridătorilor nu şede:
 - 2 Ci în legea lui Iehova este plăcerea lui,
Şi în legea lui cugetă ziua şi noaptea.
 - 3 Acela este ca un arbore plantat lângă curgerile apelor,
Carele fructul său 'l dă la timpul său,
Şi a cărnii frunză nu veştedesce,
Şi tot ce el face prosperă.
 - 4 Nu aşia sunt nelegîuiţii:
Ci ca pléva, pre care o spulberă vîntul.
 - 5 De aceea nelegîuiţii nu se vor pute ţine la judecată,
Nici pecătoşii în adunarea dreptilor;
 - 6 Căci Iehova cunoşce calea dreptilor,
Dară calea nelegîuiţilor va peri.
-

PSALMUL II.

*Profeţia complotului naţiunilor împotriva Unsului lui Iehova, şi a mării ei,
la care au fost măşti prin Părintele său.*

- 1 **P**entru ce bubuiă populi,
Şi naţiunile cugetă deşerte?
- 2 Regii pămîntului se rescâlă,
Şi principii se consultă,
Contra lui Iehova şi contra Unsului său, *dicînd*:
- 3 Se rumpem legăturile lor,
Şi se lepădăm de la noi funiile lor!
- 4 Cel ce locuesce în ceriul ride,
Domnul 'şi bate joc de dînşii;
- 5 Atunci el va grăi către dînşii în mânia sa,
Şi în dis plăcerea sa cea mare 'l va spatnănta:

„Eû tot am uns pre regele meû	6
„Pre Zion, muntele meû cel sânt.”	7
Voiû se declar decretul;	
Iehova ñise câtră mine: „Fiul meû esci tu,	8
„Eû astăđi te-am născut.	
„Cere de la mine:	9
„Şi eû 'ţi voiû da populi spre moscenirea ta,	
„Şi marginile pământului spre possessiunea ta:	10
„Tu 'i vei zdrumica cu un sceptru de fer;	
„Ca un vas de olariû 'i vei sfărâma.”	11
Deci acum, regiî, înţelepţiţi-ve,	
Înveţaţi-ve, judecători ai pământului!	12
Serviţi lui Iehova cu frică,	
Şi bucuraţi-ve cu cutremur!	13
Sărutaţi pre fiul, ca se nu se mânia,	
Şi se periţi din calea;	14
Căci mânia lui se aprinde în dată;	
Ferice de toţi, cariî se încred într'ênsul.	

PSALMUL III.

David apăsât de inimiçi seî pune încrederea sa în Dumnezeu.

Un psalm al lui David, când fugi dinaintea lui Absalom, fiului seû.

Iehova! cât de mulţi sunt inimiçi mei!	1
Mulţi se rescôlă în contra mea.	2
Mulţi ñic despre sufletul meû:	
„Pentru dênsul nu e nici un ajutor la Dumnezeu.” Sela.	3
Tu înse, Iehova, esci scut împrejurul meû,	
Gloria mea, şi cel ce înalţi capul meû.	4
Cu vócea mea am strigat câtră Iehova,	
Şi el 'mî-aû respuns din muntele seû cel sânt. Sela.	5
Eû m'am culcat, şi am adormit:	
Desceptatu-m'am, căci Iehova me sprijinesce.	6
Nu me tem de miriade de populi,	
Cariî s'aû pus în contra mea jur împrejur.	7
Scôlă-te, Iehova! ajută-me, Dumnezeu! meû!	
Căci tu ai bătut pre toţi inimiçi mei preste fâlci;	
Dinţiî neleginiţilor 'i-ai zdrobit.	8
La Iehova este mântuire,	
Preste populusul têu este bine-cuvântarea ta. Sela.	

PSALMUL IV.

Ruga mângâietorie în contra vanității copiilor lumii.

Maestrului de cântare pre corde. Un psalm al lui David.

- 1 **R**espunde-mi, când strig, Dumnezeu dreptății mele!
În strimtorare tu m'ai scos la un loc larg;
Îndură-te de mine, și ascultă de ruga mea.
- 2 O voi fi ai ômerilor! până când gloria mea se fiă defăimată?
Până când veți iubi deșertăciunea, și veți cauta minciuna? Sela.
- 3 Cunoșteți dară, că Iehova 'și-a' ales pre cel cuvios,
Iehova va auzi, când strig către dânsul.
- 4 Cutremurați-ve, și nu păcătuiți,
Cugetați în ânimile vâstre
Pre patul vostru, și tăceți. Sela.
- 5 Sacrificați sacrificie de dreptate,
Și credeți-ve în Iehova.
- 6 Mulți dic: „Cine ni va areta nouă fericirea?”
Înălță preste noi lumina faței tale, Iehova!
- 7 Tu ai dat veselie în ânima mea,
Mai mare decât în timpul, când grâul și mustul lor erau cu îmbelșugare.
- 8 În pace me voiui culca și voiui dormi;
Căci numai tu, Iehova, me vei face se locuesc în siguranță.

PSALMUL V.

Ruga lui David persecutat de inimiile săi.

Maestrului de cântare în flaute. Un psalm al lui David.

- 1 **A**scultă, Iehova, de cuvintele mele, iea în considerațiune
meditarea mea.
- 2 Ascultă de vâcea strigării mele, regele meu și Dumnezeu meu!
Căci către tine voiui se me rog.
- 3 Iehova! demâneța vei auzi vâcea mea,
Demâneța voiui îndrepta către tine *ruga mea*, și voiui căuta în sus.
- 4 Căci tu nu *esci* un Dumnezeu, căruia ți place nedreptatea;
Cel reu nu va locui lângă tine;
- 5 Nu se pot ține smintiți înaintea ochilor tăi;
Tu urești pre toți făcătorii de rele;
- 6 Tu perzi pre cei ce grăesc minciună,
Pre barbatul sângiurilor și pre cel al înclătoriei abominază Iehova.

7 Înse eă prin abondenă îndurării tale întru în casa ta,
 Me închin către sântul tău templu în frica ta.
 8 Iehova! condu-me în dreptatea ta; din cauza inimicilor mei
 9 Îndrepteză înaintea mea calea ta;
 Căci în gura lor nu este sinceritate,
 Interiorul lor este énsăși reutate,
 Gâttejul lor un mormént deschis,
 10 Limbele lor le netădesc.
 O Dumneșeul! condamnă'i,
 Se cadă prin planurile lor,
 În mulțimea crimelor lor restórnă'i;
 11 Căci s'aă revoltat în contra ta.
 Înse se vor bucura toți cei, ce se încred în tine,
 În etern vor jubila, și tu'i vei ocroti,
 12 Și se vor veseli în tine cei, ce iubesc numele tău,
 Căci tu, Iehova, bine-cuvénți pre cel drept,
 Ca cu un scut 'l acoperi cu bună voință.

PSALMUL VI.

Ruga lui David în bóla sa și triumful prin eredință.

Maestrului de cântare pre corde, pre un instrument cu opt corde.
 Un psalm al lui David.

1 Iehova! nu me mustra în mânia ta,
 2 Și nici nu me pedepsi în furia ta.
 Îndură-te de mine, Iehova, căci sum slab;
 3 Vindecă-me, Iehova, căci ósele mele sunt cutremurate,
 Și sufletul meu e fórte cutremurat:
 4 Și tu, Iehova, până când?
 Re'tórce-te, Iehova, mântui sufletul meu,
 5 Ajută-me pentru îndurarea ta.
 Căci în mórte nu este aducere aminte de tine,
 6 În infern cine te va lauda?
 Obosit-am în suspinare'mi.
 7 Eă spăl în fiă-care nópte patul meu,
 Cu lacrimile mele topesc ascernutul meu.
 Ochiul meu se consumă de întristare,
 8 Îmbătrănesc din cauza tuturilor inimicilor mei.
 Depărtați-ve de la mine, toți făcătorii de rele!
 9 Căci Iehova aă audit vócea plângerei mele.
 Iehova aă audit cererea mea,
 Iehova va priimi rugăciunea mea;
 10 Se vor rușina și se vor spaimănta tare toți inimicii mei,
 Se vor întórce, vor rușina într'un moment.

PSALMUL VII.

David declară inocența sa și roagă pre Dumnezeu de a-l mântui de inimiții săi.

Șiggaion al lui David, pre care 'l cântă lui Iehova pentru cuvintele lui Cuș, Beniaminitului.

- 1 Iehova, Dumnezeuul meu! în tine me încred,
Ajută-me în contra tuturilor persecutorilor, și mântui-me,
- 2 Ca se nu răpescă ca un leu sufletul meu,
Sfășindu-l, fără de a fi un mântuitor.
- 3 Iehova, Dumnezeuul meu! de am făcut acésta,
De este nedreptate în mânele mele,
- 4 De am resplătit cu reu celuia, ce trăi în pace cu mine,
(Ba, am mântuit chiar pre inimicul meu fără cauză:)
- 5 Apoi se urmărescă inimicul sufletul meu și se-l ajungă,
Și se calce în pământ vieșă mea,
Și onórea mea în pulbere se o pună. Sela.
- 6 Rădică-te, Iehova, în mânia ta,
Înalță-te contra turburării inimicilor mei,
Și scólă-te pentru mine la judecată, ce ai ordonat.
- 7 Și o adunare de populi se te încunjure,
Și pentru dânsa re'ntórce-te în înălțime.
- 8 Iehova! judecă populi:
Judecă-me, Iehova; după dreptatea mea,
Și după integritatea mea *resplătesc'mă*.
- 9 Sfârșescă-se relele nelegiuitilor,
Și întăresce pre cel drept:
Căci un cercător al animelor și al rerunchielor *este Dumnezeuul*
[cel drept.
- 10 Scutul meu *este* la Dumnezeu,
Ajutorul celor drepți la animă.
- 11 Dumnezeu *este* un judecător drept,
Și un Dumnezeu, care se mânia *de nelegiuitul* în totă ziua.
- 12 De nu se întórce, sabia sa el o ascută,
Arcul seú 'l întinde, și'l îndréptă;
- 13 Și contra lui îndréptă armele morței,
Săgetele sale, *pre care le-aú făcut ardétore*.
- 14 Éca! *nelegiuitul* concepe nedreptate,
Și amblă îngrecat cu reutate,
Și nasce minciună.
- 15 Grópa aú săpat, și o-aú adâncit:
Și va căde în grópa, ce o-aú făcut.

Întorce-se-va reutatea lui pre capul seǔ propriu, 16
 Și pre crescutul lui propriu violență sa se va pogori.
 Lauda-voiǔ pre Iehova după dreptatea lui, 17
 Și voiǔ cǎnta numelui lui Iehova, celui Pré-Înalt.

PSALMUL VIII.

Măreța și bunătatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare pre Ghittith. Un psalm al lui David.

Iehova, Domnul nostru! 1
 Cât de minunat este numele tǔ în tot pământul;
 Carele ai pus gloria ta preste ceriul!
 Din gura pruncilor și a sugătorilor 2
 Ți-ai fundat laudă
 Din cauza inamicilor tǔ,
 Ca se amuți pre inamicul și resbunătorul.
 Când privesc ceriurile tale, lucrul degetelor tale, 3
 Luna și stelele, pre care tu le-ai stabilit:
 Ce este omul, câți amintesci de el, 4
 Și fiul omului, câi sǐmă de dǐnsul?
 Ți-ai făcut cu puțin mai mic decât pre angelii, 5
 Cu onóre și cu mǎrire Ți-ai încoronat pre el;
 Ți-ai făcut domn preste lucrurile mânelor tale, 6
 Tóte le-ai pus sub picioróele lui:
 Tóte oile și boii, 7
 Încă și animalele câmpului;
 Paserile ceriului și pescii mǎrei, 8
 Tot ce strebate cǎrările mǎrei.
 Iehova, Domnul nostru! 9
 Cât de minunat este numele tǔ în tot pământul!

PSALMUL IX.

Mulțumirea lui David pentru o învingere asupra inamicilor.

Maestrului de cântare după Mut-Laben. Un psalm al lui David.

Lauda-voiǔ pre Iehova din tótă ânima mea, 1
 Spune-voiǔ tóte minunile tale;
 Me voiǔ bucura și voiǔ jubila în tine, 2
 Voiǔ cǎnta numelui tǔ, o Pré-Înaltul!
 Când inimiții mei se întorc înderept, 3
 Cad și per dinaintea faței tale.

- 4 Căci tu ai apărât dreptul meu și cauza mea,
Sedut-ai pre scaun ca un judecător al dreptății.
- 5 Condamnat-ai populi,
Perdut-ai pre nelegiuitul,
Numele lor chiar 'l-ai stins pentru etern și în perpetuu.
- 6 Cât pentru inimicul, devastările s-au înit,
Și cetățile tu le-ai dirimat;
Perit-au amintirea lor.
- 7 Dară Iehova va trona în etern,
Pus-au scaunul seü spre judecată;
- 8 Și el va judeca lumea cu dreptate,
Va face dreptate populilor cu ecitate.
- 9 Da, Iehova este refugiü celui împilat,
Refugiü în timp de strimtorare:
- 10 În tine se incred cei ce cunosc numele tēü,
Căci tu nu părăsesci pre cei ce te caută, o Iehova!
- 11 Cântați lui Iehova, carele tronéză în Zion,
Anunțiați între populi faptele sale!
- 12 Căci el, resbunătorul sângelui, 'și aduce aminte de ei,
Nu uită strigarea sermanilor.
- 13 Îndură-te de mine, Iehova!
Privesce miseria mea din partea celora ce me uresc,
Tu, care me rădică din porțile morții;
- 14 Pentru ca se narez toate laudele tale în porțile fiiei Zionului,
Ca se me bucur de ajutorul tēü.
- 15 Populi se cufundă în grôpa, care o-au făcut;
În cursa, pre care o-au ascuns, se prinde piciorul lor propriü.
- 16 Cunoscute este Iehova prin judecată, ce au făcut;
În lucrul mânelor sale proprie se împleticesce cel reü. Higgsaion, Sela.
- 17 Întorce-se-vor nelegiuiții în infern,
Toți populi ce uită pre Dumnedeü.
- 18 Căci nu pentru tot de-a-una va fi uitat seracul,
Nici în etern speranța sermanilor nu va fi perdută.
- 19 Scôlă-te, Iehova! se nu se covârșescă muritorul;
Se se judece populi înaintea faței tale.
- 20 Pune, Iehova, preste ei frică:
Fă ca populi se cunoscă, că ômeni sunt! Sela.

PSALMUL X.

Vicleșugurile celui reü și impietatea sa.

- 1 Pentru ce, Iehova, stai departe,
Te ascunzi în timpurile de strimtorare?
- 2 Rēul în mândria sa persecută pre cel serman;
Ei se prind prin planurile, pre care ei le-au escugetat.

- Căci nelegiuitul se fălesce în dorințele sufletului său, 3
 Bine-cuvântă pre cel nesețios, și desprețuiesce pre Iehova.
 Nelegiuitul în mândria sa *cugetă*: „El nu pedepsește“; 4
 „Nu este Dumnezeu“, *sunt* toate cugetările lui. 5
 Căile sale prosperă în tot timpul,
 Departe *sunt* judecățile tale dinaintea lui;
 Pre toți inimiții sei 'i suflă. 6
 El *dice* în *â*nima sa: „Eă nu me voiă clăti.
 „Voiă *remâne* din generațiune în generațiune,
 „Și nici o dată nu voiă fi în nevoiă.“ 7
 Gura sa *este* plină de blăstem, de amăgire și de daună,
 Sub limba sa *este* reutate și nedreptate. 8
 El șede la pândă prin curți,
 În locuri ascunse ucide pre cel inocent,
 Ochii sei pândesc pre cel nefericit. 9
 El pândescce în loc ascuns, ca un leă în tufariă;
 Pândescce, ca se prindă pre cel serman;
 El prinde pre cel serman, trăgându'l în cursa sa. 10
 El se tupileză, se plécă,
 Și nefericiții cad prin puterea lui. 11
 El *dice* în *â*nima sa: „Dumnezeă uită;
 „El ascunde fața sa, nu o vede *acésta* nici o dată.“ 12
 Scólă-te, Iehova, Dumnezeu, rădică mâna ta,
 Nu uită pre cel sermanî! 13
 Pentru ce desprețuiesce nelegiuitul pre Dumnezeu;
 Dice în *â*nima sa: „Tu nu pedepsești?“ 14
 Tu ai veđul *acésta*:
 Căci tu observi dauna și întristarea, spre a le lua în mânele tale:
 Tie 'i lasă *acésta* nefericitul;
 Orfanului tu 'i esci ajutor; 15
 Sfărămă brațiul nelegiuitului și al reului;
 Reutatea sa caută-o, până ce nu o mai afli! 16
 Iehova *este* rege din eternitate în eternitate;
 Peri-vor populi din pământul lui. 17
 Dorința celor sermanî o-ai ascultat, Iehova!
 Tu prepari *â*nima lor, faci ca urechia ta se asculte, 18
 Spre a judeca pre cel orfan și pre cel apăsă,
 Ca omul de pre pământ se nu mai adaugă a apăsa.

PSALMUL XI.

Persecutoriî lui David. Dreptatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare. *Un psalm al lui David.*

- 1 **Î**n Iehova me încred;
Cum dar diceți sufletului meu: „Sburați în munții vostri
2 Căci éca! nelegiuții întind arcul, [ca paseri“!
Aședă săgetele lor pre córdă,
Ca se săgeteze prin întuneric pre cei drepți la ánimă.
3 Căci temeliele se surpă;
Dreptul ce póte se facă?
4 Iehova în sântul seú templu,
Iehova, al cărui tron *este* în ceriú,
Ochiî seî privesc, pleópele sale cercă pre fiî ómenilor.
5 Iehova cercă pre cel drept:
Érá pre cel nelegiuit și pre cel ce iubescce violența uresce sufletul seú.
6 El va face se plóe preste cei nelegiuți fulgere,
Foc și sulfur;
Vént arđător *va fi* partea cupel lor.
7 Căci drept *este* Iehova, dreptate o iubescce;
Pre cel drept 'l vede fația lul.

PSALMUL XII.

David se plânge de reutatea inamicilor seú.

Maestrului de cântare pre un instrument cu opt corde. *Un psalm al lui David.*

- 1 **A**jută, Iehova, căci cuvioșii se împuținéză,
Cei credincioși se sfârșesc dintre fiî ómenilor.
2 Falsitate grăesc unul cu altul,
Cu buze lingușitoare, cu ánimă dúplă grăesc.
3 Esterminéză, Iehova, tóte buzele lingușitoare,
Limba cea mare grăitoră,
4 Cariî dic: „Prin limbele nóstre suntem puterici,
„Buzele nóstre *sunt* cu noi: cine *este* domn preste noi?“
5 „Din cauza apăsărei sermanilor, din cauza suspinului celor seraci,
„Me voiú scula acum,“ dice Iehova,
„'I voiú mântui de cei cariî 'i suflă.“
6 Cuvénțele lui Iehova *sunt* cuvénțe curate,
Argint curăjit în tigiaie de pământ, curăjit-de șapte ori.

Tu, Iehova, 'î veî păzi,
'î veî apăra de generațiunea acésta în etern.
Căci nelegiuîții âmbă pretutindinea,
Când josia se înalță între fiii ómenilor!

8

9

PSALMUL XIII.

Plăngerile lui David și încrederea sa în Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

Până când Iehova me veî uita de tot?
Până când veî ascunde fația ta de la mine?
Până când se me consult în sine'mi,
Având întristare în ânima mea în fiă-care ți?
Până când se va scula inimicul meu în contra mea?
O, uita-te, răspunde'mi, Iehova, Dumnezeul meu!
Luminéză ochii mei, ca se nu adorm în mórtea,
Ca se nu ȕică inimicul meu: „'L-am învins,”
Nici se se bucure apăsătorii mei, că me clătesc.

1

2

3

4

5

Dară eu me încred în îndurarea ta:
Veselișcă-se ânima mea de ajutorul tîu;
Voiu cânta lui Iehova;
Căci 'mi-au făcut bine!

PSALMUL XIV.

Înfricoșată depravațiune a ómenilor.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

Nerodul ȕice în ânima sa: „Nu este Dumnezeu”!
Corupți, abominabili sunt în lucrările lor,
Nici unul nu face bine.
Iehova din ceriú se uita preste fiii ómenilor,
Spre a vede, dacă este vre un înțelept,
Carele caută pre Dumnezeu:
Toți s'aú abătut,
Toți s'aú corupt;
Nemine nu face bine, chiar nici unul.
Aú n'aú sciintă toți făcătorii de rele,
Carii mănăncă pre populus meu?
Ei țin o masă, pre Iehova nu'l invită:
Acolo se cutremurá de frică.
Căci Dumnezeu este cu generațiunea celui drept.
Puteți rușina consiliul sermanului;

1

2

3

4

5

6

- * Căci Iehova *este* refugiul său.
 7 O! de ar veni din Zion mântuirea lui Israel!
 Când Iehova va întorce pre captivii populului său,
 Veselăscă-se Iacob, bucure-se Israel.
-

PSALMUL XV.

•
Înauşirile omului bun.

Un psalm al lui David.

- 1 Iehova! cine va locui în cortul tău?
 Cine va petrece în muntele tău cel sănt?
 2 Cel ce âmbă cu integritate, şi practică dreptate,
 Şi grăesce adevăr în ânima sa,
 3 Nu calomniează cu limba sa,
 Nu face rău aprópelui său,
 Şi nu aduce ruşinarea asupra amicului său.
 4 În ochii căruia despreţuibilul este urît,
 Şi pre cel ce se tem de Iehova 'i onorează,
 Şi dacă s'aû jurat, flă chiar în dauna sa, nu o schimbă.
 5 Baniî seî nu'i dă cu usuriă,
 Şi nu lea nici o mită în contra celui inocent;
 Făcând acesta nu se va clăti în etern.
-

PSALMUL XVI.

Speranţa credinciosului în Dumnezeu. Profetia despre Mesia şi despre învierea sa.

O cântare de aur a lui David.

- 1 Păzesce-me, Dumnezeu!
 Căci în tine me încred.
 2 *Sufletul meu*, şi lui Iehova: *Tu eşci* Domnul meu!
 Fericirea mea nu *este* afară de tine;
 3 Între sântii, cariî sunt pre pământ,
 Şi între cei aleşi am totă plăcerea mea.
 4 Durerile lor le îmulţesc cei ce alérgă după un alt *deû*:
 Eû nu ofer libaţiunile lor de sânge,
 Şi nici ieû numele lor pre buzele mele.
 5 Iehova *este* partea moscenirei mele şi cupa mea;
 Tu susţini sorţul meu.
 6 Moscenirea 'mi-aû cădut în locuri plăcute,
 Da, o proprietate ce'mi place.

Bine-cuvânt pre Iehova, carele 'mî-aŭ dat consiliu,	7
Âncă și nóptea me îndemnă rerunchiele mele.	8
Eŭ pun pre Iehova înamtea mea pururea.	9
Fiind că 'mî stă de a drépta, nu me voiŭ clăti.	10
De aceea ânima mea se bucură, și sufletul meu se veselesce,	11
Și carnea mea locuesce în siguranță.	
Căci tu nu vei lăsa sufletul meu în infern,	
Nici nu vei lăsa pre cuviosul teŭ se vedă putrețire.	
Tu 'mî vei face cunoscută calea vieței:	
Abondența bucuriilor este înaintea faței tale,	
Desfătări de a drépta ta pururea.	

PSALMUL XVII.

David expune inocența sa și speranța sa în fața cu prosperitatea nelegiuiților.

O rugăciune a lui David.

A scultă, Iehova, dreptatea,	1
Iea aminte strigarea mea,	
Iea în urechie ruga mea din buze fără vicleniă.	2
De la fața ta ésă judecata mea,	
Ochiul tîi vedă dreptatea.	3
Tu ai cercat ânima mea,	
O ai cercetat nóptea,	
Cercatu-m'ai și n'ai aflat nimic;	
De am cugelat ce-va rău, nu aŭ trecut preste gura mea.	4
Cât pentru faptele ómenilor, după cuvântul buzelor tale	
Eŭ m'am ferit de cărările celui desfrénat,	5
Spre a întări pașii mei în căile tale,	
Ca se nu se clătescă picioarele mele.	6
Eŭ te invoc, căci tu, Dumnezeu, 'mî vei responde;	
Plécă urechia ta către mine, ascultă de cuvântul meu.	7
Arétă într'un mod minunat îndurările tale,	
Tu, care mântui cu mâna ta cea dréptă	
Pre cei ce se încred în tine de adversarii.	8
Păzesce-me ca lumina ochiului,	
Sub umbra aripelor tale ocrotesc-me	9
De nelegiuiții, cari m'aŭ supra-prins,	
De inimiții mei de mórte, cari me încunjură.	10
Ânima lor o-aŭ închis,	
Cu gura lor vorbesc în mândriă.	11
Acum pașii noștri 'i-aŭ încunjurat,	
Ochiul lor 'i așintesc, ca se ne dea la pământ.	

- 12 Ei sunt asemenea unui leu, carele arde după pradă,
 Și ca un pui de leu, ce șede în loc ascuns.
- 13 Scoală-te, Iehova, întimpină-l, dobără-l,
 Eliberază sufletul meu de cel nelegiuit prin sabia ta,
- 14 De ómenii acestia prin mâna ta, Iehova,
 De ómenii lumii acesteia: partea lor o-ați în vieță,
 Și cu avuțiile tale ai împlut pântecul lor;
 Ei sunt avuți de fii, și lasă prisosul lor copiilor lor.
- 15 Eū înse prin dreptate ved fața ta;
 Când me descept, me satur de chipul tău.

PSALMUL XVIII.

*David mulțumescă lui Dumnezeu pentru ajutorul ce-i dă, și face o descriere
 pompoasă despre marea Dumnezeiească.*

Maestrului de cântare. *Un psalm al lui David, servului lui Iehova, carele a vorbit către Iehova cuvintele cântărei acesteia în ziua, când l-a mântuit Iehova din mâna tuturor inamicilor săi și din mâna lui Saul.*

- 1 Și aū dis: Te iubesc, Iehova, țaria mea!
- 2 Și Iehova este stinca mea și fortarea mea și mântuitorul meu.
 Dumnezeuul meu, stinca mea, în el me încred;
 Pavaza mea și cornul mântuirii mele, turnul meu înalt.
- 3 Pre cel demn de laudă l-am invocat, pre Iehova,
 Și de inimiții mei am fost mântuit.
- 4 Încunjuratu-m'aū legăturile morței,
 Și torente de nelegiuiri m'aū înspăimântat.
- 5 Legăturile infernului m'aū încunjurat,
 Supra-prinsu-m'aū lațurile morței:
- 6 În strimtorarea mea invocat-am pre Iehova, și către Dumnezeuul
 Audiu-aū din templul său vócea mea, [meu am strigat:
 Și strigarea mea aū venit înaintea lui în urechile sale.
- 7 Atunci se clăti și se cutremură pământul,
 Și temeliele munților se cutremură și se clătiră,
 Pentru că s'aū mâniat:
- 8 Fum se rădică din nasul său,
 Și foc din gura lui consumă,
 Cărbuni se aprinseră din el.
- 9 Și el plecă ceriurile și se pogori,
 Și întunerecul era sub picioarele lui.
- 10 Și el călări pre un Cherub, și sbură,
 Și pluti pre aripele vântului.
- 11 Făcut-aū întunericul spre acoperimentul său,

Împrejurul seǔ drept colibǎ:
 Întunecime de apǎ, nuorǐ groșǐ. 12
 De strǎlucirea cea dinaintea lui trecurǎ prin nuorǐ seǐ
 Grǎndinǎ și cǎrbuni de foc. 13
 Și Iehova tunǎ în ceriul,
 Și cel Pré-Înalt dede vócea sa:
 Grǎndinǎ și cǎrbuni de foc. 14
 Trǎmise sǎgetele sale și le împrǎscǎ,
 Fulgerǐ multe și le retǎci. 15
 Atunci se aretarǎ adǎncimile apelor,
 Și temelile pǎmântului se descoperirǎ
 De musturarea ta, Iehova!
 De suflarea mǎnieǐ tale! 16
 El întinse *mǎna* sa din înalțime, me luǎ,
 Me scose din ape multe:
 El me mǎntui de putericul meǔ inimic 17
 Și de cel ce me uresc,
 Pentru cǎ erau mai tarǐ decǎt mine.
 Supra-prinsu-m'aǔ în ȕiua calamitǎței mele, 18
 Darǎ Iehova 'mǐ-aǔ fost mie sprijin,
 Și m'aǔ scos la un loc larg; 19
 Mǎntuitu-m'aǔ, pentru cǎ avea plǎcere de mine.
 Rǎsplǎtitu'mǐ-aǔ Iehova dupǎ dreptatea mea, 20
 Dupǎ curǎțenia mǎnelor mele 'mǐ-aǔ întors.
 Cǎci eǔ am pǎzit cǎile lui Iehova, 21
 Și nu am pǎcǎtuit în contra Dumneȕeului meǔ;
 Cǎci tote judecǎțile sale *sunt* înaintea mea, 22
 Și statutele sale nu le-am depǎrtat de la mine;
 Fost-am integru înaintea lui, 23
 Și m'am ferit de pecatul meǔ.
 De aceea Iehova 'mǐ resplǎtesce dupǎ dreptatea mea, 24
 Dupǎ curǎțenia mǎnelor mele înaintea ochilor seǐ.
 Cǎtrǎ cel bun te areȕi bun, 25
 Cǎtrǎ barbatul integru te areȕi integru,
 Cǎtrǎ cel curat te areȕi curat, 26
 Și cǎtrǎ cel pervers te areȕi infidel:
 Cǎci tu ajuȕi pre populus miser, 27
 Și ochiul cel trufaș 'ȕi umilescǐ;
 Cǎci tu luminezi candela mea. 28
 Iehova, Dumneȕeul meǔ! luminează întunericul meǔ.
 Da, prin tine me arunc asupra unei cete, 29
 Și prin Dumneȕeul meǔ sar preste muri.
 Dumneȕeǔ! integrǎ *este* calea lui; 30
 Cuvântul lui Iehova *este* lǎmurit.
 Scut *este* el tuturilor celora, cariȕ se încred în el.

- 31 Căci cine *este* Dumnezeu afară de Iehova?
Și cine *este* stîncă afară de Dumnezeu. nostru?
- 32 Dumnezeu *este* cel, ce me încinge cu putere,
Și face integră calea mea;
- 33 Cel ce face picioarele mele ca ale cerboicelor,
Și pre înălțimile mele me pune;
- 34 Carele deprinde mânele mele la resbel,
Încât brațele mele întind arcul de aramă.
- 35 Tu'mi dai scutul mântuirii tale,
Și drepta ta me sprijinesce,
Și mila ta me rădică pre mine;
- 36 Lărgesci pașii mei sub mine,
Încât nu se clătesc glesnele mele.
- 37 Gont-am pre inimiile mei, 'i-am ajuns,
Și nu m'am întors, până ce nu 'i-am nimicit;
- 38 'i-am sfărâmat, și nu se vor pute scula,
Căde-vor sub picioarele mele.
- 39 Căci tu m'ai încins cu putere spre resbel;
Plecat-ai pre inimiile mei sub mine;
- 40 Și pre adversarii mei 'i-ai făcut se'mi întorcă dosul,
Și pre cei ce me uresc 'i-am nimicit.
- 41 Ei strigară, dară nu era nici un mântuitor,
Cătră Iehova, dară nu 'i auți pre ei.
- 42 Și eu ca pulberea dinaintea vîntului 'i-am frecat,
Ca tina de pre strade 'i-am aruncat.
- 43 Măntuitu-m'ai de certele populului,
Pusu-m'ai cap al națiunilor,
Populi, pre cari nu 'i cunosceam, 'mi servesc;
- 44 Numai din auzul urechii me ascultă;
Fiii celor streini me lănguesc.
- 45 Fiii celor streini se vestețesc,
Și tremură în închisorile lor.
- 46 Iehova trăesce, și bine-cuvîntată *fiă* stîncă mea,
Și înălțat Dumnezeul mântuirii mele,
- 47 Dumnezeul, care 'mi-a procurat resbunare,
Și 'mi-a supus mie populi.
- 48 Mântuitorul meu de inimiile mei!
Și asupra adversarilor mei m'ai rădicat,
De omul violenței m'ai mântuit.
- 49 De aceea te voi lauda între populi, Iehova!
Și voi cânta numelui tău,
- 50 Carele măresce mântuirea regelui său,
Și arătă îndurare cătră unsul său,
Cătră David și semența sa până în etern.
-

PSALMUL XIX.

David înalță lucrările lui Dumnezeu și minunile legei sale.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

Ceriurile spun gloria lui Dumnezeu,	1
Și lucrul mânelor sale 'l anunțâ firmamentul.	2
Di cătră di esprime cuvânt,	3
Și nópte cătră nópte anunțâ sciință	4
Fără vorbe și fără cuvânt;	5
Neauđitâ este vócea lor;	6
În tot pământul ese sunetul lor,	7
Și până la marginile lumii cuvântele lor.	8
Sórelui 'i-au aședat cort în ele,	9
Și acela este ca un mire, ce ese din camera sa de nuntâ;	10
El se bucură ca un eroú, spre a alerga în cale.	11
De la marginea ceriului este eșirea sa,	12
Și drumul seú până la marginile lui,	13
Și n.mic nu este ascuns de căldura lui.	14
Legea lui Iehova este perfectă, restaurând sufletul;	15
Mărturia lui Iehova este adevărată, înțeleptind pre cel simplu;	16
Ordinile lui Iehova sunt drepte, veselind ânima;	17
Preceptele lui Iehova lămurite, luminând ochii;	18
Frica lui Iehova este curată, stând în etern;	19
Judecățile lui Iehova sunt adevăr, și drepte de tot,	20
Mai perlióse decât aurul, da, decât mult aur curat,	21
Și mai dulci decât mierea și picăturile fagarului.	22
Prin ele se luminează și servul tēú;	23
În păzirea lor este o mare resplădire.	24
Greșelele cele de nescință cine le cunoște?	25
De cele ascunse achiteză-me.	26
De asemenea apără de mândriă pre servul tēú,	27
Ca ea se nu me stăpănescă:	28
Atunci voiú fi integru,	29
Și liber de grele pecate.	30
Fiă bine plăcute cuvântele gurei mele	31
Și meditațiunea ânimei mele înaintea ta,	32
O Iehova, stínca mea și mântuitorul meú!	33

PSALMUL XX.

Ruga popului pentru David, când merse la război.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 **I**ehova se-te audă în ziua strimtorărei,
Scutescă-te numele Dumnezeului lui Iacob.
- 2 Trămită-ți ajutorul tău din Sanctuarul,
Și din Zion sprijinescă-te.
- 3 Amintescă-și de toate sacrificiile tale pănaticе,
Și sacrificiul tău de ardere fiă acceptibil. Sela.
- 4 Dee-ți după anima ta,
Și tot consiliul tău se-l împlinescă.
- 5 Fiă ca se ne bucurăm de mântuirea ta,
Și în numele Dumnezeului nostru se rădicăm stendardul,
Împlinescă Iehova toate cererile tale.
- 6 Acum cunosc, că Iehova ajută pre unsul său,
El ți va răspunde din cerul său cel sânt
Prin a tot putericul ajutor al dreptei sale.
- 7 Acestia se rezămă în care și aceia în cai:
Noi înse ni amintim de numele lui Iehova, Dumnezeului nostru;
- 8 Ei s-au plecat și au căzut;
Noi înse stăturăm și ne ținurăm.
- 9 Iehova! ajută pre regele,
Răspunde-ni în ziua invocărei noastre.

PSALMUL XXI.

Mulțumiri pentru victoriile regelui.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

- 1 **I**ehova! în puterea ta se bucură regele,
Și de ajutorul tău cât de mult se veselesce!
- 2 Dorința animei lui ți-ai dat-o,
Și cererea buzelor lui nu ți-ai refusat. Sela.
- 3 Căci ți-ai întimpinat pre el cu bine-cuvântările fericirei,
Pus-ai pre capul lui cunună de aur.
- 4 Vieța a cerut de la tine, și ți-ai dat lui
Lungime de zile în etern.
- 5 Mare este gloria lui prin ajutorul tău,
Strălucire și majestate ai pus preste dânsul.
- 6 Căci tu ți-ai pus drept bine-cuvântare în etern,
Veselitu-l-ai cu bucuria faței tale.

Căci regele se încrede în Iehova,	7
Și prin îndurarea celui Pré-Înalt nu se va clăti.	8
Mâna ta el o va afla pre toți inimicii tăi,	9
Drépta ta o va afla pre cei ce te uresc.	
Tu 'i vei face ca pre un coptor în timpul mâniei tale:	
Iehova în furia sa 'i va nimici pre ei.	
Și foc 'i va consuma pre ei.	10
Fruptul lor 'i vei perde de pre pământ,	
Și semënța lor dintre fiil ómenilor.	11
Căci aũ uneltit rele în contra ta,	
Cugetat-aũ vicleșug: dară nu vor reuși;	12
Căci tu 'i vei face se întorcă spatele lor,	
Cu săgețele tale vei ținti în fația lor.	13
Înaltă-te, Iehova, în puterea ta;	
Vom cânta și vom lauda puterea ta.	

PSALMUL XXII.

Descrierea patimilor dreptului și a laudatelor lor urmări.

Maestrului de cântare după Aieleth șahar. Un psalm al lui David.

D umnezeul meu! Dumnezeul meu! de ce m'ai părăsit?	1
<i>De ce stai departe de ajutorul meu și de cuvintele strigă-</i>	
Dumnezeul meu! eu strig ziua, și tu nu me auzi, [rei mele?	2
Și noaptea, și nu tac.	3
Dară tu ești cel Sânt,	
Tronând preste cântările de laudă ale lui Israel.	4
În tine s'aũ încređut părinții nostri;	
S'aũ încređut, și tu 'i-ai mântuit;	5
Cătră tine aũ strigat, și aũ fost eliberați;	
În tine s'aũ încređut, și n'aũ fost rușinați.	6
Eũ inșe sum verme, și nu om,	
Oprobrul ómendur și desprețuit de populi.	7
Toți, căți me ved, 'și bat joc de mine;	
Deschid buzele, clatină capul, <i>dicând:</i>	8
„Încrédă-se în Iehova, și acesta elibereze'l,	
„Mântuie'l, fiind că are plăcere asupra'l.“	9
Dară tu ești cel ce m'ai scos din pântecelu <i>mamei mele,</i>	
Carele ai îngrijit de mine la țitele <i>mamei mele;</i>	10
La tine m'am aruncat din sinul <i>mamei;</i>	
Din pântecelu <i>mamei mele ești tu Dumnezeul meu.</i>	11
Nu te departa de la mine, căci strimtorarea <i>este aproape,</i>	
Căci nu este nici un ajutător,	

- 12 Încunjuratu-m'aŭ tauri mulți,
Tauri puternici de la Bașan m'aŭ ocolit;
- 13 Deschis-aŭ în contra mea gura lor
Ca un leu sfâșiator și mugitor.
- 14 Ca apa sum versat,
Și toate oșele mele s'aŭ desfăcut;
Ânima mea aŭ devenit ca ceară,
Topită în măruntaiele mele.
- 15 Secată ca un hîrb *este* puterea mea,
Și limba mea lipită de ceriul gurei mele;
Și în țărâna morței me puni.
- 16 Căci încunjuratu-m'aŭ câni,
Adunarea răilor m'aŭ cuprins,
Săpat-aŭ mânele mele și piclôrele mele;
- 17 Pot numera toate oșele mele;
Ei caută și se uită pre mine.
- 18 Împărțit-aŭ vestimentele mele între sine,
Și pentru mantana mea aŭ aruncat sorți.
- 19 Dară tu, Iehova, nu te depărta!
Tăria mea, grăbesce-te spre ajutorul meu!
- 20 Măntul de sabie sufletul meu,
Din mâna cânelui pre unicul meu.
- 21 Eliberează-me din gura leului,
Și din cornele unicornului auzi-me.
- 22 Anunția-voiu numele tău fraților mei,
În meșilocol adunării te voiu lauda.
- 23 Cel ce ve temeți de Iehova, laudați-l,
Totă semënța lui Iacob, gloriificați-l,
Și temeți-ve de el, totă semënța lui Israel!
- 24 Căci el nu desprețui și nici nu urî apăsarea celui întristat,
Nici nu ascunse fața sa de la el,
Ci când strigă către el, 'l ascultă.
- 25 De la tine vine cântarea mea de laudă în adunare mare;
Votul meu 'l voiu îndeplini înaintea celora ce se tem de el.
- 26 Mănca-vor sermanii și se vor sătura,
Lauda-vor pre Iehova cei ce-l caută pre el:
Vieze ânima voastră în etern!
- 27 Aduce-și-vor aminte și se vor întorce către Iehova toate marginile
pământului,
Și se vor închina înaintea faței tale toate familiile popurilor.
- 28 Căci a lui Iehova *este* împărăția,
Și el domnesce preste populi.
- 29 Mănca-vor și se vor închina toți cei grași ai pământului:
Înainte-i vor pleca genunchiul toți cei ce se cophor în țărână,
Și cel ce nu 'și putu prelungi viața.

Posteritatea 'l va servi lui,
Nara-se-va generațiunei viitoare de Domnul.
Vor-veni și vor face cunoscută dreptatea sa
Populului ce se va nasce, că el aū făcut *acésta*.

PSALMUL XXIII.

Încrederea lui David în ajutorul lui Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

I ehova este păstorul meu;	1
Nimic nu'mi va lipsi.	2
Pre pășuni erbóse me culcă;	3
La apele cele lne me conduce.	3
Sufletul meu 'l restauréză;	4
Me conduce în cărările dreptăței pentru numele seū.	4
Chiar de ămbliu în valea umbrelor morței,	
Nu me tem de nici un rău; căci tu esci cu mine;	
Toiagul tēu și popreua ta, ele me mângăiă.	5
Gătesci înaintea mea masă, în prezența inimicilor mei;	5
Ungi cu oleū capul meu;	
Cupa mea e plină preste măsură.	
Numai fericire și îndurare me vor urma în toate zilele vieței mele,	6
Și voiū locui în casa lui Iehova zile îndelungate.	

PSALMUL XXIV.

Profeția despre Unul lui Iehova.

Un psalm al lui David.

A l lui Iehova este pământul și plinitatea lui,	1
Lumea și cei ce locuesc într'ênsa;	2
Căci el 'l-aū întemeiat pre mări,	3
Și pre fluvie 'l-aū întărit.	3
Cine se va sui în muntele lui Iehova,	
Și cine va sta în locul seū cel sânt.	4
Cel inocent cu mânele și cel curat la animă:	4
Carele nu aplecă sufletul seū la deșertăciune, și nu se jură cu	5
El va lua bine-cuvântare de la Iehova,	[violeniă.
Și dreptate de la Dumnezeuul mântuirii lui.	5
Acésta este generațiunea celor carei întreabă de dēnsul,	6
Carī caută fața ta, <i>Dumnezeul</i> lui Iacob! Sela.	

- 7 Rădicați, porțile, capitele vóstre;
Rădicați-ve, porțile eterne!
Ca se între regele gloriei!
- 8 Cine este acest rege al gloriei?
Iehova cel tare și puternic,
Iehova cel puternic în resbel.
- 9 Rădicați, porțile, capitele vóstre;
Rădicați-ve, porțile eterne!
Ca se între regele gloriei!
- 10 Cine este acest rege al gloriei?
Iehova, Dumnezeuul oșturilor, acesta este regele gloriei. Sela.

PSALMUL XXV.

Rugăciunea lui David pentru pecatele sale.

Un psalm al lui David.

- 1 Cătră tine, Iehova, înalțiū sufletul meu.
2 Dumnezeu! în tine me încred:
Nu me lăsa se fiū rușinat;
Se nu jubileze inimiūi mei de mină.
- 3 De sigur! toți cei ce speră în tine nu se vor rușina:
Rușina se-vor cei ce se port perfid fără cauză.
- 4 Căile tale, Iehova, arătă'mi,
Cărările tale înveță-me.
- 5 Condu-me în adevărul tău și învăță-me;
Căci tu ești Dumnezeu! mântuirei mele,
În tine sper în tot timpul.
- 6 Adu'ți aminte de îndurările tale, Iehova, și de milele tale,
Căci din etern sunt ele.
- 7 Pecatele ténerețelor mele și abaterile mele nu le aminti,
După îndurerea ta adu'ți aminte de minie
Pentru bunătatea ta, Iehova!
- 8 Bun și drept este Iehova:
De aceea el arătă pecătoșilor calea.
- 9 El conduce pre cei umiliți în dreptate,
Și învăță pre cei umiliți calea lui.
- 10 Tóte cărările lui Iehova sunt îndurare și fidelitate
Pentru cei ce păzesc alianța sa și mărturiile sale.
- 11 Pentru numele tău, Iehova, iértă'mi inicitatea mea;
Căci ea este mare.
- 12 Cine este omul, carele se teme de Iehova?
Lui 'l arătă calea, pre care se o alégă.

Sufletul seî locuesce în fericire,	13
Şi semînţa sa va mosceni pămîntul.	
Secretul lui Iehova este cu cei ce se tem de el,	14
Şi el 'î va înveţa alianţa sa.	
Ochii mei <i>sunt</i> pururea către Iehova;	15
Căci el va scóte din cursă piclóarele mele.	
Întórce-te spre mine şi îndură-te de mine;	16
Căci singurel şi întristat <i>sum</i> .	
Nevoile ánimei mele se lăţesc;	17
Din strimtorarea mea scóte-me!	
Privesce sermănia mea şi suferinţa mea,	18
Şi iértă'mi tóte pecatele mele.	
Privesce pre inimiciî mei, căci sunt mulţi,	19
Şi cu ură violentă me uresc;	
Păzesc sufletul meî şi mântuî-me;	20
Nu me lăsa se fiî ruşinat, căci în tine me încred.	
Fia ca integritate şi dreptate se me păzescă,	21
Pentru că am sperat în tine.	
Mântuî, Dumneđeî, pre Israel din tóte nevoile sale.	22

PSALMUL XXVI.

Psalmistul espune izocença sa şi cere ajutorul lui Dumneđeî.

Un psalm al lui David.

Judecă-me, Iehova!	1
Căci în integritatea mea am ămblat,	
Şi în Iehova m'am încređut: nu me voiî clăti!	
Cercă-me, Iehova, şi ispitesce-me,	2
Cercetéză rerunchiele mele şi ánima mea.	
Căci îndurarea ta <i>este</i> înainte ochilor mei;	3
Şi am ămblat în adevêrul têu.	
Nu am şedut cu ómenii deşerţi,	4
Şi cu cei făşarniciî nu am ămblat:	
Eî uresc adunarea făcêtorilor de rele,	5
Şi cu cei nelegiuiţi nu şed.	
Spala-voiî în inocenţă mânele mele.	6
Ca se încunjur altariî têu, Iehova!	
Ca se fac se se audă vócea mulţumirei,	7
Şi se narez tóte minunile tale.	
Iehova! iubesc refugiî casei tale	8
Şi locul, în care locuesce gloria ta.	
Nu răpi sufletul meî cu pecătoşii,	9
Nici vieşa mea cu versătoriî de sânge,	

- 10 În ale căror mâne reutate *este* ascunsă,
 Și a căror dréptă este plină de mituire.
 11 Eă inse în integritatea mea voiă ămbăla;
 Mântui-me și îndură-te de mine.
 12 Piciorul meu stă pre calea cea dréptă;
 În adunări voiă bine-cuvênta pre Iehova.

PSALMUL XXVII.

Speranța lui David în îndurarea și ajutorul lui Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

- 1 **I**ehova *este* lumina mea și mântuirea mea:
 De cine se me tem?
 Iehova *este* păzitorul vieței mele:
 De cine se me înfricoșez?
 2 Când se apropiară în contra mea făcători de rele,
 Spre a mânca carnea mea,
 Apăsătorii mei și inimiții mei:
 Ei se poticniră și cădură.
 3 Când se aședă contra mea un castru,
 Ânima mea nu se teme;
 Când se rădică în contra mea resbel,
 Chiar și atunci *sum* sigur.
 4 Una cer de la Iehova,
 Acesta o caut:
 Ca se locuesc în casa lui Iehova tôte zilele vieței mele,
 Spre a vede frumuseța lui Iehova,
 Și spre a petrece în templul seă.
 5 Căci el me va ascunde în coliba sa în ziua nefericirei,
 El me va acoperi cu acoperimentul cortului seă;
 Pre o stîncă me va înălța.
 6 Și acum se va înălța capul meu asupra inimiților mei de împre-
 Și voiă oferi în cortul seă sacrificie de bucurie, [jurul meu.
 Voiă cânta și psalmodia lui Iehova.
 7 Ascultă, Iehova, de vócea mea:
 Eă strig! îndură-te de mine și respunde'mi.
 8 Când *ădiseși*: „Căutați fația mea!”
 Apoi respunse ânima mea: „Fația ta, Iehova, o voiă căuta.”
 9 Nu ascunde fația ta de la mine,
 Nu lepăda în mâniă pre servul teă;
 Tu, care ai fost ajutorul meu, nu me lăsa
 Nici nu me părăsi, Dumnezeuul mântuirei mele!

Căci tatul meu și mama mea m'aŭ părăsit: 10
 Înse Iehova me priimesce.
 Arătă'mi, Iehova, calea ta, și condu-mă în calea cea dreaptă 11
 Din cauza inamicilor mei,
 Nu me lăsa în voia apăsătorilor mei:
 Căci contra mea se rădică martori mincinoși, 12
 Și cel ce nu respiră decât violență.
 Ași fi perdut, de n'ași fi creșut, că voiŭ vede bunătățile lui 13
 În pământul celor vii; speră în Iehova, [Iehova 14
 Întăresce-te și îmbărbătează ânima ta,
 Și speră în Iehova!

PSALMUL XXVII.

Ruga lui David și marea sa încredere în Dumnezeu.

Un psalm al lui David.

Cătră tine, Iehova, strig! stinca mea, nu tăce cătră mine: 1
 Căci, când tacă cătră mine, mă asemeni cu cei ce se po-
 gor în gropă.
 Ascultă de vócea implorărei mele, când strig cătră tine, 2
 Când rădic mânele mele cătră sântul tēu oracul.
 Nu mă răpi cu nelegiuiri și cu făcătorii de rele, 3
 Căci vorbesc în pace cu cei de aproape ai lor,
 Și reutate este în ânima lor.
 Dă-li lor după faptele lor, 4
 După reutatea lucrărilor lor;
 După lucrul mânelor lor dă-li lor;
 Dă-li plata lor.
 Căci ei nu 'și aduc aminte de faptele lui Iehova, 5
 Și de lucrul mânelor sale;
 El 'i va destruge, și nu 'i va rezidi.
 Bine-cuvântat fiă Iehova, 6
 Pentru că mă ascultat de vócea implorărei mele.
 Iehova este puterea mea și scutul meu; 7
 În el s'aŭ încreșut ânima mea, și am fost ajutat:
 Veselăscă se deci ânima mea,
 Și prin cântarea mea 'i voiŭ mulțumi.
 Iehova este puterea lor, și întăritura 8
 Și tăria mântuirii unsului seŭ este el.
 Ajută pre poporul tēu, și bine-cuvântă moșcenirea ta, 9
 Păstorește 'i și înalță 'i până în eternitate.

PSALMUL XXIX.

Măreța descriere a tunetului.

Un psalm al lui David.

- 1 **D**ați lui Iehova, fiii celor puternici!
Dați lui Iehova gloriă și putere.
- 2 Dați lui Iehova gloria cuvenită numelui său,
Închinați-ve înaintea lui Iehova în ornament sacru.
- 3 Vócea lui Iehova *este* preste ape:
.Dumnezeul gloriei tună,
Iehova *este* preste ape multe;
- 4 Vócea lui Iehova *este* cu putere,
Vócea lui Iehova *este* cu majestate.
- 5 Vócea lui Iehova sfărămă cedrii,
Și Iehova sfărămă cedrii Libanului,
- 6 Și'i face se salte ca un vițel,
Pre Liban și pre Sirion ca un unicorn tēner.
- 7 Vócea lui Iehova vėrsă flacărl de foc;
- 8 Vócea lui Iehova cutremură deșertul,
Iehova cutremură deșertul Kadeș.
- 9 Vócea lui Iehova face cerbóicele se nască,
Și desgolesce păduri,
Și în templul său totul ȝice: Gloriă!
- 10 Iehova tronéză preste deluviu,
Și Iehova tronéză *ca* rege în etern.
- 11 Iehova va da putere popoului său.
Iehova va bine-cuvēnta pre populu! său cu pace.

PSALMUL XXX.

Psalm de laudă și de mulțumire.

Un psalm, o cāntare la dedicațiunea casei lui David.

- 1 **T**e voiu înălța, Iehova, pentru că m'ai scăpat,
Și n'ai lāsāt pre inim.cu! mei se se bucure de mine.
- 2 Iehova, Dumnezeu! strigat-am cătră tine,
Și m'ai vindecat.
- 3 Iehova! scos-ai din infern sufletul meu.
Datu'mi-ai vićță, încāt nu me coboriu în grópă,
- 4 Cāntați lui Iehova, cei cuvioși ai lui!
Și laudați amintirea sa cea sântă;

Căci un moment <i>fine</i> mânia sa;	5
În buna-voința sa este vieța;	
Séra pernoptează plângere,	
Eră demănéța <i>vine</i> bucuriă.	6
Eū înse am ȝis în fericirea mea:	
„Nu me voiū clăti în etern“.	7
Iehova! prin buna-voința ta ai dat muntelui meu tăria:	
Ascuns-ai fața ta, și am fost înspaimântat.	8
Cătră tine, Iehova, voiū striga,	
Și pre tine, Iehova, te voiū implora:	9
„Ce folos <i>este</i> de sângele meu,	
„De me pogor în mormânt?	
„Aū pulbera te pôte lauda, pôte anunția adevêrul tēū?“	10
Ascultă, Iehova, și îndură-te de mine,	
Iehova! fi ajutătorul meu!	11
Schimbat-ai plângerea mea în chor,	
Deslegat-ai sacul meu, și m'ai încins cu bucuriă,	12
Ca se 'ți cânte sufletul meu, și se nu tacă:	
Iehova, Dumneȝeul meu! în etern te voiū lauda.	

PSALMUL XXXI.

Ruga lui David pentru a dobândi ajutorul lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

În tine, Iehova, me încred,	1
Î Nu me lăsa se fiū rușinat nici o dată.	
În dreptatea ta scapă-me,	2
Plcă urechia ta cătră mine;	
Grabnic elibercă-me, fi mie o stîncă tare,	
O fortereță, spre a me mântui.	3
Căci stîncă mea și fortereța mea esci tu;	
Pentru numele tēū me vei dirige și conduce;	4
Scote-me din cursa, ce ei 'mī-aū întins în ascuns;	
Căci tu esci întăritura mea.	5
În mâna ta daū spiritul meu:	
Tu m'ai mântuit, Iehova, Dumneȝeul adevêrului!	6
Uresc pre cei ce se dedaū deșertăciunilor amăgitore:	
Dară me încred în Iehova.	7
Fă se me veselesc și se me bucur de îndurarea ta:	
Căci ai vȝdut sermănia mea;	
Ta ai cunoscut în apăsarea sufletul meu,	

- 8 Și nu m'ai dat în mâna inamicului;
Piciorul meu 'l-ai pus la un loc larg.
- 9 Îndură-te de mine, Iehova, căci *sum* în strimtorare;
Consumat este de întristare ochiul meu,
Sufletul meu și corpul meu.
- 10 Viața mea se trece în necas,
Și anii mei în suspine:
Slăbită în inicitatea mea este puterea mea,
Și oșele mele *sunt* consumate.
- 11 Din cauza tuturilor apăsătorilor mei am devenit oprobriul,
Mai cu seamă al vecinilor mei,
Și spaima cunoscuților mei;
Cei ce me vedură afară,
Fugiră de la mine.
- 12 Uitat sum din memoriă ca un mort,
Am devenit ca un vas sfărâmat.
- 13 Căci audiu defaima multora:
Spaimă era în tote părțile;
Când se consulta la un loc contra mea:
Spre a răpi viața mea au escugetat.
- 14 *Éra* eu în tine m'am încrezut, Iehova!
Am zis: „Dumnezeul meu *esci* tu.”
- 15 În mâna ta *sunt* timpurile mele,
Mântuî-me din mâna inamicilor mei
Și de persecutorii mei.
- 16 Fă se lumineze fața ta preste servul tău,
Ajută-me în îndurarea ta.
- 17 Iehova! nu me lăsa se fiu rușinat, căci pre tine te invoc;
Rușineze-se nelegiuții, tacă în îfern.
- 18 Amuțescă buzele minciunei,
Care vorbesc nerușinat în contra dreptului
Cu mândrie și despreț!
- 19 Cât de mare *este* bunătatea ta,
Care o-ai păstrat celor ce se tem de tine,
Care o-ai făcut celor ce se încred în tine înaintea fiilor omînesci.
- 20 Tu'i acoperi cu acoperimîntul faței tale de conjurările omînilor,
Tu'i ascunzi în colibă de cîrta limbilor.
- 21 Bine-cuvîntat *fiă* Iehova,
Că 'mî-au aretat într'un mod minunat îndurarea sa
Într'o cetate tare.
- 22 Și eu am zis în uimirea mea:
„Răpit sum dinaintea ochilor tăi;“
Inse tu ai auzit vócea împlorării mele,
Când am strigat către tine.
- 23 Iubiți pre Iehova, toți *cuvioșii* sîi!

Pre cei credincioși 'l păzesce Iehova,
 Și resplătesce cu prisos celora ce practică mândriă.
 Întăriți-vo și îmbărbăteze-se anima voastră,
 Toți cei ce asceptați pre Iehova!

24

PSALMUL XXXII.

Iertarea pecatelor face adevărată fericire a omului.

De la David o învețătură.

Ferice de acela, căruia 'l s'aū iertat abaterile, 1.
 Al cărui pecat este acoperit. 2.
 Ferice de omul, căruia Iehova nu 'l socotesce inicitate, 3.
 În al cărui spirit nu este violență. 4.
 Când am tăcut, oșele mele s'aū consumat 5.
 Prin strigarea mea de totă ziua. 6.
 Căci ziua și noaptea mâna ta se îngreua asupra mea, 7.
 Sucul vieții mele s'aū prefăcut în uscăciune de veră. Sela. 8.
 Pekatemele ți le-am mărturisit, 9.
 Și inicitatea mea nu o-am acoperit; am dis. 10.
 „Mărturisi-voiū abaterile mele lui Iehova;“ 11.
 Și tu ai iertat culpa pecatelor mele. Sela. 12.
 Pentru acesta rōge-se către tine 13.
 Tot cuviosul în timpul cuvenit; 14.
 În adevăr, de se vor reversa multe ape, 15.
 Pre el nu 'l vor ajunge. 16.
 Tu 'mi esci mie refugiū, 17.
 De apăsare me vei păzi, 18.
 Cu cântări de mântuire me vei încunjura. Sela. 19.
 Înveța-te-voiū și 'ți voiū areta calea, în care se âmbli; 20.
 Cu ochiul meu te voiū instrui. 21.
 Nu fiți ca calul, 22.
 Ca catârul, fără înțelegere: 23.
 Cu frîn și cu zabală, ornamentul lor, 24.
 Se înfréneză, 25.
 Ca se nu se apropie de tine. 26.
 Multe dureri cuprind pre cel nelegiuit; 27.
 Eră pre cel ce speră în Iehova cu îndurare 'l încunjură. 28.
 Bucurați-ve în Iehova, și veseliți-ve, drepți! 29.
 Și cântați de bucuriă, toți cei drepți la animă! 30.

PSALMUL XXXIII.

David cântă minunile facerei și ale providenței.

- 1 **B**ucurați-ve, drepți, în Iehova;
Celor drepți se cuvine cântare de laudă.
- 2 Mulțumiți lui Iehova cu citeră,
Cu harpe cu zece corde cântați-l.
- 3 Cântați-i o cântare nouă,
Atingeți frumos cordele cu strigare de bucurie!
- 4 Căci drept *este* cuvântul lui Iehova,
Și toate faptele sale *sunt* cu fidelitate;
- 5 El iubesce dreptate și judecată;
De îndurarea lui Iehova pământul esto plin.
- 6 Prin cuvântul lui Iehova ceriul s'aû făcut,
Și prin suflarea gurei sale totă oștirea lui.
- 7 El adună ca grămățile apele mării,
Pune adâncimile în camere de rezervă.
- 8 Témă-se de Iehova tot pământul,
Cutremure-se de el toți locuitorii lumii.
- 9 Căci el aû dis, și s'aû făcut,
El aû ordonat, și s'aû zidit.
- 10 Iehova nimicesce consilele populilor,
Cugetările națiunilor le zădărnicesce,
- 11 Consiliul lui Iehova rămâne în etern,
Cugetările ânimei sale din generațiune în generațiune.
- 12 Ferice de populus, al cărui Dumnezeu *este* Iehova,
De națiunea, pre care 'și-aû ales-o spre moscenire.
- 13 Din ceriul caută Iehova,
El vede pre toți fiii ómenilor;
- 14 Din locul ședinței sale se uită
Preste toți locuitorii pământului.
- 15 El, care aû format ânima lor,
Este tot o dată și acela, care observă toate faptele lor.
- 16 Nici un rege nu învinge prin mulțimea oștirii,
Nici un erou nu se mântuie prin mărimea puterii;
- 17 Zădarnic *este* calul pentru victoriă,
Și prin marea lui putere nu mântuie.
- 18 Écal ochiul lui Iehova *este* preste cei ce se tem de dânsul,
Cariî asceptă îndurarea sa,
- 19 Spre a elibera de mörte sufletele lor,
Spre a-i susține în fomete.
- 20 Sufletul nostru aû sperat în Iehova,
Ajutorul nostru și scutul nostru *este* el.

Căci într'ênsul se va bucura ânima noastră,
 Pentru că în sântul seǔ nume ne-am încređut.
 Fiă îndurarea ta, Iehova, preste noi,
 După cum ne-am încređut în tine.

21

22

PSALMUL XXXIV.

Psalm de laudă și de mulțumire.

Un psalm al lui David, când prefăcu mintea sa înaintea lui
 Abimelech, carele 'l alungă, și el se duse.

Bine-cuvênta-voiǔ pre Iehova în tot timpul; 1
 Pururea fiă lauda lui în gura mea. 2
 În Iehova laude-se sufletul meǔ; 3
 Audi-vor cei sermanî și se vor bucura. 4
 Măriți pre Iehova cu mine, 5
 Și se înălțăm împreună numele lui! 6
 Căutat-am pre Iehova, și el 'mi-aǔ respuns, 7
 Și din tôte spaîmele mele m'aǔ eliberat. 8
 Ei căutară spre el, și erau plini de bucuriă, 9
 Și fața lor nu se roși. 10
 Acest serman strigă, și Iehova audi, 11
 Și din tôte nevoile lui 'l eliberă. 12
 Angelul lui Iehova se aședă în jurul celor ce se tem de dênsul, 13
 Și 'i mântuie. 14
 Gustați și vedeți, cât de bun este Iehova: 15
 Ferice de omul, care se încrede în el. 16
 Temeți-ve de Iehova, voi sânți seî! 17
 Căci nimic nu lipsesce celor ce se tem de dênsul. 18
 Lei tēneri sufer lipsă și flămândesc, 19
 Êră cei ce caută pre Iehova n'aǔ lipsă de nici un bine. 20
 Veniți, fiii, ascultați-me, 21
 Frica lui Iehova voiǔ se ve învețiǔ. 22
 Cine este omul, care dorește vieță, 23
 Iubesce ȑile, spre a vede fericire? 24
 Feresce limba ta de rêǔ, 25
 Și buzele tale de a vorbi vicleniă; 26
 Depărtéză-te de reutate, și fă bine, 27
 Caută pace, și urméză-o. 28
 Ochiul lui Iehova sunt asupra celor drepti, 29
 Și urechuele lui ascultă strigarea lor; 30
 Fața lui Iehova este contra făcêtorilor de rele, 31
 Spre a perde de pre pământ amintirea lor. 32

- 17 *Drepții* strigară, și Iehova auzi,
Și din toate nevoile lor 'l scăpă.
18 *Apröpe este* Iehova celor cu *ânima zdrobită*,
Și pre cei cu spirit umilit 'l ajută.
19 *Multe sunt* durerile dreptilor,
Dară din toate 'l mântuie Iehova,
20 Carele păzesce toate ósele lui,
Încât nici unul din ele nu se sfărâmă.
21 Pre cel rău 'l ucide nefericirea,
Și cel ce urese pre cel drept se vor pedepsi.
22 Iehova mântuie viața servilor sei,
Și nu se vor pedepsi toți cei ce se încred în el.

PSALMUL XXXV.

*Ruga lui David pentru a dobândi protecțiunea lui Dumnezeu contra
persecutorilor sei.*

Un psalm al lui David.

- 1 **A**pără, Iehova, cauza mea contra celor ce se cêrtă cu mine;
Luptă-te cu cei ce se luptă cu mine.
2 Iea clipeu și scut,
Și scólă-te spre ajutorul meu.
3 Întinde lancea,
Și închide *calea* înaintea persecutorilor mei;
Dă sufletului meu: „Ajutorul tău *sum* eu.”
4 Rușinați și confunțați trebuie se fiă
Cei ce caută sufletul meu;
Se se întorcă și se se roșescă
Cei ce cugetă spre nefericirea mea;
5 Se fiă ca pléva înaintea vântului,
Și angelul lui Iehova se 'l urmărescă.
6 Fiă calea lor întunecată și lunecósă,
Și angelul lui Iehova se 'l gonéscă.
7 Căci fără cauză 'mî puseră cursa lor în grópă,
Fără cauză săpară o grópă pentru sufletul meu.
8 Vină preste densusul rumare pre neasceptate,
Și cursa sa, pre care o tinse în ascuns, se 'l prindă;
În tot aceeași rumare cadă el.
9 Érá sufletul meu se 'va veseli în Iehova,
Se va bucura de mântuirea lui.
10 Toate ósele mele vor dice:
„Iehova! cine *este* ca tine?”
„Carele eliberezi pre cel serman de cel ce este mai tare decât el,
„Da, pre cel serman și pre cel serac de predătorul seú.”

Martori mincinoși se rescâlă:	11
De ceea ce nu știu me înculpă pre mine.	
'Mă resplătesc rău pentru bine,	12
Orbire sufletului meu.	
Eră eu, când ei erau bolnavi,	13
Me îmbracaiu cu sac,	
Întristai sufletul meu cu ajunare,	
Și rugăciunea mea se întorse în sinul meu.	
Ca după un amic, ca după un frate, jălind pre mama,	14
Eram plin de durere și plecat.	
Ei înse se bucură de căderea mea și se adună;	15
Se adună contra mea, lovind pre când nu o asceptam;	
Me sfășia, și nu încetază;	
Cu batjocuritori infamii pentru turte	16
Crășnesc cu dinții lor contra mea.	
Domne! cât te vei uita la <i>acésta</i> ?	17
Scapă sufletul meu din ruina lor,	
De pui de leu pre unicul meu.	
Te voi lauda în adunare mare,	18
În popul numeros te voi mări.	
O, se nu se bucure de mine inimicii mei fără motiv;	19
Cei ce me uresc fără cauză clipește cu ochiul.	
Căci nu vorbesc pace,	20
Și contra celor liniștiți ai țerrei cugetă cuvinte amăgitoare;	
Și contra mea au lărgit gura lor, zicând:	21
„Ha! ha! ochiul nostru au vădută“.	
Tu ai vădută <i>acésta</i> , Iehova! nu tăce, o Dómné!	22
Nu te depărta de la mine!	
Scólă-te și descéptă-te pentru dreptatea mea,	23
Dumneșeul meu și Domnul meu! pentru cauza mea.	
Judecă-me după dreptatea ta, Iehova, Dumneșeul meu!	24
Ca ei se nu se bucure de mine,	
Se nu dică în ânima lor: „Ha! dorința noastră!“	25
Se nu dică: „Înghițitu-l-am pre el!“	
Rușmeze-se și confunde-se de la o-l-altă	
Cei ce se bucură de nefericirea mea;	26
Îmbrace-se cu rușine și confundare	
Cei ce se îngânfă contra mea.	
Dară se vor bucura și se vor veseli	27
Cei ce favoréză drépta mea cauză,	
Și vor dice pururea:	
„Mare este Iehova,	
„Carele voesce pacea servului seú“.	
Și limba mea va spune dreptatea ta,	28
Tótă ziua lauda ta.	

PSALMUL XXXVI.

Împietatea răilor, și nemărginita întindere a îndurării Dumnezeiești.

Maestrului de cântare. *Un psalm al lui David, servului lui Iehova.*

- 1 **A** baterea nelegîuitului 'mî dice în năuntrul animei mele,
Că nu este frică de Dumnezeu înaintea ochilor sei.
- 2 Căci el se linguşesce *pre mult* în ochii sei,
Încât ar *pute* afla nelegîuirea sa, și o ar urî.
- 3 Cuvintele gurei sale *sunt* reutate și vicleniă;
Părăsit-au de a fi înțelept, de a face bine.
- 4 Reutate cugetă pre patul său,
Pusu-s'au pre o cale, *ce nu este bună*;
Rêul nu'l uresce.
- 5 Iehova! până la ceriul *se întinde* îndurarea ta,
Fidelitatea ta până la nuorii.
- 6 Dreptatea ta *este* ca munții cei înalți,
Judecățile tale ca adâncimea cea mare;
Pre ômenii și animalele ajuți, Iehova!
- 7 Cât de prețioase *sunt* îndurările tale, Dumnezeu!
Și fiii ômenilor se retrag sub umbra aripelor tale.
- 8 Ei se satură din grăsimea casei tale,
Și cu torentul desfătărilor tale 'i adăpi.
- 9 Căci la tine *este* sorginta vieței,
În lumina ta vedem lumină.
- 10 Continuă cu îndurarea ta către cei ce te cunosc pre tine,
Și cu dreptatea ta către cei drepti la inimă.
- 11 Se nu me calce piciorul mândriei,
Și mâna nelegîuiților se nu me alunge!
- 12 Acolo cădura făcătorii de rele,
Fură oboriți, și nu se putură scula.

PSALMUL XXXVII.

David înveță, că nu trebuie a se privi cu un ochi de invidiă preste prosperitatea răilor, și că nici o fericire nu este ca cea a ômenilor de bine.

Un psalm al lui David.

- 1 **N**u te aprinde contra făcătorilor de rele,
Nu fi răvnitor contra celora ce fac nelegîuire.
- 2 Căci curînd se vor cosi ca fânul,
Și ca érba verde vor vesteți.
- 3 Încrede-te în Iehova, și fă bine,
Locuesce pămîntul, și iubesc adevêrul,

Desfătează-te în Iehova:

Și el ți va da dorințele âmmei tale.

Încredințază lui Iehova calea ta,

Și încrede-te în el, și el va face *acésta*:

Va scóte ca lumina dreptatea ta,

Și judecata ta ca mătă-și.

Fi liniscit înaintea lui Iehova, și ascéptă'ti.

Nu te aprinde contra celuiia ce prosperă în calea sa,

Contra omului, care îndeplinesce planuri rele.

Lasă-te de mâniă și părăsesce furia;

Nu te aprinde, încât și tu se faci rău.

Căci făcătorii de rele se vor estirpi,

Dară cei ce speră în Iehova accia vor mosceni pământul.

Âncă puçin, și nelegiuitul nu va mai fi,

Și de vei căuta spre locul lui, el nu va mai fi.

Înse cei blânde vor mosceni pământul,

Și se vor desfăta de mare pace.

Nelegiuitul cugetă contra celui drept,

Și crășnesce contra lui cu dinții sei:

Domnul ride de el,

Căci vede, că vine ziua lui.

Nelegiuiții scot sabia, și tind arcul lor,

Ca se surpe pre cel serman și serac,

Ca se junghe pre cei ce âmbă pre calea cea dréptă;

Dară sabia lor va intra în ânima lor propriă,

Și arcurile lor se vor sfărâma.

Mai bun este puçinul celui drept,

Decât prisosul multor nelegiuiți.

Căci braçiele nelegiuiților se vor sfărâma;

Dară pre cei drepti ți sprijinesce Iehova.

Iehova scie dăilele celor integri,

Și moscenirea lor va fi în etern;

Ei nu vor fi rușinați în timpul nefericirei,

Și în dăilele fómetei se vor sătura.

Căci nelegiuiții vor peri,

Și inimicii lui Iehova vor fi ca podóba câmpului;

Vor dispăre; ca fum vor dispăre.

Nelegiuitul împrumută, și nu plătesce;

Éră dreptul este milos și dă:

Căci cei bine-cuvântați de el vor mosceni pământul,

Și cei blăstemați de el se vor estirpi.

De la Iehova pașii omului se 'ntăresc;

Căci are plăcere asupra căii sale.

Chiar de va căde, nu se va struncina:

Căci Iehova sprijinesce mâna lui,

- 25 Tăner am fost și am îmbătrânit:
 Și n'am vădut pre cel drept părăsit,
 Sau semența lui căutând pâne.
- 26 În tot timpul *este* milos și împrumută,
 Și semența lui *este* bine-cuvântată.
- 27 Depărtéză-te de răul și fă bine,
 Și vei rămâne în etern;
- 28 Căci Iehova iubesc dreptatea,
 Și nu va părăsi pre cavișii sei;
 În etern se vor păzi;
 Dară semența nelegiuiților se va estirpi.
- 29 Cel drepti vor mosceni pământul,
 Și vor locui într'ênsul în etern.
- 30 Gura dreptului vorbesce înțelepciune,
 Și limba lui grăesce dreptate.
- 31 Legea Dumnezeuului său *este* în ânima sa,
 Și pașii sei nu se vor clăti.
- 32 Nelegiuitul pândesce pre cel drept,
 Și caută a'l omori.
- 33 Iehova nu'l va lăsa în mâna lui,
 Și nu'l va condamna, când va fi judecat.
- 34 Speră în Iehova și păzesce calca lui,
 Și el te va înălța, încât vei mosceni pământul;
 Estirpirea nelegiuiților tu o vei vede.
- 35 Vădui pre un nelegiuit cutedător
 Întinzându-se ca un arbore verde îndigen!
- 36 Și treceaă, și éca! nu mai era,
 Căutatu'l-am, și nu se mai afla.
- 37 Observă pre cel integru, și uită-te la cel drept:
 Căci un viitor are omul de pace;
- 38 Éră făcători de rele de la o-l-altă se estirpesc,
 Viitorul nelegiuiților se nimicesce;
- 39 Și ajutorul celor drepti vine de la Iehova;
 El *este* tăria lor în timp de nevoie.
- 40 Căci pre ei 'i ajută Iehova, și'i scapă;
 'I scapă de cel nelegiuiț, și'i mântuie,
 Fiind că se încred în el.
-

PSALMUL XXXVIII.

Trista stare în care David se afla, și mărimea nefericirii sale.

Un psalm al lui David spre aducere aminte.

Iehova! nu mă mustra în mânia ta,	1
Și nici nu mă pedepsi în urgia ta.	2
Căci săgetele tale s'au înfipt în mine,	3
Și mâna ta mă apasă.	4
Nimic nu este sănătos în carnea mea	5
Din cauza mâniei tale; nici o linisce în oasele mele	6
Din cauza păcatului meu.	7
Căci incitațiile mele mă covârșit capul meu,	8
Ca o sarcină grea sunt pre grele pentru mine.	9
Împuțite, puruiate sunt ranele mele	10
Din cauza nerozimei mele.	11
Încovăiat, gârbovit sum forte,	12
Totă ziua amblu plin de durere.	13
Căci cōpsele mele sunt pline de arșiță,	14
Și nimic nu este sănătos în carnea mea.	15
Întepenit, sfărâmat sum forte,	16
Mugesc de neliniscia așmei mele.	17
O Dōmne! înaintea ta este tot dorul meu,	18
Și suspinul meu de tine nu este ascuns;	19
Ȅnima mea bate tare, părăsindu-mă puterea mea,	20
Și lumina ochilor mei, nici ea nu este cu mine.	21
Iubiții mei și amicii mei stau departe de plaga mea,	22
Și rudele mele s'au așezat departe.	23
Căci o cursă mă tinseră cei ce caută sufletul meu;	24
Și cei ce caută nefericirea mea mă hotărât ruinarea mea	25
Și eugetă viclesuguri totă ziua.	26
Și eu ca un surd nu aud;	27
Sum ca un mut, ce nu își deschide gura sa.	28
Sum ca un om, ce nu aude,	29
Și în a cărui gură nu este răspuns.	30
Căci pre tine, Iehova, te ascept;	31
Tu vei răspunde, Dōmne, Dumnezeul meu!	32
Căci ȃiceam: Ascultă-mă,	33
Căci alt feliu ei se vor bucura de mine!	34
Când piciorul meu se clătesce, ei se înalță contra mea.	35
Căci eu sum aproape de cāderea,	36
Și durerea mea este pururea înaintea mea,	37
Căci eu mărturisese inicitatea mea,	38
Mă întristez de păcatul meu,	39

- 19 Înse inimiile mei sunt vii, sunt tari,
 Și mulți sunt cei ce me uresc fără cauză,
 20 Și plătind rău pentru bine
 Me uresc, pentru că urmez binele.
 21 Nu me părăsi, Iehova, Dumnezeuul meu!
 Nu te depărta de la mine.
 22 Grăbesce-te spre ajutorul meu,
 Dă-mi, mântuirea mea!

PSALMUL XXXIX.

David cere iertarea pecatelor sale.

Maestrului de cântare, lui Ieduthun. Un psalm al lui David.

- 1 **E**u dăsesi: Păzi-voiu căile mele
 De păcătuirea cu limba mea;
 Pune-voiu gurei mele frân,
 În cât timp nelegiuitul va fi înaintea mea.
 2 Amuțit-am în tăcere,
 Tăcut-am chiar și de binele;
 Dară durerea mea tot s'aû ațîțat.
 3 Ânima mea se aprinse în năuntrul meu,
 Pre când cugetaiu, se aprinse foc:
 Atunci am vorbit cu limba mea.
 4 Fă'mi cunoscut, Iehova, finele meu
 Și mesura dărilor mele, cât de mare este;
 Ca se știu, cât de trecător sum.
 5 Eca! de o palmă ai făcut dărele mele,
 Și durata mea este ca nimic înaintea ta:
 Da, numai o suflare este tot omul. Sela.
 6 Da, ca o închipuire amblă omul;
 Da, în deșert se neliniscesc:
 El grămădesce avuție, și nu scie, cine le va aduna.
 7 Și acum, ce se ascept, Dă-mi?
 Speranța mea este în tine!
 8 De totă abaterile mele eliberă-mă,
 Oprobriul nerodului nu me face.
 9 Eu tăcuiu, nu deschisei gura mea:
 Căci tu ai făcut acêsta.
 10 Depărtăză de la mine plaga ta,
 Căci per de lovirea mânei tale.
 11 Când muștrând pre om pentru pecatul său 'l pedepsești,
 Apoi faci se se consume, ca molia, frumuseța lui;
 Da, numai o suflare este tot omul! Sela,

12

Ascultă ruga mea, o Iehova!
 Și iea în urechie strigarea mea;
 La lacrimile mele nu tăce:
 Căci strein *sum* eu la tine,
 Incilin, ca toți părinții mei.
 Întorce-te de la mine, ca se mai fiu voios
 Mai înainte de a me duce și a nu mai fi.

13

PSALMUL XL.

Ascultarea este sacrificiul cel mai bun.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

1

Sperat-am în Iehova:

2

Și el se plecă către mine, și auzi strigarea mea,
 Și me scose din groapa stricăciunii,
 Din tina mocirlei:

3

Și puse pre o stîncă picîorele mele,
 Întărind pașii mei:
 Și puse în gura mea o cântare nouă,
 Dumnezeuului nostru o cântare de laudă.

4

Mulți o vor vede, și se vor teme,
 Și se vor încrede în Iehova.
 Ferice de omul ce 'și puse speranța sa în Iehova,
 Și nu se întorse către cei îngânfați și amici a minciunii!

5

Iehova, Dumnezeuul meu! mari *sunt* minunile tale
 Și cugetările tale, pre care ni le arezi noue; nimic nu'ți este egal ție.
 Voiu se le anunțu și se vorbesc de dîsele,
 Cu toate că nu se pot numera.

6

Sacrificie și oblațiuni nu voesci,
 Urechiele 'mi-ai börtit,
 Sacrificie de ardere și pentru pecat n'ai cerut.
 Atunci disei: Éca! vin;

7

În volumul cărței 'mi este prescris;
 'Mi place se fac voia ta, Dumnezeuul meu,
 Și legea ta *este* în năuntrul meu;

8

Anunțiat-am dreptate în adunare mare;
 Éca! buzele mele nu le-am închis, Iehova, tu o scii;
 Dreptatea ta nu o-am ascuns în ânima mea,

10

Fidelitatea ta și mântuirea ta am anunțiat,
 N'am ascuns îndurarea ta și fidelitatea ta adunării celei mari,

11

Tu, Iehova, nu vei reține îndurarea ta de la mine,
 Mila ta și fidelitatea pururea me vor păzi:

12

Căci încunjuratu-m'au nefericiri nenumerate,
 Ajunsu-m'au inicitățile mele,

- Încât nu me pot uita în sus;
 Mai numeroase sunt decât pîrul capului meu,
 Și bărbăția 'mî lipsesce.
- 13 O, bine-voesce, Iehova, a me mîntui,
 Iehova! spre ajutorul meu grăbesce-te!
- 14 Trebuie se se rușineze și se se roșescă cu toți
 Cei ce caută sufletul meu, ca se'l pîrdă;
 Se se întorcă și se rușineze
 Cei ce doresc nefericirea mea.
- 15 Trebuie se se ulmescă din cauza rușinei lor
 Cei ce 'mî dic mie: Ha! ha!
- 16 Însă trebuie se se bucure și se se veselescă în tine
 Toți cei ce te caută pre tine;
 Se dică pururea: „Mare este Iehova!“
 Cei ce iubesc ajutorul tîu.
- 17 Eă însă *sum* serman și serac;
 Dară Domnul va îngriji de mine;
 Ajutorul meu și eliberatorul meu *escă* tu!
 Dumnezeu! meu, nu întîrîia!

 PSALMUL XLI.

Partarea mincinoșilor amici ai psalmistului și încrederea sa în Dumnezeu.

Maestrulul de cîntare. Un psalm al lui David.

- 1 **F**erice de acela ce ia sîma de cel serac:
 În ziua nefericirii 'l va scăpa Iehova;
- 2 Iehova 'l va păzi și 'l va ține în viață,
 Și el va fi fericit pre pămînt:
 Tu nu 'l vei da în voia inamicilor seî.
- 3 Iehova 'l va sprijini pre patul durerilor;
 Tot culcușul seî tu 'l vei schimba în timpul bolei sale.
- 4 Eă am zis: „Iehova! îndură-te de mine,
 „Vindecă sufletul meu, căci 'ți-am păcătuit ție.“
- 5 Inimicîi mei 'mî vorbesc mie de rău:
 „Cînd va muri, și va peri numele lui?“
- 6 Și dacă vine *vre-unul*, se *ma* vedă,
 Apoi vorbesce falsitate, ânima sa 'și adună reutate,
 El ese afară, și o spune.
- 7 Împreună șoptesc contra mea toți cei ce me uresc;
 Contra mea cugetă stricăciunea mea:
- 8 „Ce-va rău se ține de dînsul,
 „Și fiind că jace, apoi se nu se mai scole.“
- 9 Chiar și omul, cu carele eram în pace, în carele me încreduiu,

Carele mănca pânea mea, rădică contra mea călcăul.	10
Tu înse, Iehova, îndură-te de mine,	
Și rădică-me, ca se li respălătesc lor.	11
În acesta cunosc, că ai plăcere de mine,	
Că inimicul meu nu se va desfăta de mine.	12
Cât pentru mine, în integritatea mea lu m'ai sprijinit,	
Și m'ai pus înaintea faței tale în etern.	13
Bine-cuvântat fii Iehova, Dumnezeuul lui Israel,	
Din eternitate în eternitate, Amin și Amin!	

PSALMUL XLII.

Plăngerile psalmistului în timpul, când el era lipsit de a asista la sănteile adunări.

Maestrului de cântare. O învețatură de la fiii lui Korah.

P recum un cerb doresce după sorgintea de apă,	1
Asia doresce sufletul meu după tine, o Dumnezeu!	
Sufletul meu însetează după Dumnezeu, după Dumnezeul cel viu:	2
„Când voi veni și me voi areta înaintea lui Dumnezeu?”	
Lacrimile mele m'au devenit pânea mea ziua și noptea,	3
Fiind că se dice către mine totă ziua: „Unde este Dumnezeul tău?”	
De acestea voi se'mi amintesc reversând în mine sufletul meu:	4
Cum mergeam cu glôta cea mare, me duceam la casa lui Dumnezeu	
Cu strigări de bucuriă și cântări de laudă;	
O multime serbătorindă.	5
Ce ești întristat, sufletul meu?	
Și ce te turburi în mine?	
Ascéptă pre Dumnezeu, căci încă 'l voi lauda	
Pentru ajutorul faței sale.	
Dumnezeul meu! sufletul este întristat în mine:	6
De aceea voi se'mi aduc aminte de tine din pământul Iordanului	
Din muntele Mizar. [și al Hermonului,	
Adâncime chiamă pre adâncime, la vuetul cascadelor tale,	7
Tôte undele tale și valurile tale au trecut preste mine.	
Ziua ordonă Iehova îndurarea sa,	8
Și noptea cântarea lui este cu mine,	
Și ruga mea către Dumnezeuul vieții mele.	
Voi se dic către Dumnezeu, stînca mea:	9
„Pentru ce m'ai uitat?”	
„De ce trebuie se ambli plin de durere sub apăsarea inimicului?”	
Ca cu o sabiă în ôsele mele m'au batjocorit apăsătorii mei,	10
Picend către mine totă ziua: „Unde este Dumnezeul tău?”	

- 11 Ce ești întristat, sufletul meu?
 Și ce te turburi în mine?
 Ascăptă pre Dumnezeu, căci încă 'l voi lauda!
 Ajutorul faței mele și Dumnezeul meu!
-

PSALMUL XLIII.

Rugăciunea lui David spre a fi mântuit de inimiții săi.

- 1 Judecă-me, o Dumnezeu, și apără cauza mea
 Contra unui popul neiubitor;
 De omul vicleniei și al nedreptății scapă-me.
 2 Căci tu, Dumnezeul meu scutitoriū!
 Pentru ce m'ai lepădat?
 De ce trebuie se âmbliu plin de durere sub apăsarea inamicului?
 3 Trămite lumina ta și adevărul tău,
 Ca se me conducă,
 Ca se me ducă la muntele tău cel sănt și la locuințele tale,
 4 Ca se vin la altariul lui Dumnezeu,
 La Dumnezeu, bucuria mea cea mare,
 Și se te laud cu citeră, Dumnezeu, Dumnezeul meu!
 5 Ce ești întristat, sufletul meu?
 Și ce te turburi în mine?
 Ascăptă pre Dumnezeu, căci încă 'l voi lauda!
 Ajutorul faței mele și Dumnezeul meu!
-

PSALMUL XLIV.

Enumerarea îndurărilor, ce Dumnezeu a făcut populusului său, o rugă spre a câpăta ajutorul său.

Maestrului de cântare. O învețătură de la fiii lui Korah.

- 1 Dumnezeu! cu urechile noastre am audît:
 Părinții nostri ni-au narat
 Faptele, ce le-ai făcut în zilele lor,
 În zilele trecute.
 2 Tu prin mîna ta ai alungat națiuni,
 Și pre dînșii 'i-ai plantat;
 Ai pedepsit populi,
 Și pre ei 'i-ai lăpt.

Căci nu prin sabia lor au luat țerra în posesiune,
 Și nu brațul lor i-au ajutat pre ei;
 Ci dreapta ta și brațul tău și lumina faței tale;
 Pentru că ai aflat plăcere de densii.

3

Tu ești regele meu, o Dumnezeu!

Ordona mântuire pentru Iacob.

5

Prin tine putem impunge pre apăsătorii nostri,
 În numele tău calca în picioare pre adversarii nostri.

6

Căci nu în arcul meu me încred,

Și sabia mea nu me ajută:

7

Ci tu ne-ai ajutat contra apăsătorilor nostri,

Și pre cei ce ne uresc i-ai făcut de rușine.

8

Pre Dumnezeu laudăm totă ziua,

Și numele tău 'l mărturisim în etern. Sela.

9

Tu înse ne-ai lepădat și ne-ai rușinat,

Și nu ești cu oștirile noastre;

Tu ne-ai făcut se ne întorcem înderept dinaintea inamicilor nostri,

10

Și cei ce ne uresc și-au făcut preda lor;

11

Tu ne-ai făcut ca oi destinate spre mâncare,

Și între națiunile ne-ai imprăsciat.

12

Vândut-ai pentru puțin pre populusul tău,

Și n-ai suit prețul vinderei lor.

13

Făcutu-ne-ai oprobriul vecinilor nostri,

De ris și de batjocură celor dimprejurul nostru.

14

Făcutu-ne-ai proverb între națiunile,

De clătire cu capul între populi.

15

Totă ziua rușinarea mea este înainte'mi,

Și rușinea faței mele m-au acoperit;

16

Din cauza vocii înjurătorului și a insultătorului,

Din cauza inamicului și a resbunătorului.

17

Tote acestea au venit preste noi,

Și noi nu te-am uitat,

Și n'am violat alianța ta.

18

Ânima noastră nu s-au întors înderept,

Și pasul nostru nu s-au abătut din calea ta:

19

Cu toate că ne-ai zdrobit în locul draconilor,

Și ne-ai acoperit cu umbrele morții.

20

De am fi uitat numele Dumnezeului nostru,

Și am fi întins mânele noastre către un zeu strein:

21

Au nu ar cerceta Dumnezeu acesta?

Căci el cunoște secretele animei.

22

Da, în toate zilele suntem omorîți pentru tine,

Socotiți ca oi destinate spre junghiere.

23

Scolă-te! pentru ce dormi, Dómné?

Descépiă-te! nu ne lepăda pentru tot de-a-una.

24 Pentru ce ascunzi fața ta?

• Uită miseria și apăsarea noastră?

25 Căci plecat spre pulbere este sufletul nostru;
Corpul nostru lipit de pământ.

26 Scolă-te spre ajutorul nostru,
Și mântuie-ne pentru îndurarea ta.

PSALMUL XLV.

Psalm profetic asupra însoțirii misterioase a lui Mesia cu cei credincioși.

Maestrulul de cântare, pre Șoșanim. O învețătură sau o cântare de la fiul lui Korah despre amorul.

- 1 **A**nima mea serbe de o cuvântare frumoasă;
Eu dedic opul meu regelui,
Limba mea este stilul unui scriitor iscusit!
- 2 Tu ești mai frumos decât fiii oamenilor,
Grația este vărsată peste buzele tale:
De aceea Dumnezeu te-a bine-cuvântat în etern.
- 3 Începe sabia ta peste cîmpul tău, Eroii!
Măreția ta și ornamentul tău;
- 4 Da, în ornamentul tău călătorește fericit
Pentru cauza adevărului și a dreptății suferite:
Și dreptăta ta te va învăța lucruri minunate!
- 5 Săgetele tale sunt ascuțite, populi cad sub pașii tăi
În mijlocul inamicilor regelui.
- 6 Tronul tău, o Dumnezeu, stă în etern și perpetuu,
Un sceptru al dreptății este sceptrul împărăției tale.
- 7 Tu iubesci dreptatea și uresci nelegiuirea:
De aceea te-ai uns, Dumnezeu, Dumnezeul tău,
Cu oleul bucuriei mai mult decât pre soții tăi.
- 8 Mirra și aloe și casie sunt toate vestimentele tale;
Din palaturile de os de elefant instrumente cu corde te-ai veselit.
- 9 Fiile de rege sunt între scumpele tale,
Regina stă la dreapta ta în aur de Ofir.
- 10 Ascultă, fiică, și vezi, și pleacă urechia ta:
Uită pre poporul tău și casa tatălui tău,
- 11 Ca regele se poartă de frumuseța ta,
Căci el este Domnul tău, și închină-te lui.
- 12 Și pre tine, fiică Tirului, cu dar
Vor saluta avuții popoului fața ta.
- 13 Numai mărirea este fiica regelui în camera,
Țesătură de aur vestimentul ei.

În vestimente pestrițe ea se conduce la regele. 14
 Fecioare în urmă'i, amicele ei,
 Se aduc la tine: 15
 Se aduc cu bucuriă și veselie,
 Întră în palatul regelui. 16
 În locul părinților tăi vor fi fiii tăi,
 Pre cari'i vei pune principii în totă țerra.
 Voiu face se se amintescă de numele tău din generațiune în gene- 17
 De aceea populi te vor lauda în etern și perpetuu. [rațiune.

PSALMUL XLVI.

Mulțumire lui Dumnezeu pentru protecțiunea Ierusalimului.

Maestrului de cântare. O învețătură de la fiii lui Korah, pre Alamoth;

Dumnezeu ni *este* nouă refugiū și putere, 1
 Ajutorul nostru în nevoi, pre lesne de găsit. 2
 De aceea nu ne temem,
 Chiar când pământul s'ar resturna,
 Când s'ar clăti munții în spre meșlocul mării, 3
 Când ar vui și s'ar spuma apele sale,
 Când s'ar cutremura munții prin înflarea ei. Sela. 4
Este un fluviu,
 Ale cărui părți desfăteză cetatea lui Dumnezeu,
 Sanctuariul locuințelor celui Pre-Înalt. 5
 Dumnezeu *este* în meșlocul ei,
 Nu se va clăti;
 Dumnezeu o va ajuta la reversatul țărilor. 6
 Populi au vuit, regate s'au clătit;
 El sună cu vócea sa, pământul se topesce;
 Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, *este* cu noi, 7
 Un refugiū pentru noi Dumnezeu lui Iacob. Sela. 8
 Veniți, priviți lucrările lui Iehova,
 Care făcu lucruri uimitóre pre pământ,
 Care puse capăt resbelelor până la marginea pământului: 9
 Rumpe arcu și sfărămă lancea,
 Arde carele cu foc. 10
 Încetați, și recunósceți, că eu *sum* Dumnezeu,
 Înalt între națiunile,
 Înalt pre pământ! 11
 Iehova, *Dumnezeul* oștirilor, *este* cu noi,
 Un refugiū pentru noi Dumnezeu lui Iacob. Sela.

PSALMUL XLVII.

Cântare de laudă și de mulțumire la ocasiunea unei mari victorie.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiul lui Korah.

- 1 **T**oți populi! bateți în palme;
Jubilați lui Dumnezeu cu voce de bucurie.
- 2 Căci Iehova, cel Pre-Înalt, este înfricoșat,
Rege mare preste tot pământul.
- 3 Ni supune noue populi,
Și națiuni sub picioarele noastre.
- 4 Ni alege nouă moscenirea noastră,
Fala lui Iacob, pre care 'l-aș rubit. Sela.
- 5 Suiu-s'au Dumnezeu cu strigări de bucurie,
Iehova cu voce de trîmbițe.
- 6 Cântați lui Dumnezeu, cântați'î,
Cântați regelui nostru, cântați'î!
- 7 Căci rege al tot pământului este Dumnezeu,
Cântați'î o cântare!
- 8 Dumnezeu domnesce preste națiunile,
Dumnezeu șede pre sântul seș tron.
- 9 Principii populelor s'au adunat,
Populul Dumnezeului lui Abraam:
Căci ale lui Dumnezeu sunt scuturile pământului,
El este foarte înălțat.

PSALMUL XLVIII.

Cântare de laudă pentru protecțiunea lui Dumnezeu în favoarea Ierusalimului.

O cântare saș un psalm al fiilor lui Korah.

- 1 **M**are este Iehova și demn de laudă,
În cetatea Dumnezeului nostru pre muntele seș cel sânt.
- 2 O frumoșă înălțime, bucuria a tot pământului este muntele Zion;
În laturile nordului cetatea marelui regelui.
- 3 Dumnezeu în palaturile ei, s'au cunoscut ca un refugiu.
- 4 Căci éca! regii s'au adunat:
Trecut-au de la o-l-a-tă.
- 5 El vedură: atunci se uimără:
Se spaîmăntară, și fugiră rapide.
- 6 Cutremur 'l-aș cuprins acolo,
Durert, ca pre o femeie de facere.

Prin vântul din resărit ai sfărămat	7
Navele Tarşişului.	
După cum am auzit, aşia am şi vădut	8
în cetatea lui Iehova, <i>Dumnezeului</i> oştirilor, în cetatea Dumne-	
Dumnezeu o va întări în etern. Sela. [deului nostru;	
Noi am meditat, o Dumnezeu, asupra îndurării tale	9
În năuntrul templului tău.	
Precum numele tău, o Dumnezeu!	10
Aşia este şi lauda ta până la marginile pământului:	
De dreptate este plină dreapta ta.	
Muntele Zion se veselesce,	11
Se bucură fiiele lui Iuda pentru judecăţile tale.	
Încunju-raţi Zion şi ocoliţi-l pre el,	12
Numeraţi turnurile sale;	
Luaţi sémă de murul seú, observaţi palaturile lui,	13
Ca se naraţi <i>acésta</i> generaţiunei viitoare.	
Căci acest Dumnezeu <i>este</i> Dumnezeul nostru, în etern şi perpetuu;	14
El ne va conduce până la mórte.	

PSALMUL XLIX.

Trebue a'şi pune speranţa sa numai în Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiul lui Korah.

A scultaţi <i>acésta</i> , toţi populi!	1
Luaţi în urechile, toţi locuitorii lumei!	
Atât cel mic, cât şi cel mare,	2
Avutul şi seracul împreună.	
Înţelepţiune vorbesce gura mea,	3
Şi meditatea ânimei mele <i>este</i> prudenţă.	
Eú plec urechia mea spre parabolă,	4
Espun în citeră enigma mea.	
Pentru ce se me tem în dîilele nefericirei,	5
Când me încunjură reutatea celor ce me pândesc,	
Celora ce se încred în avuţia lor,	6
Şi se fălesc în mulţimea avuţiei lor?	
Pre fratele <i>nemine</i> nu'l póte rescumpăra,	7
Nu póte da lui Dumnezeu preţul rescumpărării sale,	
(Pre scumpă este rescumpărarea sufletului lor,	8
Şi el trebue se se lase pentru tot de-a-una <i>de acésta</i>),	
Ca se trăescă în etern,	9
Se nu védă grópa.	
Da, el o va vede: înţelepţi mor;	10
Şi cu dênşii per şi cel fără de minte şi prostul,	

- Și lasă altora averea lor.
- 11 Cugetul lor *este*: casele lor *se stee* în etern,
Locuințele lor din generațiune în generațiune,
Se numescă țerrile lor cu numele lor.
- 12 Înse omul în onore nu durcă,
Se asemăna cu animalele, *ce per.*
- 13 Acesta *este* calea lor, fără de mintea lor;
Și celora ce'i urmăzează pre dănsii li plac cuvintele lor. Sela.
- 14 Ca oi sunt goniți în infern;
Mórtea 'i pasce pre dănsii;
Și în demănăța aceea vor domni preste dănsii cei drepti,
Și statura lor o va consuma infernul, ca se nu mai aibă locuință.
- 15 Dară Dumneđeū va rescumpăra sufletul meū din puterea infernului,
Căci me va priimi. Sela.
- 16 Nu te teme, când se înavuțesce cine-va,
Când se înmulțesce onórea casei sale:
- 17 Căci nimic nu va lua cu sine la mórtea sa,
Onórea lui nu se va pogóri după dănsul.
- 18 Cu tóte că el bine-cuvăntă sufletul seu în vieța sa,
(Și ei te laudă, când 'ți faci ție bine.)
- 19 El va veni la generațiunea părinților sei,
Cari nu *mai* ved lumina nici o dată.
- 20 Omul în onóre și fără de minte
Se asemăna cu animalele, *ce per.*

PSALMUL L.

Despre adevăratul cult dăvin.

Un psalm al lui Āsaf.

- 1 **A** tot Putintele Dumneđeū Iehova grăesce,
Și chiamă pământul
De la resăritul sórelui până la apusul lui.
- 2 Din Zion, perfecțiunea frumuseței,
Dumneđeū strălucesce.
- 3 Dumneđeul nostru vine, și nu tace;
Foc înaintea lui consumă,
Și în jurul seū furtunéză sórte tare.
- 4 El chiamă ceriul de sus și pământul,
Spre a judeca pre populus seū:
- 5 „Adunați'mi pre cuvioșii mei,
Cari au încheiat alianță cu mine prin sacrificiū.”

- Și ceriurile anunță dreptatea lui, 6
 Căci Dumnezeu însuși este judecător. Sela.
- „Asculta, populus meu, și eu voi se vorbesc, 7
 „Israel! și voi se mărturisesc contra ta;
 „Dumnezeu, Dumnezeul tău, *sum* eu. 8
 „Nu pentru sacrificiile tale voi se te mustru, 8
 „Nici pentru sacrificiile tale de ardere, ce *sunt* pururea înaintea mea. 9
 „Nu voi lua din casa ta tauri, 9
 „Nici din staulele tale țapi; 10
 „Căci ale mele *sunt* toate ferele pădurei, 10
 „Mi-e de animale de pre munți; 11
 „Cunosc toate paserile munților, 11
 „Și ce se mișcă pre câmp 'mă este cunoscut. 12
 „De ași flămânzi, nu'ți-o ași spune ție: 12
 „Căci a mea *este* lumea și plîntatca ei. 13
 „Aă mănânc eu carnea taurilor, 13
 „Și beu sângele țărilor? 14
 „Sacrifică lui Dumnezeu mulțumire, 14
 „Și plătesce celui Pre-Înalt voturile tale, 15
 „Și invocă-me în ziua nevoiei: 15
 „Apoi eu te voi elibera, și tu me vei mări.“ 16
 Și către nelegiuitul dice Dumnezeu: 16
 „Ce ai tu se declară statutele mele,
 „Și se iei alianța mea în gura ta?
 „Fiind că uresci învețătura, 17
 „Și lepădi cuvintele mele în apoia ta. 17
 „Când ai vădut pre un fur, ai fost amic cu el, 18
 „Și cu adulterii ai fost partea ta. 18
 „Gura ta o-ai deschis spre rău, 19
 „Și limba ta urzesce vicleșug. 19
 „Ședă și vorbesci contra fratelui tău, 20
 „Pre fiul mamei tale 'l calomniezi. 20
 „Acestea ai făcut, și eu tăcui; 21
 „Ai socotit, că eu sum ca tine:
 „Voi se te mustru, și se pun toate înaintea ochilor tăi.
 „Luați deci sēma de acesta, cei ce uitați pre Dumnezeu! 22
 „Ca se nu răpesc, fără de a fi un eliberator. 22
 „Cine sacrifică laudă, me onorează; 23
 „Și celuia ce'și îndreptă calea
 „'I voi areta manturea lui Dumnezeu.“

PSALMUL LI.

Căința lui David după adulterul său cu Bath Șeba și uciderea lui Uria.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David. Când veni la dânsul profetul Nathan, după ce aș intrat la Bath-Șeba.

- 1 Îndură-te de mine, Dumnezeu!
 După mila ta;
 După mulțimea îndurării tale
 Sterge abaterile mele.
- 2 Spală-me preste tot de inicitatea mea,
 Și de pecatul meu curățe-me.
- 3 Căci abaterile mele le recunosc,
 Și pecatul meu *este* pururea înaintea mea.
- 4 Ție, numai ție, am păcătuit,
 Și am făcut răul *acesta* în ochii tăi:
 Ca se te justifice în cuvintele tale,
 Și se fi curat în judecățile tale.
- 5 Eca! în inicități m'am născut,
 Și în pecate m'aș conceput mama mea.
- 6 Eca! tu ai plăcere de adevăr în anima;
 De aceea înveță-me în secret înțelepciune.
- 7 Despăcătuiesce-me cu isop, și voi fi curat,
 Spală-me, și me voi face mai alb decât neua.
- 8 Fă-me se aud bucuria și veselă,
 Ca se se veselască oșele, pre care le-ai sfărâmat.
- 9 Ascunde-ți fația ta de la pecatele mele,
 Și toate inicitățile mele sterge-le.
- 10 O animă curată crează-mi, o Dumnezeu!
 Și înouesce spiritul constant în năuntrul meu.
- 11 Nu me lepăda de la fația ta,
 Și spiritul tău cel sănt nu-l lua de la mine.
- 12 Redă-mi bucuria mântuirii tale,
 Și cu un spirit bine-voitor susține-me.
- 13 Apoi voi înveța pre cei abătători căile tale,
 Și pecătoșii se vor întorče la tine.
- 14 Deliberază-me de crima de sânge,
 O Dumnezeu, Dumnezeul mântuirii mele!
 Ca limba mea se jubileze despre dreptatea ta.
- 15 Dă-mne! deschide buzele mele,
 Și gura mea va anunția lauda ta.
- 16 Căci tu n'ai plăcere în oblațiuni,
 Sacrificie de ardere nu ceri.

Sacrificiile lui Dumnezeu sunt un spirit zdrobit, 17
 O anună zdrobită și strivită nu vei desprețui, o Dumnezeu! 18
 Fă bine în buna-voința ta Zionului, 18
 Zidesce murii Ierusalimului. 19
 Atunci vei avea plăcere în sacrificiile dreptății,
 În sacrificie de ardere și în olocauste;
 Atunci vor oferi pre altariul tău tauri.

PSALMUL LII.

David imputăză lui Doeg perfidia sa.

Maestrului de cântare. O învețatură a lui David. Când Doeg, Edomitul, veni și înștiință pre Saul și 'i dîse lui: David a venit în casa lui Ahimelech.

De ce te fălesc de reutate, o putericule? 1
 Îndurarea lui Dumnezeu duréază în tot timpul. 2
 Reutate cugetă limba ta, 2
 Ca un briciu ascuțit, uneltind violenție. 3
 Tu iubesci răul mai mult decât bunul, 3
 A vorbi minciună mai mult decât adevărul. Sela. 4
 Iubesci toate cuvintele ruinătoare, 4
 Tu, limbă violență! 5
 De aceea Dumnezeu te va sfărâma pentru tot de-a-una, 5
 Te va răpi și te va smulge din cort, 6
 Și te va ~~desrădăcina~~ din țerra celor vii. Sela. 6
 Cel drepți o vor vede acesta și se vor teme, 7
 Și vor ride de el: 7
 „Eca omul, care n'a luat pre Dumnezeu de scut al său,
 „Ci s'a încreșut în mulțimea avuției sale,
 „S'a rezămat pre reutatea sa!“ 8
 Eă inșe sum ca un oliv verde în casa lui Dumnezeu, 8
 Me încred în îndurarea lui Dumnezeu în etern și perpetuu. 9
 Te voi lauda în etern, pentru că ai făcut *acésta*, 9
 Și voi spera în numele tău,
 Căci el este bun cătră cuvioșii tîi.

PSALMUL LIII.

Neroșia ateului și corupțiunea genului omeneșc.

Maestrului de cântare, pre Mahalath. O învețatură a lui David.

Nerodul dîce în ânima sa: „Nu este Dumnezeu!“ 1
 Corupți și abominabili sînt în nedreptatea lor,
 Nici unul nu face bine.

- 2 Dumne-deu din ceri-ũ se uita preste fi-ũ o-meni-lor,
Spre a vede, dac-ã este vre un în-telept,
Carele caut-ã pre Dumne-deu :
- 3 To-ți s'-au ab-ãtut,
To-ți s'-au cor-upt ;
Nemine nu face bine, chiar nici unul.
- 4 A-ũ n'-au sciin-țã f-ãc-ãtori-l de rele,
Cari-ũ m-ãn-ãnc-ã pre popu-lul meu ?
Ei în o mas-ã, pre Dumne-deu nu-l invit-ã :
- 5 Acolo fric-ã 'i-au cuprins, unde nu era fric-ã ;
C-ãci Dumne-deu a-ũ îm-pr-ãsciat o-sele îm-presur-ãtori-lor t-ãi ;
'i-a-ũ f-ãcut de ru-șine, pentru c-ã Dumne-deu 'i-au lepadat.
- 6 O ! de ar veni din Zion m-ãntuirea lui Israel !
C-ând Dumne-deu va întor-ce pre captiv-ii popu-lu-lui se-ũ,
Vesel-esc-ã-se Iacob, bucre-se Israel.

PSALMUL LIV.

Ruga lui David contra inumanit-ãței inimi-cilor se-i.

Maestrului de c-ãntare, pre corde. O în-ve-ț-ãtur-ã a lui David. C-ând
Zife-ĩ venir-ã și ġiser-ã lui Saul : E-ã ! David este ascuns la noi.

- 1 **D**umne-deu ! prin numele t-ãu m-ãntu-l-me,
Și prin puterea ta f-ã-m-ĩ dreptul meu.
- 2 Dumne-deu ! ascult-ã ruga mea,
Iea în urechie cuv-ẽnte-le gure-l mele.
- 3 C-ãci strein-ĩ s'-au resculat contra mea,
Și o-meni violen-ț-ĩ caut-ã sufletul meu ;
Ei nu pun pre Dumne-deu înaintea lor. Sela.
- 4 E-ã ! Dumne-deu 'm-ĩ este ajutor,
Domnul este între cei ce sus-țin sufletul meu.
- 5 Reutatea o va re-ntor-ce preste adversar-ii mei ;
În fidelitatea ta nimicesce-'ĩ pre ei.
- 6 'Ți voi-ũ sacrifica eu spirit bine-voitor,
Voi-ũ lauda numele t-ãu, Iehova, c-ãci este bun.
- 7 C-ãci din t-ot-ã nevoia el m'-au eliberat,
Și asupra inimi-cilor mei ochiul meu 'și-a-ũ v-ẽd-ut dorin-ța sa.

PSALMUL LV.

Ruga lui David spre a fi m-ãntu-ĩt de inimi-cii se-i.

Maestrului de c-ãntare, pre corde. O în-ve-ț-ãtur-ã a lui David.

- 1 **I**ea în urechie, Dumne-deu, ruga mea,
Și nu te ascunde de îm-plorarea mea.
- 2 Ascult-ã-me și respunde-'m-ĩ ;
Amblu ret-ãc-ĩnd în în-tristarea mea și suspin

- 3
Din cauza vócei înimicului,
Din cauza apăsărei nelegiuitului;
Căci el aruncă preste mine nefericire,
Și cu mânia me uresc.
- 4
 Ânima mea tremură în mine,
5
Și spaima de moarte mă cădută preste mine;
6
Temere și cutremur mă venit preste mine,
7
Și frică m'aș acoperit.
- 8
Atunci am dis: „Cine 'mă dă mie aripe ca ale porumbului?
9
„Ași sbura, și rămâne *unde-va*.
10
„Eca! în depărtare așa sbura,
11
„Ași rămâne în deșertul. Sela.
12
„M'ași grăbi la un refugiu
13
„Înaintea unui vânt impetuos, înaintea unei furtuni.”
- 14
 Nimicesce'l, Dómnule, împarte limbele lor,
15
Căci ved violență și discordiă în cetate:
16
Dina și nóptea o încunjură pre murii ei,
17
Și nedreptate și reutate *sunt* în meșlocul ei;
18
Corupțiune este în năuntrul ei,
19
Și apăsare și vicleșug nu se depărtază din stradele ei.
- 20
 Că nu un inamic m'aș batjocurit,
21
Ași fi suferit *acésta* :
22
Nu uritorul meu s'aș resculat contra mea,
23
M'aș fi ascuns de el:
24
Ci tu, omule, *carele* erai egal cu mine,
25
Amicul meu și cunoscutul meu;
26
Noi, cari împreună îndulceam convorbirea cea intimă,
27
În casa lui Dumnezeu mergeam cu mulțimea.
- 28
 Surprindă'i mórtea,
29
Cobóră-se de vii în infern;
30
Căci reutate este în locuința lor, în năuntrul lor.
- 31
 Eă înse strig către Dumnezeu,
32
Și Iehova me va mântui.
33
Séra și demănéta și la meșă-și me voiă tăngui
34
Și voiă suspina;
35
Și el va asculta de vócea mea.
- 36
El eliberă în pace sufletul meu din lupta contra mea;
37
Căci mulți erau contra mea.
- 38
Dumnezeu va asculta, și'i va umili,
39
El, carele tronéză din eternitate, Sela:
40
El, la cari nu este schimbare,
41
Și cari nu se tem de Dumnezeu.
- 42
 El mă pus mâna sa pre cei ce erau în pace cu dânsul,
43
Mă stricat legătura sa.
- 44
Cuvénteale gurei sale sunt mai netede decât unt,

Dară resbel *este* în ânima sa;
Cuvintele sale sunt mai moi decât oleu,
Dară sunt sabie scóse.

- 22 Aruncă preste Iehova sarcina ta,
Și el te va susține,
Nu va lăsa în etern ca cel drept se se clătescă.

- 23 Dară tu, Dumneđeũ, 'l vei cobori în adâncimea grópei,
Barbații sângturilor și ai vicleșugului nu vor ajunge nici la ju-
Eũ, eũ inse me încred în tine. [mătatea ȓilelor lor;

PSALMUL LVI.

Plăngerile lui David.

Maestrului de cântare, după Ionath-elem-rehokim. O cântare de
aur a lui David, când Filistenii 'l prinseră pre el în Gath.

- 1 Îndură-te de mine, Dumneđeũ!
Căci un om sforăie contra mea,
Tótă ȓiua un luptător me impileză;
2 Tótă ȓiua sforăiũ inimicii mei,
Căci mulți se luptă contra mea, o tu Pré-Înalte!
3 În ȓiua, când me tem,
Me încred în tine.
4 În Dumneđeũ, al cărui cuvânt laud,
În Dumneđeũ me încred: nu me tem;
Ce'mi póte face carnea?
5 În tot timpul ei sucesc cuvintele mele,
În contra mea *sunt* tóte cugetările lor spre réũ.
6 Se adună, se ascund,
Pândeso călcăul meũ,
Când caută sufletul meũ.
7 Prin reutatea vor scăpa óre?
Dumneđeũ! surpă pre populi în mânia.
8 Retăcirile mele le numeri;
Lacrimile mele pune-le într'un fóle;
Óre nu *sunt* ele în cartea ta?
9 În ȓiua, când voiũ striga, atunci se vor întórce inimicii mei;
Acésta o sciũ, că Dumneđeũ *este* pentru mine.
10 În Dumneđeũ, al cărui cuvânt laud,
În Iehova, al cărui cuvânt laud,
11 În Dumneđeũ me încred: nu me tem;
Ce'mi póte face omul?
12 Asupra mea, Dumneđeũ, *sunt* voturile tale;
Sacrificie de mulțumire 'ți vorũ plăti.
13 Căci ai eliberat sufletul meũ de mórtea,
Piclórele mele de lunicarea,
Spre a ămbia înaintea lui Dumneđeũ în lumina vieței.

PSALMUL LVII.

Ruga lui David într-o mare calamitate.

Maestrului de cântare, după Al-tașheth. O cântare de aur a lui David, când fugi dinaintea lui Saul în pescerea.

- Îndură-te de mine, Dumnezeu, îndură-te de mine, 1
 Căci în tine se încrede sufletul meu,
 Și sub umbra aripelor tale caut refugiū,
 Până va trece nefericirea. 2
 Strig către Dumnezeu, cel Pre-Înalt,
 Cătră Dumnezeu, carele *tote* le îndeplinesce pentru mine. 3
 El va trimite din ceriū, și me va ajuta;
 Și va bate joc de cel ce sforăie contra mea. Sela.
 Dumnezeu va trimite îndurarea sa și fidelitatea sa. 4
 Sufletul meu *este* între lei,
 Eū jăc *între* înflăcări,
 Între fii omenilor, ai căror dinți *sunt* lance și săgete,
 Și limba lor sabiă ascuțită. 5
 Înaltă-te pre tine preste ceriū, Dumnezeu!
 Preste tot pământul gloria ta. 6
 Ei pregătesc cursă pașilor mei,
 Sufletul meu se încovăiă;
 Grăpă sapă înaintea mea:
 Dară cad *ênșii* în ea. Sela. 7
 Gata *este* anima mea, Dumnezeu, gata *este* anima mea,
 Voiū cânta și voiū psalmodia. 8
 Descéptă-te, sufletul meu! descéptă-te, harpă și citeră!
 Voiū se descept aurora. 9
 Te voiū lauda între populi, Dumnezeu!
 Ți voiū cânta între națiunile. 10
 Căci mare până la ceriū *este* îndurarea ta,
 Și până la nuori fidelitatea ta. 11
 Înaltă-te pre tine preste ceriū, Dumnezeu!
 Preste tot pământul gloria ta.

PSALMUL LVIII.

David se plînge lui Dumnezeu în acest psalm de reutatea și violența inamicilor săi.

Maestrului de cântare, după Al-tașheth. O cântare de aur a lui David.

- Vorbiți adevăr, dreptate, o adunare! 1
 Judecați cu ecitate, voi fii ai omenilor!
 Da, în ânima practicați reutate; 2
 Violența mânelor vōstre o cumpeniți pre pământ.

- 3 Abătut sunt nelegiuît din mitra,
Retăciţi din pătecele mamei cei ce vorbesc minciună.
- 4 Venin este într'ensî asemenea veninului de şerpe,
Sunt asemenea viperei surde, ce'st astupă urechile sale,
- 5 Ce nu ascultă nici de vócea încântătorilor,
Nici a farmecătorului celui mai iscusit.
- 6 Dumne-de-ŭ! sfărămă dinţi lor în gura lor,
Dinţi măselari ai leilor celor tēneri zdrobesce't, Iehova!
- 7 Se se topescă ca apa, ce se scurge;
Dacă 'şi întind săgetele lui, apoi se fiă ca tăiate.
- 8 Precum cu becul se topesce, aşia se péră,
Ca abortul femeii, se nu védă sórele.
- 9 Mai înainte ca óele vóstre se védă spinul,
Atât pre cel verde, cât pre cel uscat, 'l va spulbera.
- 10 Cel drept se va bucura, fiind că vědu resbunarea;
Piclórele sale le va spăla în sângele nelegiuitului;
- 11 Şi omul va dice: „Da, resplăture are cel drept!
„Da, este un Dumne-de-ŭ, care judecă pământul.“

PSALMUL LIX.

Ruga lui David pentru ajutorul lui Dumne-de-ŭ contra inamicilor sei.

Maestrului de cântare, după Al-taşheth. O cântare de aur a lui David, când Saul trâmise, şi ei 'l custodiară casa, ca se 'l omórá.

- 1 **E**liberéză-me de inimiţii mei, Dumne-de-ŭ meu!
Apără-me de cei ce se rescólă contra mea.
- 2* Eliberéză-me de făcătorii de rele,
Şi ajută-me contra barbaţilor sângiurilor.
- 3 Căci éca! pândesc sufletul me-ŭ,
În contra mea se adună cei puterici
Fără culpa mea şi fără de a fi eu greşit, Iehova!
- 4 Fără vina mea alérgă şi se aşedă;
Descéptă-te spre a me ajuta, şi uită-te.
- 5 O tu, Iehova, Dumne-de-ŭ oştirilor, Dumne-de-ŭ lui Israel!
Descéptă-te spre a pedepsi toate naţiunile;
Nu te îndura de toţi prevaricatorii vicleni. Sela.
- 6 Ei se întorc de séră, urlă ca cânele,
Şi încunjură cetatea.
- 7 Éca! ei vérsă cuvēnte cu gura lor;
Sabie sunt în buzele lor;
Căci dic: „Cine aude acésta?“
- 8 Tu inse, Iehova, riđi de dēnşii,
'Ţi baţi joc de toate naţiunile.

Puterea mea! te ascept pre tine,	9
Căci Dumnezeu este refugiul meu;	
Îndurătorul meu Dumnezeu me va întâmpina,	10
Dumnezeu me va face se 'mi ved dorința mea asupra inamicilor mei.	
Nu'i ucide, ca populusul meu se nu o uite;	11
Împrăsciază-i prin puterea ta, și surpă-l,	
Scutul nostru, o Dómnne!	
Pecatul gurei lor este cuvântul buzelor lor;	12
Prindă-se deci în mândria lor,	
Pentru că vorbesc blăstem și minciună.	
Destruge-i în mânia, destruge-i, ca se nu mai fiă,	13
Ca se sciă, că Dumnezeu domnesce în Iacob	
Până la marginile pământului. Sela.	
Ei se întorc de séră, urlă ca cânele,	14
Și încunjură cetatea;	
Ei âmbliă după mâncare;	15
Dacă nu se satură, apoi se mârăi.	
Eû inse voiû cânta de puterea ta,	16
Demăneta voiû jubila de îndurarea ta;	
Căci tu 'mi-ai fost o tăriă și un refugiu în ziua strimtorării mele.	
Puterea mea! ție'ți voiû psalmodia;	17
Căci Dumnezeu este refugiul meu, îndurătorul meu Dumnezeu.	

PSALMUL LX.

Plângerile și ruga lui David.

Maestrului de cântare, după Șuşan-edulh. O cântare de aur a lui David, spre învețatură. Când conceri Aram-Naharaim și Aram-Zoba, și Ioab se întorse și bātu din Edom în valea sârei duce-spre-dece mil de ânși.

D umnezeu! tu ne-ai lepădat și ne-ai împrăsciat;	1
Te-ai mâniat; restaurează-ne éráși.	
Cutremurat-ai pământul, 'l-ai despicat:	2
Vindecă stricăciunile lui, căci se clătesce.	
Al făcut pre populusul têu se védă asprimea,	3
Ne-ai adăpat cu vin îmbetător,	
Al dat celora ce se tem de tine un stendard,	4
Spre a se înălța pentru adevêrul. Sela.	
Ca se fiă eliberați iubiții tîi,	5
Ajută cu drépta ta, și răspunde'mi.	
Dumnezeu promise în sântia sa;	6
Voiû se me bucur, se împărtesc Sichem,	
Și valea Succoth se o măsur;	

- 7 Al meu este Galaad, și al meu Manasse,
Efraim este tăria capului meu, Iuda legislatorul meu;
8 Moab este basinul meu de spălat,
Asupra lui Edom arunc papucul meu;
Filistia! bucură-te de mine.
9 Cine me duce la cetatea cea întărită?
Cine me conduce până la Edom?
10 Nu escă tu ore, Dumnezeu, cea ce ne-ai lepădat,
Și tu, Dumnezeu, care n'ai eșit cu oștirile noastre?
11 Dă-ni ajutor, ca se scăpăm din strimtorare,
Căci amăgitor este ajutorul omului.
12 Cu Dumnezeu vom esecuta fapte mari,
Și el va călca în picioare pre inimizii nostri.

PSALMUL LXI.

Psalm de rugăciune și de mulțumire.

Maestrului de cântare, pre corde. Un psalm al lui David.

- 1 **A**scultă, Dumnezeu, de strigarea mea,
Iea sémă de ruga mea.
2 De la marginea pământului strig către tine,
Când ânima mea lăngezesce;
Condu-me la stînca, ce este pré înaltă pentru mine.
3 Căci tu ai fost refugiul meu,
Turnul meu cel tare înaintea inimizii.
4 Fă-me se locuesc în cortul tău pururea,
Se aflu refugiu sub scutul aripelor tale. Sela.
5 Căci tu, Dumnezeu, ai ascultat de voturile mele,
'Mi-ai dat mie moscenirea celor ce se tem de numele tău.
6 Adauge ȃile la ȃilele regelui,
Anii sei fă ca șirul generațiunilor;
7 Se troneze în etern înaintea lui Dumnezeu,
Destinéză'i îndurare și fidelitate, care se'l păzescă.
8 Apoi voi cânta numelui tău pururea;
Ca se plătesc voturile mele în fiă-care ȃi.

PSALMUL LXII.

Siguranța și linișcea sufletului, ce se încrede în Dumnezeu.

Maestrului de cântare, lui Ieduthun. Un psalm al lui David.

- 1 **N**umai căutând către Dumnezeu este liniscit sufletul meu;
De la dēnsul vine ajutorul meu.
2 El numai este stînca mea și ajutorul meu,
Refugiul meu: nu me voi clăti mult.

Până când ve veți răpiți asupra unui om?	3
Veți năvăli voi toți,	
Ca pre un părete, ce este a căde,	
Ca pre un mur, aprópe a se ruina?	
Da, din înălțimea sa se consultă se'l restórne, iubesc minciună;	4
Cu gura lor bine-cuvântă, și în ânima lor blăstemă. Sela.	
Numai <i>căutând</i> câtră Dumneđeű fi liniscit, sufletul meu!	5
Câci de la dânsul <i>vine</i> speranța mea.	
El numai <i>este</i> stînca mea și ajutorul meu,	6
Refugiul meu: nu me voiű clăti.	
În Dumneđeű <i>este</i> ajutorul meu și onórea mea;	7
Stînca puterei mele, refugiul meu <i>este</i> în Dumneđeű.	
Încredeți-ve în el în tot timpul, o popule!	8
Versați înaintea lui ânima voastră:	
Dumneđeű ni <i>este</i> noue refugiű. Sela.	
Numai suflare <i>sunt</i> cei mici, minciună cei mari,	9
Puși în cumpena, cu toți <i>sunt</i> mai ușori decât suflare.	
Nu sperați în apăsare saű în răpire; nu deveniți deșertii;	10
Dacă avuția cresce, nu vi alipiți ânima <i>de ea</i> .	
O dată vorbi Dumneđeű, de duce orî am auđit acesta:	11
Că puterea <i>este</i> a lui Dumneđeű.	
Și a ta, Dómnne, <i>este</i> îndurarea;	
Câci tu resplătesci omului după fapta lui.	

PSALMUL LXIII.

Zelul lui David pentru a căuta pre Dumneđeű.

Un psalm al lui David, când era în deșertul Iuda.

D umneđeű! Dumneđeul meu <i>esci</i> tu; pre tine te caut;	1
Sufletul meu se însetează după tine, carnea mea lăngezesce	
În țerra sécă, uscata și fără de apă; [după tine	2
Ca se ved puterea ta și gloria ta,	
Așia precum te-am văđut în Sanctuariű;	3
Câci mai bună <i>este</i> îndurarea ta decât vieța;	
Buzele mele se te laude:	4
Așia te voiű bine-cuvânta în vieța mea;	
În numele tđu voiű rădica mânele mele.	5
Sufletul meu se satură de mēduvă și de grāsime,	
Și gura mea te laudă cu buze de bucuriă.	6
Când 'mî aduc aminte de tine în ascernutul meu,	
În veghiările nópței cuget la tine.	7
Câci tu ai fost ajutorul meu,	
Și sub umbra aripelor tale voiű se cânt de bucuriă.	

- 8 Sufletul meu este lipit de tine,
Drepta ta me susține.
9 Aceia înse, ce caută se pîrdă sufletul meu,
Vor intra în adâncimile pămîntului,
10 Vor căde prin sablă,
Vor deveni partea șacalilor.
11 Regele însc se se vesclăscă în Dumneđeű;
Se laude tot cel ce se jură pre el;
Fiind că se va astupa gura celora ce vorbesc minciună.

PSALMUL LXIV.

Plăngerile lui David în privirea vicleniei inamicilor sei.

Maestrului de cîntare. Un psalm al lui David.

- 1 **A**scultă, Dumneđeű, de vócea mea în plăngerea mea;
De spaîma inamicului păzesce viéta mea.
2 Ascunde-me de adunarea înrêutățîilor,
De ceta turburătoră a făcătorilor de rele.
3 Cariî ascuț, ca o sablă limba lor,
Țintesc cu cuvênte amare *ca* cu săgéta lor,
4 Spre a săgeta în pititură pre cel integru;
De o dată 'l săgétă, și nu se tem.
5 Se întăresc în planul cel rêu,
Pun la cale, ca se tindă curse,
Dic: „Cine'î va vede?”
6 Escugetă reutate:
Gata sunt cu escugetatul plan!
Năuntruî fîă-căruia și ânima *sa sunt* adânce.
7 Înse Dumneđeű 'î va lovi de o dată cu săgétă.
Atunci rânele lor se vor ivi,
8 Și propriiele lor limbe 'î vor resturna;
Clăti-va cu capul tot cel ce va ulta la dênșîi.
9 Și se vor teme toți ómenîi, și vor anunția fapta lui Dumneđeű,
Și lucrarea sa o vor înțelege.
10 Cel drept se va bucura în Iehova, și se va încrede în el,
Și se vor lauda toți cei dreptî la ânimă.

PSALMUL LXV.

Mulțumirile pentru bine-facerile lui Dumnezeu către oameni și pentru îngrijirile ne'ncetate ale providenței sale.

Maestrului de cântare. Un psalm său o cântare a lui David.

Cântări de laudă te ascéptă, o Dumnezeu, în Zion,	1
Și ție se plătesce votul.	2
Tu, care ascuți rugăciunea,	3
Cătră tine vine totă carnea.	4
Incitățile m'aū învins;	
Abaterile noastre iértă-le.	
Ferice de cela, pre carele tu 'l alegi,	
Și 'l lași se se apropie, spre a locni curțile tale;	
O! lasă-ne se ne săturăm de bunurile casei tale,	
Ale templului tău celui sânt!	5
Prm fapte înfricoșate în dreplate ne ascuți,	
Dumnezeul mântuirii noastre!	
Speranța tuturilor marginilor pământului,	
Și a mării celei mai departe!	6
Carele întăresce munții prin puterea sa,	
Încins cu tăria;	7
Carele alină mugetul mărilor,	
Mugetul valurilor și bubuitul populilor.	
Și cei ce locuiesc marginile pământului se tem de semnele tale;	8
Eșirile demăneței și ale serei tu le faci se cânte de bucuriă.	9
Ai vizitat pământul și 'l-ai adăpat;	
Förte avut 'l-ai făcut;	
Fluviul lui Dumnezeu este plin de apă;	
Tu li pregătesci lor grâu,	
Căci ast felu 'l-ai pregătit.	10
Brasdele lui le adăpi,	
Bulgurii lui 'l neteșesci,	
Cu ploe 'l moii,	
Fruptele lui le bine-cuvênți.	11
Ai încununat anul cu bunătatea ta,	
Și urmele tale picură de grāsime.	12
Pășunile deșertului picură și ele;	
Cu bucuriă movilele se încing;	13
Îmbrăcate sunt câmpiele de turme,	
Și văile acoperite de grâu:	
Ele jubileză și cântă.	

PSALMUL LXVI.

Îndemnarea de a celebra bunătatea lui Dumnezeu către populus ocu.

Maestrului de cântare. O cântare saŭ un psalm.

- 1 **J**ubilați lui Dumnezeu, tot pământul!
- 2 Cântați de gloria numelui seŭ.
Dați-l mărire, laudă lui;
- 3 Diceți lui Dumnezeu: „Cât de înfricoșate sunt faptele tale!
„Din cauza mărireii puterii tale inimicil tui te lăngușesc.
- 4 „Tot pământul trebuie se ți se plece ție și se'ți cânte ție;
„Se cânte numelui tîu.“ Sela.
- 5 Veniți și vedeți faptele lui Dumnezeu;
Înfricoșat este în lucrarea sa către filii oamenilor:
- 6 Prefăcu mare în uscat;
Prin fluviul trecură pre jos;
Acolo ne-am bucurat de dînsul.
- 7 El domnesce prin puterea sa în etern,
Ochii seii privesc preste populi,
Ca se nu se înalță abătătorii. Sela.
- 8 Bine-cuvîntați, populi, pre Dumnezeul nostru,
Și faceți se se audă vîcea laudei lui;
- 9 Carele au conservat în viață sufletul nostru,
Și n'au lăsat se se clătescă piciorul nostru.
- 10 Căci ne-ai cercat pre noi, Dumnezeule!
Ne-ai curățit, precum se curățe argintul.
- 11 Ne-ai dus în cursă;
Ai pus sarcină grea pre cîpșele nîstre;
- 12 Ai lăsat se călărescă oameni pre capul nostru,
Am trecut prin foc și prin apă:
Și ne-ai scos la abundență.
- 13 Voiu veni în casa ta cu sacrificie de ardere, •
Ți voiu plăti ție votul meu,
- 14 Pre care l-au pronunțat buzele mele,
Și l-au cuvîntat gura mea în strimtorarea mea.
- 15 Sacrificie grase de ardere ți voiu oferi ție, împreună cu mirîsma
Voiu sacrifica boi și țapi. Sela. [berbecelui;
- 16 Venii și ascultați, toți cei ce ve temeți de Dumnezeule!
Căci voiu se narez ceea ce au făcut sufletului meu:
- 17 Cătră dînsul am strigat cu gura mea,
Și cântare de laudă era sub limba mea.
- 18 De ași fi căutat cu înima mea spre reutate,
Apoi Domnul nu m'ar fi ascultat;

Dară în adevăr! Dumnezeu a audiat, 19
 Aă luat sémă de vócea rugăciunei mele.
 Bine cuvântat fiă Dumnezeu, 20
 Carele n'au depărtat rugăciunea mea și îndurarea sa de la mine.

PSALMUL LXVII.

Rugăciune pentru prosperare.

Maestrului de cântare, pre corde. Un psalm saă o cântare.

Dumnezeu se ne fiă îndurat și se ne bine-cuvênte; 1
 Se facă se lucescă fația sa preste noi. Sela.
 Ca se se cunóscă pre pământ calca ta, 2
 Între tote națiunile mântuirea ta.
 Pre tine te vor lauda populi, Dumnezeule! 3
 Pre tine te vor lauda toți populi,
 Se vor bucura și vor jubila națiunile; 4
 Căci tu judeci populi cu dreptate,
 Și națiunile le conduci pre pământ. Sela.
 Pre tine te vor lauda populi, Dumnezeule! 5
 Pre tine te vor lauda toți populi.
 Pământul aă dat fructul seă; 6
 Bine-cuvênte-ne Dumnezeu, Dumnezeul nostru,
 Bine-cuvênte-ne Dumnezeu, 7
 Și se se témă de el tóte marginile pământului.

PSALMUL LXVIII.

O rugăciune la transportarea arcei pre muntele Zion.

Maestrului de cântare. Un psalm saă o cântare a lui David.

Scóle-se Dumnezeu, împrăscie-se inimiile seă, 1
 Și se fugă dinaintea lui cei ce'l uresc pre el.
 După cum se spulberă fumul, așa se'î spulberi, 2
 După cum se topesce cêra dinaintea focului,
 Așa péră nelegiuții dinaintea lui Dumnezeu.
 Érá cei drepti se se bucure 3
 Și se jubileze înaintea lui Dumnezeu,
 Și se se veseléseă în desfătare.
 Cântați lui Iehova, psalmodiați numelui lui, 4
 Înălțați pre cel ce merge pre nuori.
 Iah este numele lui, și bucurați-ve înaintea lui.
 Părinte al orfanilor și judecător al văduve.or 5
 Este Dumnezeu în sânta sa locuință.

- 6 Dumnezeu aşedă pre cei singurei în familie,
 Scóte pre cei captivi la abondență;
 Înse abătătorit locuiesc un pământ secetos.
- 7 Dumnezeu! când ai eşit înaintea populusului tău,
 Când ai păşit prin deşert, Sela:
- 8 Atunci se cutremură pământul,
 Chiar şi cerul picură înaintea lui Dumnezeu,
 Sinaul acela înaintea lui Dumnezeu, Dumnezeului lui Israel.
- 9 Cu plóe abondentă ai stropit moscenirea ta,
 Şi fiind slăbită o-ai întărit.
- 10 Turma ta locui într'ênsa,
Tóte le-ai pregătit prin bunătatea ta celui apăsător, o Dumnezeule!
- 11 Domnul dede cuvânt,
 Mare era oştirile anunţătoarelor.
- 12 Regii oştirilor fug,
 Şi dómna casei împărtesce praeda.
- 13 Când jăceşti între staule,
 Sunteţi ca ale porumbului aripe, acoperite cu argint,
 Şi ca penele lui, cu o colóre strălucitoare verde-auriu.
- 14 Când a tot Putintele imprăscia pre regii într'ênsa,
 Se făcu lumină în *medilocul* întunericului.
- 15 Un munte al lui Dumnezeu este muntele Başan,
 Un munte cu multe vârfuri este muntele Başan.
- 16 Pentru ce priviţi cu invidiă, voi munţi cu multe vârfuri,
 Cătră muntele, *pre care* 'l alese Dumnezeu spre locuinţa sa?
 Da, Iehova va locui *pre el* în eternitate.
- 17 Carele lui Dumnezeu *vîn* în miriade, una mie de ori una mie;
 Domnul în *medilocul* lor; Sinaul în spre Sanctuariu.
- 18 Te-ai suit pre înălţime, ai luat captivi,
 Ai priimit daruri de la ómenii,
 Chiar şi de cei rebeli, ca se troneze acolo Iehova, Dumnezeu.
- 19 Bine-cuvântat *fiă* Domnul în toate zilele;
De se pun sarcine preste noi, Dumnezeu este ajutorul nostru. Sela.
- 20 Dumnezeu ni este nouă un Dumnezeu al mântuirii,
 Şi ale lui Iehova, Domnului, sunt eşirile de la mórte.
- 21 Dară Dumnezeu va sfărâma capul inimiilor seî,
 Crescetul pîros al acelaia, ce âmbăla pururea în culpa sa.
- 22 Domnul gise: „Din Başan 'î voi întórce;
 „*I* voi întórce din adâncimile mării,
- 23 „Ca piciorul tău se se moie în sânge;
 „Limba cânilor tîi se aibă partea lor din inimici.”
- 24 Se ved mersurile tale, Dumnezeule, mersurile Dumnezeului meu,
 Ale regelui meu, în Sanctuariu.
- 25 Înainte *merg* cântători, în urmă citarişti
 În *medilocul* feciórelor timpaniste.

Bine-cuvântați în adunări pre Dumnezeu,	26
Pre Domnul, voi cei din isvórele lui Israel!	
Acolo <i>este</i> Beniamin, cel mai tēner, domnitorul lor,	27
Principii lui Iuda, ceta lor,	
Principii lui Zabulon, principii lui Neftali.	
Dumnezeul tēu aū ordonat puterea ta:	28
Întăresce, Dumnezeule, ceea ce ai făcut pentru noi.	
Pentru templul tēu cel din Ierusalim	29
Aducă-ți regiilor daruri.	
Monstră fera trestiei, mulțimea taurilor cu viteii populilor,	30
Ca se se supună cu plăci de argint.	
Aū împrăsciat populi, ce iubesc resbele.	
Cei mai mari ai Egiptului vin,	31
Etiopia întinde iute mânele sale către Dumnezeu.	
Regatele pământului, cântați lui Dumnezeu,	32
Psalmodiați Domnului, Sela:	
Lui, ce merge pre ceriurile ceriurilor din vechime;	33
Éca! el face se resune vócea sa, vócea puternică.	
Dați putere lui Dumnezeu;	34
Preste Israel <i>este</i> gloria lui,	
Și puterea lui în nuori.	
Înfrișat <i>esci</i> , Dumnezeule, din Sanctuarele tale;	35
Dumnezeul lui Israel, el dă putere și tăria populului.	
Bine-cuvântat <i>fiă</i> Dumnezeu.	

PSALMUL LXIX.

David se rógă pentru scăpare de suferințele sale.

Maestrului de cântare, după Șoșanim. *Un psalm al lui David.*

A jută-me, o Dumnezeule!	1
Căci ape aū strebătut până la sufletul meu.	
Afundat sum în nomol adânc, unde nu <i>este</i> loc de stat;	2
Am dat în adâncimile apelor, și valurile m'aū inundat.	
Obosit sum de strigarea mea, uscat este gütlejul meu,	3
Ochii mei se consumă, ascepiând eū pre Dumnezeu meu.	
Maī mulți decât pîrul capului meu	4
Sunt cei ce me uresc fără motiv;	
Tari <i>sunt</i> ruinatorii mei, inimiile mei cu nedrept:	
Ceea ce n'am răpit se înapoiez.	
Dumnezeule! tu scii nerođia mea,	5
Și culpele mele nu sunt ascunse de tine.	
Se nu se rușineze prin mine	6
Cei ce speră în tine, Iehova, Domnul oștirilor!	

- Se nu se rușineze prin mine
 Cei ce te caută pre tine, Dumnezeu lui Israel!
- 7 Căci pentru tine sufer oprobriu,
 Rușine acopere fața mea.
- 8 Înstreinat-m'am fraților mei,
 Strein *sum* fiilor mamei mele.
- 9 Căci zelul pentru casa ta m'aŭ consumat;
 Și defaimările defaimătorilor tăi aŭ cădut preste mine.
- 10 Și *când* am plâns, cu ajun am *umilit* sufletul meu;
 Și *acésta* 'mî fu mie spre defaimare.
- 11 Și 'mî-am făcut sac drept vestiment,
 Și li-am fost lor de proverb.
- 12 De mine vorbesc cei ce șed în porți,
 Și cântare *sum* bețivilor.
- 13 Eŭ inse 'mî *îndrept* ruga mea către tine, Dómnne, la timpul cuvenit;
 În mulțimea îndurării tale, Dumnezeule, răspunde'mî cu fidelitatea
- 14 Scóte-me din nomol, ca se nu me afund; [ajutorului tău.
 Ca se fiŭ eliberat de cei ce me uresc pre mine și din adâncimile
- 15 Ca se nu me inunde valurile apelor, [apelor;
 Și se nu me înghită adâncul,
 Și puțitul se nu'și închidă asupra'mî gura sa.
- 16 Răspunde'mî, Iehova, căci bună *este* îndurarea ta,
 După mulțimea mulei tale întórcete-te către mine.
- 17 Și nu ascunde fața ta de la servul tău,
 Căci strimtorat *sum*; iute răspunde'mî!
- 18 Apropiă-te de sufletul meu, eliberă'l,
 Din cauza inamicilor mei mântuie-me.
- 19 'Tu cunoscî oprobriul meu, rușinea mea și desonórea mea;
 Înaintea ta *sunt* toți apăsătorii mei.
- 20 Oprobriul 'mî-aŭ rumpit ánimă, și eram bolnav de mórte;
 Și am ascepat compătımire:
 Dară nu era nimic;
 Și mântuitorî: și n'am aflat.
- 21 Ei 'mî-aŭ dat de mănecare fiere,
 Și în setea mea m'aŭ adăpat cu oțet.
- 22 Se se facă masa lor înaintea lor spre cursă,
 Și celor fără de grijă spre lațu!
- 23 Fiă ochii lor întunecați, ca se nu védă,
 Și cóscele lor fă se se clătescă pururea!
- 24 Versă preste dênșii mânia ta,
 Și aprinderea mâniei tale apuce'i pre ei!
- 25 Șirurile locuințelor lor se devină deșert,
 În corturile lor se nu fiă nici un locuitor!
- 26 Căci pre cel, pre care tu 'l-ai lovit, 'l-aŭ persecutat și el,
 Și 'și nareză de durerea celor răniți de tine.

Adauge culpă la culpa lor,	27
Și se nu între în dreptatea ta!	
Ștergă-se din cartea celor vii,	28
Și cu cei drepți se nu se înscriă!	
Dară pre mine, <i>carele sum</i> sorman și suforind,	29
Pre mine me va înălța ajutorul tău, o Dumnezeu!	
Voiu lauda numele lui Dumnezeu în cântare,	30
'L voiu mări cu mulțumire.	
Acesta 'i va plăce lui Iehova mai bine, decât un taur tânăr	31
Cu corne și copite.	
O vor vede acesta cei sermani,	32
Și se vor bucura.	
Cei ce căutați pre Dumnezeu! re'nvieze ânimia voastră,	
Căci Iehova ascultă pre cei seraci,	33
Și nu desprețuiesce pre captivii sei.	
'L vor lauda pre el ceriul și pământul,	34
Mările și tot ce se mișcă într'ânsele.	
Căci Dumnezeu va ajuta pre Zion, și va zidi cetățile lui Iuda,	35
Încât vor locui acolo, și le vor possede;	
Și semença servilor sei le va mosceni,	36
Și cei ce iubesc numele lui vor locui într'ânsele.	

PSALMUL LXX.

David cere de la Dumnezeu protecțiunea lui contra inimiștilor sei.

Maestrului de cântare. *Un psalm al lui David, spre amintire.*

D umnezeule! spre a me elibera,	1
Iehova! spre a me ajuta, grăbesce-te.	
Trebue se se rușineze și se se roșestă cei ce caută sufletul meu;	2
Se se întorcă îndărăt și se se confunde	
Cei ce doresc nefericirea mea.	
Trebue se se întorcă din cauza rușinei lor	3
Cei ce dic: „Ha! Ha!”	
Înse trebue se se bucure	4
Și se se veselescă în tine	
Toți cei ce caută pre tine; se dică pururea:	
„Mare este Dumnezeu!” cei ce iubesc ajutorul tău.	
Eū înse <i>sum</i> sorman și serac,	5
Dumnezeule! grăbesce-te cătră mine;	
Ajutorul meu și mântuitorul meu <i>esci</i> tu;	6
Iehova! nu întârșia.	

PSALMUL LXXI.

Ruga lui David spre a fi mântuit de inimiții săi.

- 1 **I**n tine, Iehova, me încred;
Nu me lăsa se fiu rușinat, nici o dată.
- 2 În dreptatea ta eliberă-me și scapă-me,
Placă urechia ta către mine, și ajută-me.
- 3 Fi mie o locuință tare, ca tot de-a-una se vin încolo;
Tu ai ordonat a me mântui,
Căci stînca mea și fortarea mea *esci* tu.
- 4 Dumnezeu! scapă-me din mâna nelegiuitului,
Din palma celui rău și a violentului.
- 5 Căci tu *esci* speranța mea, Dómnne, Iehova!
Esci încrederea mea din ténerețele mele.
- 6 De tine m'am rezămat din sinul mamei,
Din pîntecele mamei mele *esci* tu îngrijitorul meu;
Despre tine *este* pururea lauda mea.
- 7 Ca o minune sum pentru mulți;
Tu înse *esci* tarele meu refugiū.
- 8 De lauda ta *este* plină gura mea,
De mărirea ta *tótă* ziua.
- 9 Nu me lepăda în timpul bătrînețelor,
Nu me lăsa în dispărerea puterii mele.
- 10 Căci inimiții mei vorbesc de mine,
Și cei ce pîndesc sufletul meu se consultă împreună,
- 11 Dicēnd: „Dumnezeu 'l-au părăsit, persecutați'l și apucați'l;
„Căci nu *este* nici un eliberator“
- 12 Dumnezeule! nu fi departe de mine,
Dumnezeul meu! grăbește-te spre ajutorul meu.
- 13 Se se rușineze, se se confunde
Cei ce uresc sufletul meu;
Se se acoperă de oprobriū și de rușine
Cei ce caută nefericirea mea.
- 14 Dară eu pururea voiū ascepta,
Și te voiū lauda tot mai mult.
- 15 Gura mea va anunția dreptățile tale,
Tótă ziua ajutorul tău;
Căci nu le pot numera.
- 16 Voiū veni cu faptele cele mari ale lui Iehova, Domnului,
Voiū anunția dreptatea ta, da, numai a ta.
- 17 Dumnezeule! tu m'ai învețat din ténerețele mele,
Și până acum anunțîu minunile tale.

Și încă până la bătrâneță și cărunteță,	18
O Dumnezeu! nu me părăsi,	
Până voiți anunța puterea ta generațiunii acesteia,	
Tăria ta tuturilor celor ce vor veni.	
Până la înălțime este dreptatea ta, o Dumnezeu!	19
Carele ai făcut lucruri mari; Dumnezeu! cine este ca tine?	
Tu, care ne-ai făcut pre noi se vedem multe și grele nevoie,	20
Érăși ne vei însufleți,	
Și din adâncimile pământului érăși ne vei scote.	21
Vei înmulți mărirea mea,	
Și te vei întorce spre a me mângăia.	22
Te voi mai lauda și în harpă;	
De fidelitatea ta, Dumnezeul meu!	
Ți voi psalmodia în citară,	
Tu Sântul lui Israel!	23
Buzele mele vor jubila,	
Când ți psalmodiez eu,	
Și sufletul meu, pre care ți-ai mântuit.	24
Și limba mea va vorbi totă ziua de dreptatea ta,	
Căci rușinați, căci roșiți sunt cei ce caută nefericirea mea;	

PSALMUL LXXII.

Rugă pentru prosperitatea dominațiunii lui Solomon.

Un psalm al lui Solomon.

D umnezeule! dă judecățile tale regelui,	1
Și dreptatea ta fiului regelui;	2
Ca se judece pre populusul tău cu dreptate,	3
Și pre sermanii tăi cu ecitate.	3
Munții se aducă pace populusului,	4
Și colnicele, prin dreptate.	4
Se judece pre sermanii populusului,	
Se ajute pre fiii seracului,	
Și se sfărâme pre cel apăsător;	5
Se se témă de tine, cât va luci sórele, și luna se va areta,	5
Prin toate generațiunile.	6
Se se cobóră, ca plóea pre érbă cosită,	6
Ca picăturile plóei, ce adapă pământul.	7
Se înfloréscă în dîile lui dreptul,	7
Și abondența păcel, până nu va mai fi lună;	8
Se domnéscă de la mare până la mare,	8
Și de la riú până la marginile pământului;	9
Înainte-ți se se plece locuitorii deșerturilor,	9
Și înimicii se se lingă pulbere.	

- 10 Regii Tarşişului şi ai insulelor se'î aducă tribut,
Regii din Şeba şi Seba se'î oferă daruri.
- 11 Şi se'î se închine lui toţi regii,
Toţi populi se'î servescă.
- 12 Căci el va elibera pre cel serac, carele strigă după ajutor,
Şi pre cel apăsător, carele n'are nici un ajutător.
- 13 Va cruşa pre cel nebăgat în seamă şi pre cel serac,
Şi sufletele seracilor le va mântui.
- 14 De apăsare şi violenţă va scăpa sufletele lor,
Şi bine preţuit va fi sângele lor în ochii seî.
- 15 Şi ei vor trăi, şi el li va da lor din aurul Şebeî,
Şi ei se vor ruga pentru dânsul pururea,
Totă ziua 'l vor bine-cuvânta.
- 16 Abundenţă de grâu va fi pre pământ, pre vârfurile munţilor,
Fosni-vor ca Libanul fructele sale,
Şi *ómenii* din cetate vor înflori ca érba pământului.
- 17 Numele lui va fi în etern: cât va lucii sórele, numele lui se va lăţi.
Şi se vor bine-cuvânta într'ênsul
Toţi populi, ş'îl vor ferici.
- 18 Bine-cuvântat *fiă* Iehova, Dumne-de-ă, Dumne-deul lui Israel,
Care singur face minuni!
- 19 Şi bine-cuvântat *fiă* gloriosul seî nume în etern,
Şi se se împlă tot pământul de gloria lui. Amin şi Amin!
- 20 Finite sunt rugăciunile lui David, fiului lui Işai.

PSALMUL LXXIII.

Psalmistul arătă, că nu trebuie a se descuragia prin prosperitatea celor răi, ce nu este decât trecătoare.

Un psalm al lui Asaf.

- 1 **D**a, bun este Dumne-de-ă cătră Israel,
Cătră cei cu inimă curată.
- 2 Mie înse pictóarele mele mi s'au clătit,
Paşii mei erau se se lunece.
- 3 Căci invidiaiă pre cei mândri,
Vedând pacea nelegiuitorilor.
- 4 Căci fără chinuri *sunt* până la mórtea lor,
Şi gras este corpul lor.
- 5 În necasurile *ómenilor* nu sunt,
Şi nu sunt chinuiţi ca alţi *ómeni*.
- 6 Drept aceea ornamentul gâtului lor *este* mândriă,
Violenţă 'l acopere ca un vestiment.
- 7 Ochii lor es din cauza grăsimii,
Aă mai mult decât li ar pute dori *ánima*;

Batjocuresc și vorbesc cu reutate de apăsare;	8
Din înălțime vorbesc.	9
Pun gura lor câtră ceriū,	
Și limba lor cutrieră pământul.	10
Pentru acesta se între populus seū într'acolo,	
Ei sorb ape abundente,	11
Și dic: „Cum se o sciă Dumneđeū,	
„Și cel Pré-Înalt se aibă sciință <i>de acéstă</i> ?“.	12
Éca! <i>așia sunt</i> acești nelegiuiți,	
Și totuși, <i>fiind</i> pururea siguri, adună avuție.	13
Da, în zadar am lămarit ânima mea,	
Și am spălat în inocență mânele mele;	14
În tot timpul am fost chinuit,	
Și pedepsit în totă demăneța.	15
De ași fi dis: „Voiū se vorbesc așia,“	
Éca! ași fi fost necredincios câtră generațiunea fiilor tēi.	16
Totuși am cugetat, ca se cunosc acésta;	
Dară mi s'aū părut forte cu anevoiă,	17
Până ce am intrat în Sanctuarele lui Dumneđeū,	
Am luat aminte la finitul lor.	18
Nu 'i-ai pus decât pre locuri de lunicare,	
'I-ai lăsat se cadă în ruine.	19
Cum fură <i>aduși</i> în desolațiune într'un moment!	
Se perdură, periră de spaimă.	20
Ca un vis după desceptare, Dómne!	
Imaginea lor o desprețuiesci la trezirea lor.	21
Când ânima mea se amări,	
Și în rerunchiele mele me junghuă,	22
Atunci eram nerod și n'aveam nici o cunoscință;	
Ca un dobitoc eram înaintea ta.	23
Totuși <i>sum</i> pururea la tine,	
Tu ai apucat drépta mea.	24
Prin consiliul tēū me vei conduce,	
Și apoi în onóre me vei primi.	25
Pre cine am eū în ceriū <i>afară de tine</i> ?	
Și lângă tine nu cer nimic pre pământ.	26
Carnea mea și ânima mea lăngeDESC;	
Dară stînca ânimei mele și partea mea <i>este</i> Dumneđeū în etern.	27
Câci éca! cei ce sunt depărtați de la tine per,	
Tu perdi pre tot cel ce se abate de tine.	28
Încât pentru mine, fericirea mea <i>este</i> , a me lipi de Dumneđeū;	
Eū pun în Iehova Domnul încrederea mea,	
Ca se narez tóte faptele tale.	

PSALMUL LXXIV.

Rugă pentru eliberarea populusului lui Dumnezeu.

O învețatură a lui Asaf.

- 1 **P**entru ce, o Dumnezeule, ne-ai lepădat pentru tot de-a-una?
Fumegă mânia ta contra turmei pășunii tale?
- 2 Adu-ți aminte de comunitatea ta, *pre care ți o-ai dobândit din*
Ce o-ai rescumpărat ca trib al moscenirei tale; vechime,
De muntele Zion, pre carele ai locuit.
- 3 Rădică pașii tăi spre ruinările eterne,
Tóte inimicul le strică în Sanctuariu.
- 4 Inimicii tăi au mugit în meșlocul locurilor adunării tale,
Au rădicat semnele lor ca semne.
- 5 Era un aspect, ca când cine-va ar rădica în sus
Securi în desimea pădurei.
- 6 Ast feliu sfărămă acum tóte sculpturile lui
Cu topóre și ciocane.
- 7 Aruncară foc în Sanctuarele tale,
Până la pământ au profanat locuința numelui tău.
- 8 Au ăis în ânima lor: „Voim se-î ruinăm pre toți împreună;“
Au ars tóte casele lui Dumnezeu în țerră.
- 9 Semnele noastre nu le-am mai văăut:
Nu mai *este* nici un profet,
Și între noi nemine nu scie, până când?
- 10 Până când, Dumnezeule, se-și bată inimicul joc?
Se blasfeme inimicul numele tău pururea?
- 11 Pentru ce-ți retragi mâna ta și dreapta ta?
Scóte-o din sinul tău! estermine!
- 12 Dară Dumnezeu *este* regele meu din vechime,
Care au făcut mântuire în meșlocul țerrei:
- 13 Ai despicat marea prin puterea ta,
Ai sfărămat capitele draconilor pre ape,
- 14 Ai zdrobit capul Leviatanului,
’L-ai dat de mâncare unui popul: locuitori ai deșerturilor.
- 15 Ai prorump isvóre și părle,
Ai secat riuri pururea curgătoare.
- 16 A ta *este* ziua și a ta nóptea,
Tu ai preparat lumina și sorele,
- 17 Tu ai așădat tóte marginile pământului,
Véra și iérna tu le-ai fornat.
- 18 Adu-ți aminte de acésta: inimicul ’și-au bătut joc de Iehova,
Și un popul nerod au blasfemaț numele tău.

Nu ca cerelor lacome turturica ta,	19
Vieta sermanilor tui nu o uita pentru tot de-a-una.	20
Privesce alianța, căci pline de locuințe ale violenței	21
Sunt locurile cele mai ascunse ale țerei.	22
Împilatul se nu se întorcă rușinat,	23
Sermanul și seracul se laude numele tău.	
Scolă-te, Dumnezeuule, apără cauza ta,	
Adu-ți aminte de oprobriul cel din partea nerodului în tot timpul.	
Nu uita vocea inamicilor tăi, alarma adversarilor tăi,	
Cari pururea se rădică.	

PSALMUL LXXV.

Psalm de mulțumire.

Maestrului de cântare, după Al-taşheth. Un psalm său o cântare
a lui Asaf.

Tie-ți mulțumim, o Dumnezeuule !	I
Tie-ți mulțumim, și aproape este numele tău :	
Se narează minunile tale.	2
„Când voi percepe timpul cuvenit,	II
„Atunci voi judeca cu dreptate :	III
„Pământul se cutremură și toți locuitorii lui ;	IV
„Eu am întărit columnele lui.“ Sela.	V
Am dus câtră cei îngânfați : „Nu fiți îngânfați ;“	6
Și câtră cei nelegiuți : „Nu înălțați cornul ;	7
„Nu înălțați în sus cornul vostru,	8
„Nu vorbiți cu gutul dârj !“	9
Căci nici de la răsărit, nici de la apus,	
Și nici din deșert nu vine înălțare !	
Căci Dumnezeu este judecător :	
Pre acesta-l umilește, și pre acela-l înalță.	
Căci o cupă este în mâna lui Iehova,	
Și vinul spumegă, de amestecătură este plină ;	
Și el tornă dintr'însa :	
Da, drojdiile lui le vor sorbe și be toți nelegiuții pământului.	
Eu înse pururea voi anunția <i>acesta</i> ,	9
Voi psalmodia Dumnezeului lui Iacob.	10
Și toate cornele nelegiuților se vor sfărâma ;	
<i>Dară</i> se vor înalța cornele celui drept.	

PSALMUL LXXVI.

Protecțiunea lui Dumnezeu asupra Ierusalimului și a lui Iuda.

Maestrului de cântare, pre corde. Un psalm său o cântare a lui Asaf.

- 1 Cunoscut este Dumnezeu în Iuda,
În Israel *este* mare numele lui.
- 2 Aă fost în Salem cortul seă,
Și locuința sa în Zion.
- 3 Acolo sfărâmă arcuri fulgerătore,
Scut, sabiă și resbel. Sela.
- 4 Strălucit *esci* tu, glorios
Preste munții predeș.
- 5 Despoiași fură cei tari la animă,
Aă dormit somnul lor,
Și toți cei bravi nu patură nimic cu mânele lor.
- 6 De musturarea ta, Dumnezeul lui Iacob!
S'aă cufundat în somn adânc atât car cât și cal.
- 7 Tu, tu *esci* înfricoșat!
Și cine pôte sta înaintea ta, când te mâni?
- 8 Din ceriă ai făcut se se audă judecată;
Pământul se spaîmântă și tăcu,
- 9 Când Dumnezeu se sculă la judecală,
Spre a ajuta pre toți cei apăsați ai țerreî. Sela.
- 10 Căci furia omului te laudă,
Și cu remășița furiei te încingî.
- 11 Faceți și plățiți voturi lui Iehova, Dumnezeului vostru;
Toți cei de prin prejurul lui! aduceți daruri înfricoșatului.
- 12 El taiă curagiul principilor,
Înfricoșat este el regilor pământului.

PSALMUL LXXVII.

Psalmistul celebră în acest psalm bunătatea nespusă a lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare, lui Ieduthun. Un psalm al lui Asaf.

- 1 Eă strig cătră Dumnezeu cu vócea mea;
Cătră Dumnezeu cu vócea mea, și el plécă urechia sa cătră [mine.
- 2 În ziua strimtorărei mele cant pre Domnul,
Mâna mea este întinsă nóptea, și nu încetéză,
Sufletul meă nu vre se se mângăie.
- 3 Mă aduc aminte de Dumnezeu, și suspin,
Cuget, și spiritul meă lăngeșcesce.

Deschise țin! pleópele ochilor mei,
Sum neliniscit, și nu pot vorbi.

Am cugetat la dîilele din vechime,
La anii secolelor *trecute*;

Nóptea 'mî aduc aminte de cîntarea mea,
Cuget în ânima mea,

Și spiritul meu cercetéză:

„Óre va lepăda Domnul pentru tot de-a-una ?

„Nu va mai milui ?

„Óre se sfârși pentru tot de-a-una îndurarea sa ?

„Încetă promisiunea sa din generațiune în generațiune ?

„Uită Dumnezeu, de a *mai* fi îndurat ?

„Óre închise în mîniă îndurarea sa ?“ Sela.

Și eú diseiú: „Acésta este ruga mea :
„Anii dreptei celui Pré-Înalt.“

Voiú se amintesc faptele lui Iehova,

Da, voiú se amintesc minunile tale din vechime,

Și se meditez asupra tuturilor faptelor tale,

Și se cuget asupra lucrărilor tale.

Dumnezeule ! în sântitate este calea ta ;

Care deú este așa de mare ca Dumnezeu ?

Tu esci Dumnezeu, carele faci minuni :

Ai făcut cunoscută între populi puterea ta,

Ai rescumpărat cu braçul tîú pre populus tîú,

Pre fiú lui Iacob și ai lui Iosef. Sela.

Te-aú vîdut apele, Dumnezeule !

Te-aú vîdut apele, și se cutremurără ;

Și adâncurile se cutremurără ;

Nuorii vîrsără apă,

Cerîul făcu se resune vócea sa,

Și săgetele tale sburaú încóce și încolo,

Vócea tunetului tîú era în vîrtej ;

Fulgerile tale luminară lumea ;

Se cutremurără și se clăti pămîntul.

Prin mare era calea ta,

Și cararea ta prin ape mari,

Și urmele tale nu se cunoscúrá.

Ai condus ca pre o turmă pre populus tîú

Prin Moise și Aaron.

PSALMUL LXXVIII.

Nararea purtării lui Dumnezeu către populusul său.

O învețătură a lui Asaf.

- 1 **I**ea în urechie, populusul meu, învețătura mea,
Plecați urechia vóstră spre cuvintele gurei mele.
- 2 Voiú se deschid gura mea în parable,
Se esprimu enigme din vechime :
- 3 Cele ce am audit și aflat noi,
Și părinții nostri ni-aú narat,
- 4 Nu voim a le ascunde de la fii lor,
Narând lauda lui Iehova generațiunei viitoare,
Și puterea lui și minunile lui, ce le-aú făcut.
- 5 Căci stabili o mărturiă în Iacob,
Și aședă o lege în Israel,
Ce le ordonă părinților nostri,
Spre a le face cunoscute fiilor lor;
- 6 Ca se le cunóscă generațiunea viitoră,
Fii, ce se vor nasce ;
Ca acestia se se scóle și se nareze fiilor lor.
- 7 Și se pună în Dumnezeu speranța lor,
Și se nu uite faptele lui Dumnezeu,
Și preceptele lui se le păzescă ;
- 8 Și se nu devină ca părinții lor:
O generațiune abătătoră și resculătoră,
O generațiune, ce nu 'și-aú pregătít ânima,
Și al cărei spirit nu era credincios către Dumnezeu.
- 9 Fii lui Efraim, arcași înarmați,
Se întórseră îndērêpt în ziua luptei.
- 10 Nu ținură alianța lui Dumnezeu,
Și refusară de a âmb.a în legea lui ;
- 11 Și ultară faptele sale
Și minunile sale, ce li arctase lor :
- 12 Înaintea părinților lor făcuse minuni
În pământul Egiptului, în câmpia Zoan :
- 13 Despică marea, și'i trecu pre ei,
Și făcu se stee apele ca o grămadă.
- 14 Și'i conduse ziua prin nuor,
Și tótă nóptea prin lumină de foc.
- 15 Despică stînci în pustă,
Și'i adăpă ca din adâncurile cele mari.
- 16 Scóse din stîncă riuri,
Făcu se curgă apă ca fluviu,

El inse tot continuară a păcătui contra lui,	17
A se revolta contra celui Pré-Înalt în pustiă.	18
Și ispitiră pre Dumnezeu în ânima lor,	19
Cerënd mâncare pentru pofta lor.	20
Și vorbiră contra lui Dumnezeu, dicënd:	
„Pute-va ôre Dumnezeu găti o masă în pustiă?“	21
Eca! el lovi stîncă, și ape curseră,	
Și ruri se revărsară.	
„Pute-va încă și pâne a da?	
„Pregăti-va ore carne pentru populus seŭ?“	
De aceea auși Iehova <i>acésta</i> , și se mânia;	22
Și se aprinse foc în Iacob,	
Și urgiă se rădică în Israel.	23
Fîind că nu creșură în Dumnezeu,	
Și nu se încreșură în ajutorul lui.	24
Cu tôte acestea el ordonă nuorilor de sus,	
Și deschise porțile cerului;	25
Și ploă preste dênșii Mana spre mâncare,	
Și grănele ceriului li dede lor.	26
Pânea celor puterici mănă fiă-carele,	
Nutriment li trâmise spre săturare.	27
El porni vântul de resărit în ceriŭ,	
Și conduse prin puterea sa vântul de meșă-și.	28
Și ploă carne preste dênșii ca pulbere,	
Și paseri aripate ca năsipul mării.	29
Și le făcu se cadă în meșilocul castrului seŭ,	
În jurul locuințelor sale.	30
Și ei mănă și fôrte se sătură,	
Și dorința lor li o împlini.	31
Nu erau departe de dorința lor,	
Măncarea lor <i>era</i> încă în gura lor:	32
Atunci mânia lui Dumnezeu se rădică contra lor,	
Și ucise între grașii lor,	33
Și doborî pre tēnerii lui Israel.	
Cu tôte acestea mai păcătuiră încă,	34
Și nu creșură în minunile lui.	
Și el lăsă se pără în deșertăciune țilele lor,	35
Și anii lor în spaimă.	
Când 'i ucise, atunci întrebă după dēnsul,	36
Și se întorseră și căutară pre Dumnezeu;	
Și'și aduseră aminte, că Dumnezeu <i>este</i> stîncă lor,	37
Și cel Pré-Înalt mântuitorul lor.	
Și 'l îmblăndiră cu gura lor,	
Dară cu limba lor 'i minșiră lui;	
Căci ânima lor nu fu tare cu dēnsul,	

- Și nu fură credincioși alianței lui.
 38 Totuși el *era* îndurător,
 Li iertă inicitățile lor și nu 'i nimici pre ei:
 Și adese ori 'și reținu mânia sa,
 Și nu desceptă totă urgia sa.
 39 Căci 'și aduse aminte, că *sunt* carne,
 Un vânt, ce trece și nu se mai 'ntorce.
 40 De câte ori se revoltară contra lui în pustiă,
 'L întristară în singuritate!
 41 Și ispitiră din nou pre Dumnezeu,
 Și supărară pre Sântul lui Israel!
 42 Nu 'și aduseră aminte de mâna lui,
 De ziua, când 'i-aū mântuit de inimic:
 43 Când aū făcut în Egipt semnele sale,
 Și minunile sale în câmpia Zoan.
 44 Când aū prefăcut în sânge fluviile lor,
 Și ei *din* riurile lor nu putură be.
 45 Când aū trāmis contra lor tot felul de insecte, ce 'i mâncaū,
 Și brōsce, ce li aduceaū lor stricăciune,
 46 Și aū dat omișilor venitul lor,
 Și lucrul lor locustelor.
 47 Când aū bātut cu grādină viele lor,
 Și sicomorele lor cu furtună.
 48 Aū trădat grādinei vitele lor,
 Și fulgerilor turmele lor.
 49 Aū trāmis contra lor aprinderea māniei sale, urgiă,
 Indignațiune și apăsare;
 O solă de angeli ai nefericirei.
 50 Aū gătit o cale māniei sale,
 N'aū cruțat de mōrte sufletul lor,
 Ci vieța lor aū trădat-o ciumei.
 51 Și aū bātut pre tot primogenitul în Eg.pt,
 Primițiile puterei în corturile lui Ham.
 52 Și aū pornit pre populus seū ca pre oi,
 Și 'i-aū condus în pustiă ca pre o turmă.
 53 Și 'i-aū dus în siguranță, încāt ei nu s'aū temut de nimic;
 Eră pre inimișii lor 'i-aū acoperit marea.
 54 'l-aū adus pre ei la sânta sa frontariă, la acest munte,
 Pre care 'l-aū dobândit drēpta sa.
 55 Și goni înaintea lor populi,
 Și li însemnă prin măsură mōscenirea lor,
 Și făcu se locuēscă în corturile lor sementiile lui Israel.
 56 Ei înse ispitiră și se revoltară contra Pre-Înaltului Dumnezeu,
 Și mărturiile sale nu le păziră;
 57 Se abătură și se făcură înfideli ca părinții lor,

Se întorseră ca un arc amăgitor.	
Și-l mânia cu înălțimile lor,	58
Și cu idoli lor provocară jalusia lui.	
Dumnezeu auzi <i>acésta</i> , și se aprinse de mânia,	59
Și desprețui tare pre Israel.	
Și părăsi locuința de la Șilo,	60
Cortul, ce 'l-au aședat între ómení.	
Și dade în captivitate puterea sa,	61
Și gloria sa în mâna inamicului.	
Și trădă pre populus seú sabiei,	62
Și contra moscenirei sale se aprinse de mânia :	
Pre ténerei seí 'l consumă focul,	63
Și feciórele sale nu fură laudate <i>cu cântări de nuntă</i> ;	
Preoții seí cădură prín sabiă,	64
Și véduvele sale nu plânséră	
Atunci Domnul se desceptă ca un dormitor,	65
Ca un eroú înveselit de vin,	
Și lovi pre inimi seí de la spate,	66
Și puse rușine perpetuă preste dênșii.	
Și lepădă cortul lui Iosef,	67
Și nu alese semenția lui Efraim.	
El alese semenția lui Iuda, pre muntele Zion,	68
Pre care 'l iubi.	
Și zidi Sanctuariul seú ca înălțimí cerescí,	69
Ca pământul, pre care 'l-aú întemeiat pentru eternitate.	
Și alese pre David, servul seú,	70
Și 'l luá de la turmele oilor,	
Din urma oilor alăptânde 'l luá pre el,	71
Spre a pasce pre Iacob, populus lui,	
Și pre Israel, moscenirea lui.	
Și el 'i păstori pre ei după integritatea ánimei sale,	72
Și cu iscusința mânelor sale 'i conduse pre ei.	

PSALMUL LXXIX.

Plângere pentru devastarea Ierusalimului.

Un psalm al lui Asaf.

D umnezeule! națiuní veniră în moscenirea ta,	1
Întinără sântul téu templu,	
Reduseră Ierusalimul în ruine,	
Dederă corpurile cele mórte ale servilor téi	2
Măncare paserilor ceriului,	
Carnea cuvioșilor téi	
Ferelor pământului.	

- 3 Vărsară sângele lor ca apă împrejurul Ierusalimului,
Și nemine nu 'i înmormântă.
- 4 Oprobriu devenirăm vecinilor noștri,
Deridere și batjocură celor dimprejurul nostru.
- 5 Până când, Iehova, te vei mânia?
Va arde pururea zelul tău ca foc?
- 6 Vărsă mânia ta preste națiunile, ce nu te cunosc,
Și preste regatele, ce nu invoc numele tău.
- 7 Căci mâncară pre Iacob,
Și devastară locuința lui.
- 8 Nu'ți aduce aminte contra noastră de inicitățile noastre de mai
lute se ne întâmpine îndurarea ta: [înainte;
Căci forte miseri suntem.
- 9 Ajută-ne, Dumnezeu al mântuirii noastre,
Pentru gloria numelui tău;
Eliberă-ne și iertă-ni nouă peccatele noastre
Pentru numele tău.
- 10 Pentru ce se zică națiunile: „Unde este Dumnezeu lor?”
Se se facă cunoscută între națiuni înaintea ochilor noștri
Resbunarea sângelui vărsat al servilor tăi.
- 11 Vină înaintea ta suspinul celui încătușat;
După mărimea puterii tale susține pre fiii morței,
- 12 Și întorțe vecinilor noștri
De șapte ori în sinul lor
Defaima, cu care te-au defaimat pre tine, Dómnne!
- 13 Dară noi, populusul tău și oile pășunii tale,
"Ţi vom mulțumi în etern;
Din generațiune în generațiune vom anunția lauda ta.

PSALMUL LXXX.

Rugă pentru conservarea vieii lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare, după Șoșanim-eduth. Un psalm al lui Asaf.

- 1 **P**ăstorul lui Israel! iea în urechie, tu, ce conduci pre Iosef
Tu, ce tronezi preste Cherubim, arătă-te. [ca pre oi;
- 2 Înaintea lui Efraim, lui Beniamin și a lui Manasse descéplă puterea ta,
Și vino în ajutorul nostru.
- 3 Dumnezeu! re'ntorțe-ne éráși pre noi,
Și fă se lucéscă fația ta, ca se fim mântuiți.
- 4 Iehova, Dumnezeu al oștirilor!
Până când te vei mânia contra rugăciunei populusului tău?
- 5 Li-ai dat de mâncare pâne de lacrimi,
Și cu lacrimi 'i-ai adăpat cu măsură plină.

Ne-ai pus pre noi spre c�rt� vecinilor nostri,	6
�i inimi�i nostri rid între d�n��.	
Dumnezeul o�tirilor! reîntorce ne �r��i pre noi,	7
�i f� se luc�sc� fația ta, ca se fim m�ntui�i.	
Un butuc de vi� ai transportat din Egipt,	8
Ai gonit na�iunile, �i 'l-ai plantat.	
Loc ai făcut înaintea lui,	9
�nc�t prinse r�dicime �i �mplu țerra.	
Mun�i se acoperiră de umbra lui,	10
�i de ramurile lui cedrii cei �nal�i;	
�ntinse crăcile sale p�n� la mare,	11
�i până la fluvi� germinile sale.	
Pentru ce ai surpat gardurile lui,	12
Ca se'l smulgă to�i trecătorii pre drum?	
'L r�m� verul selbatic din pădure,	13
�i ferele c�mpului 'l pasc.	
Dumnezeul o�tirilor! te rugăm: �nt�rce-te;	14
Caută din ceri� �i u�t�-te, �i adu'�i aminte de acest butuc de vi�;	
�i susține ceea ce au plantat dreapta ta,	15
�i ramura, ce '�i-ai întărit �ie.	
Ars de foc, tăiat este el;	16
De musturarea fa�ei tale per el.	
Fă m�na ta pre barbatul dreptei tale,	17
Pre fiul omului, pre carele �i 'l-ai întărit �ie.	
Apoi nu ne vom abate de la tine;	18
Re�nvie��-ne pre noi, �i numele t�� 'l vom �nvoca.	
Iehova, Dumnezeul o�tirilor! reîntórce-ne �r��i pre noi,	19
Fă se luc�sc� fația ta, ca se fim m�ntui�i.	

PSALMUL LXXXI.

C ntare de laudă pentru  harurile, ce Dumnezeu le-a  dat popului  se .

Maestrului de c ntare, după Ghittith. *Un psalm al lui Asaf.*

Jubila�i lui Dumnezeu, tăriei n�stre,	1
C�nta�i de bucură Dumnezeului lui Iacob.	
�ntona�i c�ntare, bate�i timpana,	2
Pl�cuta c�tar� împreună cu harpa.	
Suna�i în trumbu�� la lună nouă,	3
La lună pln�, în ziua serb�rei n�stre.	
Căci statut este ac�sta pentru Israel,	4
O lege a Dumnezeului lui Iacob.	

- 5 Spre mărturie în Iosef aşedă acésta,
Când eşi contra pământului Egiptului.
„Vócea unui *popul*, ce nu'mi era cunoscut am audit:
- 6 „Depărtat-am de la sarcină umerile lui,
„Mănele lui au părăsit coşniţa.
- 7 „În strimtorarea *ta* ai strigat, şi eu te-am eliberat;
„Ţi-am respuns în locul cel ascuns al tunetului,
„Te-am cercat la apa Meriba (cértă). Sela.
- 8 „Ascultă, *populul* meu, şi voiû mărturisi contra *ta*;
„Israel! de m'ai asculta pre mine,
- 9 „Ca se nu fiă între tine nici un *deu* strein,
„Şi se nu te închinî vre unui *deu* strein.
- 10 „Eu, Iehova, *sum* Dumne-deul *téu*,
„Carele te-am scos din pământul Egiptului;
„Lărgesce'î gura *ta*, şi o voui împle.
- 11 „Înse *populul* meu nu ascultă de *vócea* mea,
„Şi Israel nu me voi pre mine.
- 12 „De aceea ũ-am lăsat în duritatea *ânimei* lor,
„Şi ei âmblară în propriile lor consilie.
- 13 „O! de m'ar asculta *populul* meu,
„De ar âmbra Israel în *căile* mele:
- 14 „În *dată* aşi umili pre *inimici* lor,
„Şi contra apăsătorilor lor aşi întórcé *mâna* mea;
- 15 „Cel ce uresc pre Iehova 'l-ar linguşi,
„Dară *timpul* lor ar fi în etern.
- 16 „Şi el 'l-ar da de *măncare* din *grăsimea* grâului,
„Şi cu *miere* din *stîncă* te-aşi satura.“

PSALMUL LXXXII.

Îndemnare judecătorilor de a judeca drept.

Un psalm al lui Asaf.

- 1 **D**umne-deu stă în adunarea lui Dumne-deu,
În meştiocul *deilor* judecă.
- 2 Până când *voi*ŭi a judeca nedrept,
Şi *ve*ŭi fi *părtinitori* ai nelegiuŭilor? Sela.
- 3 Judecaŭ pre *seracul* şi pre *orfanul*;
Apăsatului şi *sermanului* faceŭ *dreptate*;
- 4 Scăpaŭ pre *seracul* şi pre *neavutul*,
Din *mâna* nelegiuŭilor eliberaŭ 'i.
- 5 Ei nu cunosc, nici nu înŭeleg,
Âmbă în *întuneric*:
Se clătesc lóte *temeliile* pământului.

Am  is : „Dei sunte i,
 „ i fi ai celui Pre-înalt voi to i.“
 Dară ca  omeni ve i muri,
  i ca unul dintre principii ve i c ade.
 Sc l -le, Dumne eule, judecă p m ntul,
 Căci tu e ci st p nul tuturor populilor.

PSALMUL LXXXIII.

Rugă pentru ajutor contra inamicilor.

O c ntare sa  un psalm al lui Asaf.

Dumne eule ! nu tăce;
 Nu tăce, nici nu te linisci, o Dumne eule !
 Căci  ca ! inamicii t i bubui ,
  i cei ce te uresc radic  capul.
 Contra populului t u uneltesc planuri viclene,
  i se consultă contra ocro iilor t i,
 Dic nd : „Venii, voim se ’i estirpim, ca se nu mai f   popul,
  nc t se nu se mai amint c  numele lui Israel.“
 Căci s a  consultat în unanimitate,
 Contra ta a  încheiat o alian  
 Corturile lui Edom  i Ismaeli i,
 Moab  i Agari i,
 Ghebal  i Ammon  i Amalek,
 Filistia cu locuitorii Tirului;
  i Asur s a  unit cu d n ii;
 A  ajutat pre fiul lui Lot. Sela.
 Fă-li lor ca lui Madian, ca lui Sisera,
 Ca lui Iabin la p riul Ki on,
 Cari  fură nimici i în En-Dor,
 Fură gunoiiul p m ntului.
 Fă pre d n ii, pre principii lor, ca pre Oreb  i Zeeb ;
 Ca pre Zebah  i Zalmuna pre to i capii lor,
 Cari   iser  : „Voim se ni concerim noue
 „Locuin ele lui Dumne e .“
 Dumne eul meu ! fă-i ca v rtejul,
 Ca miriscea înainte v ntului,
 Ca focul, ce consumă pădurea,
  i ca flacăra, ce aprinde munții;
 A ia gonesce ’i cu furtuna ta,
  i cu vijelia ta spa m nt -i.
  mple fația lor cu rușine,
 Ca se caute numele tău, Iehova !

- 17 Se se rușineze și se se spaîmânte pentru tot de-a-una,
Se se roșescă și se peră.
18 Și se cunoscă, că tu, al cărui nume *este* Iehova, tu numai
Esci cel Pré-Înalt preste tot pământul.

PSALMUL LXXXIV.

Plângerile psalmistului, că este constrins de a fi absent de adunările cele sante.

Maestrului de cântare, după Ghittith. Un psalm de la fiu lui Korah.

- 1 Cât de iubite sunt locuințele tale, Iehova, *Dumnezeul* oști-
2 Sufletul meu doresce, lăngheșce [rilor!
După curțile lui Iehova;
Ânima mea și carnea mea strigă
Cătră viul Dumnezeu.
3 Da, paserea aș aflat o casă, rundinica un cuib,
Unde aș pus pui ei;
Și eu altarele tale, Iehova, *Dumnezeul* oștirilor,
Regele meu și Dumnezeu meu!
4 Ferice de cei ce locuiesc în casa ta;
Pururea te tot laudă. Sela.
5 Ferice de omul, a cărui putere *este* în tine,
În a căror inimă *sunt* căile tale;
6 Trecând prin valea plângerilor o prefac în isvor,
Și cu bine-cuvântări o acopere plôea.
7 Ei merg din putere în putere,
Se arătă înaintea lui Dumnezeu în Zion.
8 Iehova, Dumnezeu oștirilor! ascultă ruga mea,
Iea în urechie, Dumnezeu lui Iacob! Sela.
9 Privește, Dumnezeule, scutul nostru,
Și caută spre fața unsului tău.
10 Căci mai bună *este* o zi în curțile tale, decât una mie *aiurea*,
Mai bucuros voi păzi pragul în casa lui Dumnezeu,
Decât se locuiesc în corturile nelegiuitorilor.
11 Căci sôre și scut *este* Iehova, Dumnezeu;
Îndurare și onóre dă Iehova;
Nu reține nici un bine
De cei ce âmbă în integritate.
12 Iehova, *Dumnezeul* oștirilor! ferice de omul,
Ce se încrede în tine.

PSALMUL LXXXV.

Mulțumire pentru eliberare din captivitate.

Maestrului de cântare. Un psalm de la fiul lui Korah.

G rațiat-ai, Iehova, pământul tău,	1
Adus-ai îndărăpt captivii lui Iacob,	2
Iertat-ai inicitatea populusului tău,	3
Acoperit-ai toate pecatele lor. Sela.	4
Retras-ai totă mânia ta,	5
Te-ai potolit de aprinderea mâniei tale.	6
Re'ntorce-ne ărași pre noi,	7
Dumnezeul mântuirii noastre!	8
Se înceteze mânia ta contra noastră.	9
Voesci ore a te mânia în etern asupra noastră?	10
A prelungi mânia ta de la o generațiune la altă?	11
Au nu voesci a ne învia ărași,	12
Ca populusul tău se se bucure în tine?	13
Arătă-ni, Iehova, îndurarea ta,	14
Și mântuirea ta dă-ni o noue.	15
Voiu se aud, ce grăesce Dumnezeu, Iehova;	16
Căci grăesce pace către populusul său și către cuviosii săi.	17
Numai se nu se mai întorcă la neroșia lor.	18
Da, aprópe de cei ce se tem de densusul va fi ajutorul lui,	19
Ca ărași se locuască gloria în pământul nostru.	20
Îndurarea și fidelitatea se vor întimpina,	21
Dreptatea și pacea se vor săruta;	22
Adevărul din pământ va resări,	23
Dreptatea va căuta din ceriú;	24
Da, Iehova va da bunul,	25
Și pământul nostru va da venitul său;	26
Dreptatea ămblă înaintea lui,	27
Și 'l va urma pre calea pașilor lui.	28

PSALMUL LXXXVI.

David cere cu ardóre ajutorul lui Dumnezeu.

O rugăciune a lui David.

P lecă, Iehova, urechia ta, respunde'mi,	1
Căci serman și serac sum.	2
Păzesce sufletul meu, căci cuvios sum,	3
Ajută, Dumnezeuul meu, pre servul tău, carele se încrede în tine.	4

- 3 Îndură-te de mine, Dómnne!
Căci cătră tine strig tótă ziua.
- 4 Veselesce sufletul servului téu,
Căci cătră tine, Dómnne, răd.c sufletul meú.
- 5 Căci tu, Dómnne, *esci* bun și iertător
Și plin de îndurare cătră toți cei ce te chiamă.
- 6 Iea în urechie, Iehova, ruga mea,
Și ascultă de vócea împlorârilor mele.
- 7 În ziua nevoiei mele te invoc,
Căci tu 'mí vei răspunde.
- 8 Nemine nu *este* ca tine între ȕei, Dómnne!
Și nimic ca faptele tale.
- 9 Tóte națiunile, pre care le-ai făcut,
Vor veni și se vor închina înaintea ta, Dómnne!
Și vor da gloriă numelui téu.
- 10 Căci mare *esci* tu și făcător de minuni,
Tu numai *esci* Dumneȕeú.
- 11 Învéță-me, Iehova, calea ta;
Voiú se âmbliu în adevérul téu;
Unesce ânima mea, spre a se teme de numele téu.
- 12 Voiú se te laud, Dómnne, Dumneȕeul meú, cu tótă ânima mea,
Și se măresc numele téu în etern.
- 13 Căci îndurarea ta asupra mea *este* mare,
Și tu ai eliberat sufletul meú din înfernul cel mai adânc.
- 14 Dumneȕeule! cei îngânfați s'aú rescutat contra ta,
Și ceta violenților aú căutat sufletul meú,
Și nu te-aú pus pre tine înaintea lor.
- 15 Tu inse, Dómnne, *esci* Dumneȕeú îndurător și milos,
Târdiú la mâniă și plin de îndurare și fidelitate.
- 16 Întórce-te cătră mine și îndură-te de mine;
Dă tăria ta servului téu,
Și ajută pre fiul servei tale.
- 17 Arétă'mí un semn spre bine,
Ca se o védă acésta cei ce me uresc, și se se roșéscă;
Căci tu, Iehova, m'ai ajutat și mângăiat.

PSALMUL LXXXVII.

Strălucirea Zionului.

Un psalm saú o cântare de la fiii lui Koráh.

- 1 Fundat pre munții cei sânti *este* Zion;
2 Iehova iubescé porțile lui mai mult, decât tóte locuințele
3 Mărite se spun de tine, [lui Iacob.
Tu cetate a lui Dumneȕeú! Sela.

Dacă amintesc pre Rahab și pre Babel ca pre cunoscuții mei, 4
 Éca! *dacă amintesc* Filstia și Tirul împreună cu Etiopia,
Apoi dic: „Acesta s'aũ nascut acolo.”
 Éra *despre fiă-carele* din Zion se va dice: „El s'aũ nascut într'ensul.” 5
 Căci el 'l va face foarte înalt.
 Iehova va numera la înscrierea populilor: 6
 „Acesta s'aũ nascut acolo!” Sela.
 Atât cântătorii cât și dănțătorii vor *dice*: 7
 „Tóte cugetările mele sunt în tine.”

PSALMUL LXXXVIII.

Psalmistul descrie relele, de care aũ fost apăsut.

O cântare saũ un psalm de la fiul lui Korah. Maestrului de cântare,
 pre Mahalath-Leanoth. O învețatură a lui Heman, Ezraheului.

Iehova, Dumnezeuul mântuirii mele! 1
 Ziua și nóptea am strigat înaintea ta. 2
 Vină înaintea ta ruga mea, 2
 Plécă urechia ta spre strigarea mea. ■
 Căci săturat de calamități este sufletul meũ,
 Și vieța mea se apropia de infern. 4
 Numerat sum între cei ce se cobor în mormânt;
 Sum ca un om fără putere: 5
 Culcat între morți ca cei uciși,
 Cari jace în mormânt,
 De cari nu'ți mai aduci aminte,
 Și cari sunt tăiați de mâna ta. 6
 Pre mine m'ai pus în grópa cea mai adâncă,
 În întuneric, în adâncime. 7
 Asupra mea jace mânia ta, 7
 Și cu tote valurile tale me apeși pre mine. Sela. 8
 Ai depărtat pre cunoscuții mei de la mine, 8
 M'ai făcut abominațiune loru'si;
 Închis sum și nu pot eși. 9
 Ochiul meũ lăngeșcesce de apăsare; 9
 Eũ te chiam pre tine;
 Iehova! în fiă-care ți
 Întind cătră tine mânele mele. 10
 Óre morților li vei face minuni? 10
 Scula-se-vor umbre, ca se te laude? Sela. 11
 Se naréză óre în mormânt de îndurarea ta? 11
 De fidehtatea ta în perdere? 12
 Se cunosc în întuneric minunile tale, 12
 Și dreptatea ta în pământul uității?

- 13 Și eă, eă cătră tine, Iehova, strig,
Și demănéța ruga mea te întimpină.
14 Pentru ce, Iehova, lepădă sufletulmeu,
Ascundă fața ta de la mine?
15 Apăsasum și aprópe de mórte din tēnereță,
Port spaîmele tale, sum în desperare;
16 Preste mine trec mâniale tale,
Înfricoșările tale me nimicesc,
17 Me încunjură ca apa tótă ziua,
Me ocolesc împreună.
18 Al depărtat de la mine amic și soçiú,
Cunoscúți mei sunt—spație întunecóse.

PSALMUL LXXXIX.

Regatul lui David.

O învețătură a lui Ethan, Ezraheului.

- 1 **I**ndurările lui Iehova le voiú cânta în etern,
Din generațiune în generațiune voiú anunța fidelitatea ta
2 Căci diseiú: În etern îndurarea se va întemeia; [cu gura mea.
Veí întări fidelitatea ta în chiar ceriul.
3 „Încheiat-am o alianță cu alesul meu,
„Jurat-am lui David, servului meu:
4 „În etern voiú întări semēța ta,
„Și voiú edifica din generațiune în generațiune tronul tēú.“ Sela.
5 Și ceriurile laudă minunile tale, Iehova!
Și fidelitatea ta în adunarea sântilor.
6 Căci cine în ceriú sémenă cu Iehova?
Cine este asemenea lui Iehova între fiú deilor?
7 Un Dumneđeu fórte înfricoșat în consiliul sântilor,
Și teribil preste toți cei dimprejurul lui.
8 Iehova, Dumneđeul oștirilor! cine este puternic ca tine, Iehova?
Și fidelitatea ta este împrejurul tēú.
9 Tu domnesci preste înflarea mării;
Când valurile ei se radic, tu le alini.
10 Tu ai sfărămat ca pre uciși pre Rahab,
Cu braçiul tēú cel tare ai imprăsciat pre inimiú tēl.
11 Al tēú este ceriul, al tēú pământul,
Lumea și plinitatea ei tu le-ai întemeiat.
12 Méđă-nópte și méđă-đi tu le-ai creat,
Taborul și Hermonul se bucură în numele tēú.
13 Al tēú este un braçiú cu putere eroică,
Tare este mâna ta, înaltă drépta ta,

Dreptate și judecată <i>sunt</i> fundamentele tronului tău,	14
Îndurare și fidelitate merg înaintea faței tale.	
* Ferice de populus, ce cunoște sunetul trimbiței,	15
Ce âmblă în lumina faței tale, Iehova !	
Se bucură în numele tău totă ziua,	16
Și se înalță prin dreptatea ta ;	
Căci tu <i>esci</i> ornamentul puterii lor ;	17
În buna-voința ta înalți cornul nostru.	
Căci Iehova este scutul nostru,	18
Și Sântul lui Israel regele nostru.	
O dată ai grăit în viziune către cuviosul tău,	19
Și ai zis : „Am pus ajutor asupra unui eroi,	
„Am înălțat pre un ténér ales din populus :	
„Am aflat pre David, servul meu ;	20
„Cu oleul meu cel sânt 'l-am uns pre el,	
„Cu carele mână mea va fi pururea,	21
„Și brațul meu 'l va întări.	
„Se nu 'l strimtozeze inimicul,	22
„Și se nu 'l apese fiul reuțăței.	
„Și eu voi sfărâma înaintea lui pre inimiță se,	23
„Și voi bate pre cei ce 'l uresc.	
„Fidelitatea mea și îndurarea mea <i>sunt</i> cu dânsul,	24
„Și în numele meu se înalță cornul lui ;	
„Și mâna lui o voi pune asupra mării,	25
„Și asupra fluviilor drepta lui.	
„El 'mî va striga : Părintele meu <i>esci</i> ,	26
„Dumneșeu meu și stînca mântuirii mele !	
„De asemenea 'l voi face pre el primogenit,	27
„Înalt preste regii pămîntului.	
„În etern 'l voi rezerva îndurarea mea,	28
„Și alianța mea se fiă neviolată cu dânsul.	
„Și voi face se dureze în etern semînța lui,	29
„Și tronul lui ca țilele cerului.	
„Când fiii lui vor părăsi legea mea,	30
„Și în judecățile mele nu vor âmbla ;	
„Când vor profana statutele mele,	31
„Și preceptele mele nu le vor păzi :	
„Atunci voi pedepsi cu toégul abaterile lor,	32
„Și cu plăgi inicitate lor.	
„Nu voi retrage înse îndurarea mea de la dânsul,	33
„Și nu voi tăgădui fidelitatea mea.	
„Nu voi strica alianța mea,	34
„Și ceea ce au eșit din buzele mele nu o voi schimba.	
„O dată am jurat pre sântitatea mea ;	35
„Nu voi minți lui David :	

- 36 „Semënța lui se fiă în etern,
 „Și tronul lui ca sórele înaintea mea;
 37 „Ca luna se stee în etern,
 „Și ca mariorul cel credincios în nuori.“ Sela.
 38 Cu tóte acestea 'l-ai lepădat și 'l-ai desprețuit,
 Te-ai mánat contra unsului tēu.
 39 Ai lepădat alianța servului tēu,
 Ai profanat coróna lui, *aruncându-o* la pământ.
 40 Ai surpat tóte gardurile lui,
 Ai prefăcut în ruine întăriturile lui.
 41 Pre dēnsul 'l prédă toți trecătorii pre drum;
 Oprobiu aū devenit vecinilor lui.
 42 Ai înălțat drépta adversarilor lui,
 Ai veselit pre toți inimiții lui;
 43 De asemenea ai întors ascuțitul sabiei lui,
 Și nu 'l-ai lăsat se se pótă ține în resbel;
 44 Ai făcut se înceteze strălucirea lui,
 Și tronul lui 'l-ai dat la pământ;
 45 Ai scurtat dílele tēnerețelor lui,
 'L-ai acoperit cu rușine. Sela.
 46 Până când, Iehova, te vei ascunde?
 Va arde pururea mânia ta ca foc?
 47 Adu'ți aminte, cât de trecător *sum*;
 Pentru ce ai creat în zadar pre toți fiii ómenilor?
 48 *Căci* carele este omul, care se trăescă și se nu védă mórtea,
 Care se pótă scăpa sufletul seū din infern? Sela.
 49 Unde sunt îndurările tale cele trecute, Dómnē!
 Pre care le-ai jurat lui David în fidelitatea ta?
 50 Adu'ți aminte, Dómnē, de oprobiul servilor tēi,
 Ce port în sinul meū de toți populi cei mulți,
 51 Cari, inimiți ai tēi, *me* defaimă, Iehova!
 Cari defaimă urmele unsului tēu.
 52 B.ne cuvēntat *fiă* Iehova în etern. Amin și Amin!

PSALMUL XC.

Descrierea scurtei durate și a miseriei vieții umane.

Rugăciunea lui Moise, omului lui Dumnezeu.

- 1 Dómnē! locuință ni-ai fost noue din generațiune în gene-
 2 Maí înainte de a se nasce munți, [rațiune;
 Și de a se forma pământul și lumea,
 Și din eternitate în eternitate *esci* tu, o Dumnezeu!
 3 Tu reduci pre om în țerrână,
 Și dici: „Re'ntórceți-ve, fiii ómenilor!“

Căci una mie de ani <i>sunt</i> în ochii tăi	4
Ca ziua de ieri, care a fost trecută,	
Și ca o sentință în noapte.	5
Îi răpesci pre ei; un vis <i>sunt</i> ;	
Demăneta <i>sunt</i> ca ierba, ce crește,	6
Ce înflorește demăneta și crește,	
Dară seara veștețesce și seacă.	7
Căci noi ne-am consumat prin mânia ta,	
Și prin urgia ta ne-am spaimantat.	8
Ai pus inicitățile noastre înaintea ta,	
Cele ascunse ale noastre înaintea luminei faței tale.	9
Căci toate zilele noastre se trec înaintea mâniei tale;	
Noi petrecem ani nostri ca o gândire.	10
Zilele anilor nostri <i>sunt</i> șapte-deci de ani,	
Și dacă cu putere mare, opt-deci de ani;	
Atunci mândria lor devine osteneală și durere,	
Căci cu grabire trec, și noi dispărem.	11
Cine cunoște puterea mâniei tale?	
Căci după temerea de tine <i>este</i> și mânia ta.	12
Învăță-ne a numera zilele noastre,	
Se căpătăm o inimă înțeleaptă.	13
Întorce-te, Iehova, până când?	
Și fiă-ți milă de servii tăi.	14
Satură-ne demăneta de îndurarea ta,	
Ca se ne bucurăm și se ne veselim în toate zilele noastre.	15
Bucură-ne atâtea zile, pre câte ne-ai apăsătorit,	
Atâția ani, în câți vedurăm nefericirea.	16
Arete-se servilor tăi faptele tale,	
Și gloria ta fiilor lor.	17
Vină buna-voință lui Iehova, Dumnezeuul nostru, preste noi,	
Și fapta mânelor noastre întăresce-o preste noi,	
Da, fapta mânelor noastre întăresce-o!	

PSALMUL. XCI.

Descrierea protecțiunii lui Dumnezeu asupra cuvioșilor.

C el ce locuiește sub scutul celui Pre-Înalt	1
Va rămâne sub umbra a tot Putintelui.	
Eu zic de Iehova: el <i>este</i> refugiul meu, tăria mea,	2
Dumnezeul meu, în care me încred.	
Căci el te va mântui de lațul păsărariului	3
Și de ciurma perșetoră.	

- 4 Cu aripele sale el te va acoperi,
Și sub aripele sale vei afla refugiū;
Scut și pavăză *este* fidelitatea lui.
- 5 Nu te vei teme de frica de nopțe,
De săgeta, ce sbóră ziua,
- 6 De ciuma, ce âmbă prin întuneric,
De epidemia, ce devastă la mătă-și.
- 7 De vor căde de a lătura ta una mie, și de ce miț de a drépta ta:
De tine nu se va apropia.
- 8 Numai cu ochii tēi te vei uita,
Și resplătirea nelegiuților o vei vede.
- 9 Fiind că ai făcut pre Iehova, *care este* refugiul meū,
Pre cel Pré-Înalt locuința ta,
- 10 De aceea nu ți se va întâmpla nici o nefericire,
Și nici o plagă nu se va apropia de cortul tēu.
- 11 Căci ângerilor sei li va ordona pentru tine,
Spre a te păzi în toate căile tale.
- 12 Pre mâne te vor purta,
Ca se nu se lovască de pētră piciorul tēu.
- 13 Preste leū și viperă vei pași,
Vei strivi pre lei tēneri și pre dracon.
- 14 „Fiind că el puse încrederea sa în mine,
„De aceea 'l voiū scăpa, 'l voiū înălța,
„Fiind că cunósce numele meū.
- 15 „El me va învoca, și eū 'l voiū respunde,
„Ca dēnsul voiū fi în nevoie,
„'L voiū elibera și 'l voiū mări.
- 16 „Cu dăle îndelungate 'l voiū sătura,
„Și 'l voiū face se védă mântuirea mea.“

PSALMUL XCII.

*Îndemnare de a medita asupra lucrărilor lui Dumnezeu, declarațiunea
fericirii celor drepți.*

Un psalm saū o cântare pentru ziua de Sabbat.

- 1 **B**ine *este*, a mulțumi lui Iehova,
Și a cânta numelui tēu, o Pré-Înalte;
- 2 A anunția demănăta îndurarea ta,
Și fidelitatea ta noptea,
- 3 Cu *instrumente* cu de ce corde și cu harpă,
Cu Higgsaion și cu citară.
- 4 Căci tu, Iehova, m'ai desfătat prin lucrarea ta,
De lucrurile mânelor tale me voiū bucura.

Cât de mari sunt lucrurile tale, Iehova!	5
Förte adânce <i>sunt</i> cugetările tale.	6
Omul fără de minte nu cunósce acésta,	7
Și nerodul nu înțelege una ca acésta:	8
Când nelegiuiții resar ca érba,	9
Și toți făcătorii de rele înfloresc;	10
Acésta este, spre a fi estirpiți pentru tot de-a-una.	11
Tu înse <i>tronezi</i> în înălțime în eternitate, Iehova!	12
Căci eca! inimizii tîi, Iehova!	
Căci éca! inimizii tîi vor peri;	
Se vor imprăscia toți făcătorii de rele.	
Tu ai înălțat înse	
Ca al unicornului cornul meü;	
Sum uns cu oleü próspet;	
Și ochiul meü 'și vede <i>dorința sa</i> asupra adversarilor mei,	
Și de cei rîi, ce se rădică contra mea, aude urechia mea <i>dorin-</i>	
Cei drepti înfloresc ca palna, [ta sa.	
Cresc ca un cedru pre Liban.	
Plantați în casa lui Iehova,	
În curțile Dumneșeului nostru înfloresc.	
Chiar în bătrînețe dau fruct,	
Sucoși și próspeți sunt;	
Spre a areta, că drept este Iehova, stîncă mea,	
Și că nici o nedreptate nu este într'ênsul.	

PSALMUL XCIII.

Majestatea, puterea și sântitatea lui Dumneșeu.

Iehova este rege, cu majestate este îmbrăcat;	1
Iehova s'aü îmbrăcat cu puterea, cu care s'aü încins;	2
De aceea lumea este tare și nu se clătesce.	3
Tare este tronul tîu de la început,	4
Din eternitate <i>esci</i> tu.	5
Fluviele aü înălțat, Iehova!	
Fluviele aü înălțat vócea lor,	
Fluviele aü înălțat mugetul lor.	
Din vócele multor ape,	
Din putericele valuri ale mării <i>resună:</i>	
„Iehova în înălțime este puternic,”	
Mărturiile tale sunt förte sigure,	
Casei tale, Iehova, se cuvine sântitate pentru tot de-a-una.	

PSALMUL XCIV.

Rugă contra celor răi și a ipocriților.

- 1 **D**umnezeul resbunărei, Iehova,
Dumnezeul resbunărei! arată-te.
- 2 Înălță-te, judecătorul pământului!
Dă resplăture celor mândri.
- 3 Până când nelegiuirii, Iehova!
Până când nelegiuirii se trăsălte?
- 4 Ei rostesc, vorbesc îngâmfat,
Se laudă toți făcătorii de rele.
- 5 Populul tău, Iehova, 'l calcă în picioare,
Și moscenirea ta o apasă.
- 6 Pre veduvă și pre strein zugrumă,
Și pre orfan 'l ucid,
- 7 Și dic: „Iehova nu vede acésta,
„Nici nu iea sēma de acésta Dumnezeu lui Iacob.”
- 8 Înțelegeți, voi cei fără de minte dintre popul!
Și voi, neroșilor, când ve veți face cu minte?
- 9 Cel ce aș plantat urechia, se nu audă ore?
Cel ce aș format ochiul, se nu vedă ore?
- 10 Cel ce înțelepțesce populi,
Ce înveță pre ómeni sciință, se nu mustre?
- 11 Iehova cunósce cugetările ómenilor,
Că sunt deșertăciuni.
- 12 Ferice de omul, pre carele tu 'l înțelepțesci, Iehova!
Și din legea ta 'l înveți,
- 13 Spre a 'l linisci de fúlele nefericirei,
Până se va săpa grópa nelegiuitului.
- 14 Căci Iehova nu va lepăda pre populi seú,
Și moscenirea sa nu o va părăsi.
- 15 Căci la dreptate se va re'ntórce judecata,
Și pre dēnsa o vor urma toți cei drepti la animă.
- 16 Cine se rescóla pentru mine contra celor răi?
Cine se înfăcșeză pentru mine contra făcătorilor de rele?
- 17 Dacă Iehova nu 'mī-ar fi fost mie intru ajutor,
Pușin sufletul meú ar fi jăcut în locul tăcerei.
- 18 Dacă dișiú: „Se clătesce pictorul meú,”
Apoi îndurarea ta, Iehova, me sprijini.
- 19 În mulțimea grijelor mele în năuntrul meú
Mântuirile tale desfătéză sufletul meú.
- 20 Óre are cu tine împărțășire tronul reutățel,
Care otărosc nedreptate prin lege?

Ei se adună grămadă contra sufletului celui drept, 21
 Și condamnă sânge inocent.
 Dară Iehova 'mi este mie întăritură, 22
 Și Dumnezeuul meu stîncă refugiului meu;
 Și va aduce asupra lor chiar reutatea lor propriă, 23
 Și prin reutatea lor 'i va estirpi pre ei;
 'I va estirpi pre ei Iehova, Dumnezeuul nostru.

PSALMUL XCV.

Lui Dumnezeu trebuie se 'i mulțumim și se 'l ascultăm.

Veniți, se cântăm lui Iehova, 1
 Se jubilăm stîncei mîntuirii noastre.
 Se venim înaintea faței lui cu mulțumire, 2
 Se 'i jubilăm lui cu cântări.
 Căci Dumnezeu mare este Iehova, 3
 Și rege mare preste toți deii.
 În a cărui mână sunt locurile cele mai din năuntru ale pămîntului, 4
 Și ale cărui sunt înălțimi.e munților.
 A lui este marea, și el o-a făcut pre ea, 5
 Și mânele sale au format uscatul.
 Veniți, se ne închinăm și se ne plecăm, 6
 Se îngenunchiăm înaintea lui Iehova, creatorului nostru.
 Căci el este Dumnezeuul nostru, 7
 Și noi populusul pășunii sale și turma mînei sale,
 Chiar astăzi, de veți asculta de vócea lui:
 „Nu întăriți înina vóstră, ca la Meriba, 8
 „Ca în ziua ispitei în pustă;
 „Unde părinți vostri me ispitiră pre mine, 9
 „Me cercară, cu toate că vedură saptele mele.
 „Patru-deci de ani avuiú desgust de generațiunea aceea, și diseiú: 10
 „Un popul cu în.mă retăcilă sunt ei,
 „Și n'aú cunoscut căile mele;
 „Încât am jurat în mânia mea: 11
 „Ei se nu între în repaosul meu!“

PSALMUL XCVI.

Mărirea lui Dumnezeu și generala sa judecată.

Cântați lui Iehova o cântare nouă, 1
 Cântați lui Iehova, tot pămîntul!
 Cântați lui Iehova, bine-cuvîntați numele lui, 2
 Anunțați din zi în zi ajutorul lui.

- 3 Narați între națiuni gloria lui,
Între toți populi minunile lui
4 Căci mare este Iehova și forte de laudat,
Înfricoșat este preste toți zei.
5 Căci toți zei popurilor sunt idoli;
Iehova înse a făcut cerul.
6 Majestate și strălucire sunt înaintea lui,
Tăriă și ornament în Sanctuarul său.
7 Dați lui Iehova, voi familiile popurilor,
Dați lui Iehova gloriă și putere.
8 Dați lui Iehova gloria numelui lui,
Aduceți daruri și veniți în curțile lui,
9 Închinați-ve lui Iehova în ornament sânt;
Tremurați înaintea lui, tot pământul!
10 Duceți între națiuni: „Iehova este rege;“
De aceea lumea este tare și nu se clătesce.
El judecă populi cu dreptate.
11 Bucure-se cerul, și veselăcă-se pământul,
Mugăcă marea și tot ce o imple,
12 Tresalte câmpia și tot ce este pre ea,
Atunci jubileze toți arborii pădurei
13 Înaintea lui Iehova; căci vine,
Vine, spre a judeca pământul:
Va judeca lumea cu dreptate,
Și populi cu fidelitatea sa.

PSALMUL XCVII.

Majestatea lui Dumnezeu și judecata sa asupra idolatriilor.

- 1 Iehova este rege: veselăcă-se pământul,
Bucure-se mulțimea insulelor.
2 Nuor și negură sunt împrejurul său,
Dreptate și judecată sunt basa tronului său.
3 Foc merge înaintea lui,
Și consumă împrejur pre mimicii lui:
4 Fulgerile sale luminează lumea;
Pământul o vede acésta, și se cutremură;
5 Munți ca cêră se topesc înaintea lui Iehova,
Înaintea Domnului a tot pământului.
6 Ceriurile anunță dreptatea lui,
Și toți populi ved gloria lui.
7 Se se rușineze toți cei ce servesc imaginilor sculptate,
Cei ce se fălesc de idoli.
Închinați-ve lui, toți zei!

Zion auzi <i>acésta</i> , și se bucură,	8
Și fiele lui Iuda se veseliră	
Pentru judecățile tale, Iehova!	9
Căci tu, Iehova, ești cel mai înalt preste tot pământul,	
Pre înălțat preste toți deit.	10
Cel ce iubiți pre Iehova, urîți răul;	
El păzesce sufletele cuvioșilor sei;	
Din mâna nelegiuitorilor 'i eliberéză.	11
Lumină este semnată pentru cel drept,	
Și pentru cei integri la inimă bucuriă.	12
Bucurați-ve, dreptilor, în Iehova,	
Și mulțumiți la amintirea sântității sale.	

PSALMUL XCVIII.

Psalmistul îndemnă pre toți populi și toate ființele, de a lauda pre Dumnezeu.

* Un psalm.

C ântați lui Iehova o cântare nouă,	1
Căci minuni au făcut.	
'L-au ajutat pre el	
Drepta sa și sântul seǔ brațu.	
Iehova au făcut cunoscut ajutorul seǔ;	2
Înaintea ochilor popurilor	
Au descoperit dreptatea sa.	
'Și-au adus aminte de îndurarea sa și de fidelitatea sa	3
Cătră casa lui Israel.	
Tote marginile pământului au vădut ajutorul Dumnezeului nostru.	
Cântați de bucuriă lui Iehova, tot pământul!	4
Chiuiți, jubilați și cântați.	
Cântați lui Iehova cu citară,	5
Cu citară și voce cântătoră;	
Cu trimbiță și sunet de corn	6
Cântați de bucuriă înaintea lui Iehova, regelui,	
Mugescă marea și tot ce o imple,	7
Lumea și cei ce locuiesc într'ênsa;	
Fluvieele bată în palme,	8
Jubileze munții împreună <i>cu ele</i>	
Înaintea lui Iehova; căci vine, spre a judeca pământul:	9
Va judeca lumea cu dreptate,	
Și populi cu ecitate.	

PSALMUL XCIX.

Îndemnare de a adora pre Dumnezeu pre Zion.

- 1 **I**ehova este rege; populi se cutremură;
El tronéză preste Cherubim, pământul se clătesce.
- 2 Iehova în Zion este mare
Și înălțat preste toți populi.
- 3 Se se laude numele tău, cel mare și înfricoșat,
Care este sânt.
- 4 Și puterea regelui iubesc judecata;
Tu ai întemeiat ecitatea;
Judecată și dreptate ai făcut în Iacob.
- 5 Înălțați pre Iehova, Dumnezeuul nostru;
Închinați-ve înaintea scaunelului picioarelor lui,
Care este sânt.
- 6 Moise și Aaron erau între preoții sei,
Și Samuel între cei ce invoca numele lui;
Ei invocară pre Iehova, și el li răspunse lor.
- 7 În columna de nori grăi către densit;
Ei păziră mărturiile lui
Și statutele, ce li-au dat.
- 8 Iehova, Dumnezeuul nostru! li-ai răspuns lor;
Un Dumnezeu iertător li-ai fost lor,
Și un resbunător al faptelor lor.
- 9 Înălțați pre Iehova, Dumnezeuul nostru;
Închinați-ve înaintea sântului lui munte;
Căci sânt este Iehova, Dumnezeuul nostru.

PSALMUL C.

Mulțumire pentru bunătatea lui Dumnezeu.

Un psalm de mulțumire.

- 1 **J**ubilați lui Iehova, tot pământul!
- 2 **S**erviți lui Iehova cu bucuriă,
Veniți înaintea lui cu cântare.
- 3 Cunoșteți, că Iehova este Dumnezeu;
El ne-a făcut, și nu noi ênși-ne;
Populul lui suntem și turma pășunei sale.
- 4 Întrați în porțile lui cu mulțumire,
În curțile lui cu laudă;

Mulțumiți-l lui, bine-cuvântați numele lui,
Căci bun este Iehova, în etern îndurarea sa, 5
Și din generațiune în generațiune fidelitatea sa.

PSALMUL CI.

Scopul lui David de a protegia pre omeni binelui și de a pedepsi pre cei răi.

Un psalm al lui David.

Milă și judecată voiū cânta, 1
Tie, Iehova, 'ți voiū cânta.
Voiū lua aminte la calea integrităței; 2
Când vei veni la mine?
Voiū se âmbli în integritatea ânimei mele
În năuntru casei mele.
Nu voiū se pun înaintea ochilor mei nici un rău; 3
Uresc a face lucrările celor abătători;
Se nu se lipescă de mine.
O ânimă dērēptnică se se depărteze de mine, 4
Reutate nu voiū se cunosc.
Pre cel ce calomniează în secret pre aprópele seū, 5
Pre acela 'l estirpesc;
Pre cel ce are ochi mândri și ânimă îngânfată,
Pre acela nu 'l sufer.
Ochi mei *sunt* asupra celor credincioși ai țerei, ca se locuescă cu mine, 6
Cel ce âmbli pre calea integrităței, *numai* acela se'mi servescă.
Se nu locuescă în năuntru casei mele cel ce practică vicleșug, 7
Cel ce spune minciună se nu stee înaintea ochilor mei.
În tote demănețele voiū se estirpesc pre toți nelegiuiții țerei,
Nimicind din cetatea lui Iehova pre toți făcătorii de rele.

PSALMUL CII.

Psalmistul rógă pre Dumnezeu a elibera populu lui Israel.

Rugăciunea unui apăsut, când este turburat și revérsă înaintea lui
Iehova plângerea sa.

Iehova! ascultă de rugăciunea mea, 1
Și strigarea mea vină cătră tine.
Nu ascunde fația ta de la mine în ziua nevoiei mele, 2
Plécă urechia ta cătră mine în ziua, când strig,
Grăbesce-te a'mi răspunde.
Căci dilele mele aū perit ca fum, 3
Și ósele mele ard ca arșiță.

- 4 Părlită ca érbă este ânima mea și secată,
Căci uit de a mânca pânea mea.
- 5 De vócea suspinului meu
Ósele mele se lipesc de carnea mea.
- 6 Me asemen pelicanului dîn deșert,
Sum ca buha ruinelor.
- 7 Veghiez și sum ca o pasere singurelă pre acoperimént.
- 8 Tótă ziua me batjocuresc înimicii mei,
Cel ce se înfuriéză contra mea se jură pre mine.
- 9 Căci cenușă am mâncat ca pâne,
Și bėutura mea cu lacrimi am amestecat
- 10 Din cauza mâniei tale și a indignațiunei tale;
Căci tu m'ai rădicat și m'ai asvărlit.
- 11 Dilele mele *sunt* ca o umbră înclinată,
Și eă ca érba me usuc.
- 12 Tu înse, Iehova, tronezi în etern,
Și numele tēu din generațiune în generațiune.
- 13 Te vei scula, te vei îndura de Zion,
Căci *este* timp de a se îndura de el, căci aă venit timpul deter-
- 14 Căci servii tēi aă plăcere de petrele lui, [minat.
Și iubesc pulberea lui.
- 15 Și populi se vor teme de numele lui Iehova,
Și toți regii pământului de gloria ta.
- 16 Fiind că Iehova aă zidit Zionul,
S'aă aretat în gloria sa;
- 17 S'aă întors cătră rugăciunea celui părăsit,
Și n'aă desprețuit ruga lor.
- 18 Se va scrie acésta generațiunei viitoare,
Ca populus, ce se va crea, se laude pre Iehova;
- 19 Căci el aă privit din sânta sa înălțime,
Iehova din ceriă s'aă uitat pre pământ,
- 20 Ca se audă suspinul captivului,
Ca se elibereze pre fii mórței;
- 21 Ca se se anunțe în Zion numele lui Iehova,
Și lauda lui în Ierusalim,
- 22 Când populi împreună se vor aduna,
Și regatele, spre a servi lui Iehova.
- 23 Aă slăbit pre cale puterea mea,
Aă scurtat dīlele mele.
- 24 Eă dic: „Dumnezeul meu! nu me răpi la jumătate dīlelor mele;
„Din generațiune în generațiune *sunt* anii tēi.
- 25 „În vechime ai întemeiat pământul,
„Și lucrul mânelor tale *este* ceriul.
- 26 „Ele vor peri, tu înse vei sta,
„Da, tóte ca un vestiment se vor învechi;

- „Ca un vestiment le vei schimba, și ele se vor schimba. 27
 „Tu înse *asci* tot același,
 „Și anii tăi nu se vor fini. 28
 „Fiin servilor tăi vor rămâne,
 „Și semința lor va fi stabilită înaintea ta.“

PSALMUL CIII.

Cântare de recunoștință pentru bine-facerile lui Dumnezeu către cei credincioși.

Un psalm al lui David.

- Bine-cuvânteză, sufletul meu, pre Iehova, 1
 Și toate cele din năuntrul meu numele lui cel sânt. 2
 Bine-cuvânteză, sufletul meu, pre Iehova, 3
 Și nu uita toate bine-facerile lui. 4
 Carele iertă toate inicitățile tale, 5
 Carele vindică toate bătăliile tale, 6
 Carele mântuie din mormânt viața ta, 7
 Carele te încununază cu milă și îndurare, 8
 Carele satură cu bunătați sufletul tău, 9
 Încât tângirile tale se înnoiesc ca vulturul. 10
 Dreptăți face Iehova și judecăți 11
 Tuturor apăsărilor. 12
 Făcu cunoscute căile sale lui Moise, 13
 Fiilor lui Israel faptele sale. 14
 Îndurat și milos este Iehova, 15
 Târziu la mânia și plin de îndurare; 16
 Nu muștră pururea, 17
 Nici nu ține *mânia sa* în etern; 18
 Nu ni-a făcut nouă după pecatele noastre, 19
 Nici nu ni-a răsplătit nouă după inicitățile noastre. 20
 Căci, pre cât de înalt este cerul preste pământ, 21
 Pre atât de mare este îndurarea sa către cei ce se tem de dânsul; 22
 Pre cât de depărtat este răsăritul de la apus, 23
 Pre atât au depărtat de la noi abaterile noastre. 24
 Precum se îndură un părinte de fiii săi, 25
 Așa se îndură Iehova de cei ce se tem de dânsul. 26
 Căci cunoște cugetările noastre, 27
 Și amintesce, că *terrană suntem*. 28
 Omul, ca *erba sunt* zilele lui, 29
 Ca florea câmpului, așa înflorește: 30
 Căci un vânt trece preste dânsa, și ea nu mai este, 31
 Și nu o mai cunoște locul ei. 32
 Îndurarea lui Iehova înse este din eternitate în eternitate preste 33
 Și dreptatea sa preste fiii fiilor. [cei ce se tem de dânsul,

- 18 Carii păzesc alianța lui
Și-și aduc aminte de ordinele lui, ca se le facă.
- 19 Iehova în ceriū nū aședat tronul seū,
Și împărăția sa preste tóte domnesce.
- 20 Bine-cuvěntați pre Iehova, anlerii seī!
Voi eroi puterici, carii fac cuvěntul lui,
Ascultând vócea preceptelor lui!
- 21 Bine-cuvěntați pre Iehova, tóte oștirile sale!
Servii seī, carii fac voia lui!
- 22 Bine-cuvěntați pre Iehova, tóte lucrările sale
În tóte locurile dominărei lui!
Bine-cuvěnteză, sufletul meū, pre Iehova.

PSALMUL CIV.

Psalmistul celebră îngrijirile, ce iea Providența pentru toate lucrurile.

- 1 Bine-cuvěnteză, sufletul meū, pre Iehova;
Iehova, Dumnezeuul meū! tu esci fórtē mare,
Cu majestate și strălucire esci îmbrăcat.
- 2 Cel ce se învėlesce cu lumină ca cu o mantă,
Ce întinde ceriul ca o tapetă,
- 3 Cel ce acopere camerele sale de sus cu ape,
Cel ce face nuorī carul seū,
Ce amblă pre aripele vėntului,
- 4 Cel ce face vėnturi nunții seī,
Flacări de foc servii seī.
- 5 El întemeiă păměntul pre temeliele sale,
Încât nu se va clăti în etern și perpetuū;
- 6 Cu undele mării ca cu un vestiment 'l-ai acoperit;
Preste munții steteră ape.
- 7 De muștrarea la fugiră,
De vócea tunetului tēū fură spaīmăntate.
- 8 Munți se rădicară, vâi se coborîră
În locul, în care tu le-ai întemeiat.
- 9 Margine ai pus, pre care ele se nu o trecă,
Nici se se re'ntórcă, spre a acoperi păměntul.
- 10 El trāmite isvóre în vâi,
Care curg între munți;
- 11 Ele adapă tóte férele cāmpului,
Asinii selbatici 'și potolesc setea lor.
- 12 Lângă dēnsele locnesc paserile ceriului,
Care fac se resune vócea lor dintre ramuri.
- 13 El adapă munții din camerele sale,
Din fructul lucrărilor tale se satură păměntul.

El face se resară érbă pentru vite,	14
Și verdéță pentru trebuința omului,	
Și scóte pâne din pământ,	
Și vinul, ce veselesce ânima omului	15
Și face se strălucéscă fația lui mai mult decât oleű,	
Și pânea, ce întăresce ânima omului.	
Arborii lui Iehova se satură,	16
Cedrii Libanului, pre cari 'i-aű plântat ;	
Unde paserile 'și fac cuiburile lor:	17
Cocostireul, brađi <i>sunt</i> locuința sa.	
Munți cei înalți <i>sunt</i> pentru caprióre,	18
Stîncele un adăpost șoricelui de munte.	
Făcut-aí luna pentru timpuri,	19
Sórele cunósce apusul seű.	
Făcut-aí întunericul, ca se fiă nópte,	20
În care se mișcă tóte férele pădurei :	
Pui de leű, cari rag după prédă,	21
Spre a căuta de la Dumneđeű mănecarea lor.	
Sorele resare: ei se retrag,	22
Și în viđuinile lor se culcă.	
Omul ese la lucrul seű,	23
Și la munca sa până în séră.	
Cât de multe <i>sunt</i> lucrările tale, Iehova!	24
Tóte cu înțelepciune le-aí făcut;	
Plin este pământul de creaturele tale.	
Marea acésta, întinsă și largă,	25
Acolo <i>sunt</i> tărítóre fără numer,	
Animale mici și mari.	
Acolo merg nave;	26
Leviatanul, pre carele 'l-aí format,	
Spre a se juca într'ênsa :	
Tóte pre tine te ascéptă,	27
Spre a li da mănecarea lor la timpul <i>cúvenit</i> .	
Ce li dai lor ele o adună;	28
Tu deschđi mâna ta, ele se satură de bine ;	
Tu ascunđi fația ta, ele se turbură;	29
Tu ici suflarea lor, ele per și în pulbere se re'ntorc;	
Tu trămíți spiritul têu, ele se creéză;	30
Și tu înouesci fația pământului.	
Fiă gloria lui Iehova în etern;	31
Iehova se se bucură de lucrările sale!	
El caută spre pământ, și acesta se cutremură,	32
El atinge munți, și ei fumegă.	
Voiű cânta lui Iehova tótă vieța mea,	33
Voiű psalmodia Dumneđeului meű, cât voiű fi,	

- 34 Fiă 'î plăcută meditațiunea mea!
Me bucur în Iehova.
35 Păcătoșii trebuie se pără de pre pământ,
Și nelegiuiri se nu mai fiă.
36 Bine-cuvânteză, sufletul meu, pre Iehova!
Laudați pre Iehova!
-

PSALMUL CV.

Expunerea istorică a bine-facerilor lui Dumnezeu către populus său.

- 1 **L**audați pre Iehova, invocați numele lui,
Faceți cunoscute faptele lui între populi;
2 Cântați 'î lui, psalmodiați 'î,
Vorbiți de toate minunile lui;
3 Laudați 'î în sântul lui nume;
Bucure-se ânima celora ce caută pre Iehova.
4 Căutați pre Iehova și puterea lui,
Căutați tot de-a-una fața lui.
5 Amintiți-ve de minunile lui, pre care le-ați făcut,
De semnele lui și de judecățile gurii lui,
6 Voi semența lui Abraam, servului lui!
Fiți lui Iacob, aleși lui!
7 El, Iehova, este Dumnezeuul nostru,
Preste tot pământul sunt judecățile sale.
8 El pururea 'și aduce aminte de alianța sa,
De cuvântul, ce 'l-ați ordonat pentru mii de generațiuni,
9 Pre care 'l-ați încheiat cu Abraam,
Și de jurământul său către Isaac,
10 Și pre care 'l-au confirmat lui Iacob drept așezământ,
Lui Israel drept alianță eternă,
11 Dicând: „Ție 'ți voi da pământul Canaan
„De sortiți al moscenirei vóstre.
12 Când ei erau încă un numer mic,
Puțin și streini acolo,
13 Și merșeră de la popul la popul,
De la un regat la alt popul,
14 Atunci nu permise nemiului, se 'î apese,
Și pedepsi regi pentru dânsii:
15 „Nu ve atingeți de unșii mei,
„Și profeților mei nu li faceți nici un rău!“
16 Și chîmă fîmete asupra țerei,
Sfărâmă orî-ce susținere de pâne.
17 Trămise înaintea lor pre un om;
Iosef se vîndu ca' sclav,

Strinseră în cătușe piciorul lui,	18
'L apăsară cu fer,	19
Până la timpul, când veni cuvântul lui,	20
Cuvântul lui Iehova 'l curăți pre el.	21
Regele trâmise, de 'l-aŭ deslegat,	22
Domnitorul popuhlor, de 'l-aŭ eliberat.	23
'L făcu domn preste casa sa,	24
Și stăpănitor preste totă averea sa;	25
Ca se lege pre principii lui după voința sa,	26
Și pre bătrânii lui se 'i facă înțelepți.	27
Și Israel veni la Egipt,	28
Și Iacob peregrină în pământul lui Ham.	29
Și el înmulți pre populusul său foarte,	30
Și 'l făcu pre el mai tare decât apăsătorii lui.	31
Întorse ânima lor, ca se urască pre populusul lui,	32
Ca se facă vicleșug contra servilor lui.	33
Trâmise pre Moise, servul său,	34
Pre Aaron, pre carele 'l-aŭ ales.	35
El făcură între dênșii semnele lui,	36
Și minuni în pământul lui Ham:	37
El trâmise întunecime, și se făcu întuneric,	38
Și ei nu se opuseră la cuvintele lui.	39
Prefăcu apa lor în sânge,	40
Și omori pescii lor.	41
Pământul lor furnică de brôsce	42
Până în camerele regilor lor.	43
El grăi: și veni musca cânelui,	44
Musce rele în tot cuprinsul lor.	45
În loc de plôe li dede grândină,	46
Flacări de foc în pământul lor.	47
Și bătu viele lor și smochinii lor,	48
Și sfărâmă arborii cuprinsului lor.	49
El grăi: și veni locusta;	50
Și omiți fără numer,	51
Carele mancară totă verdéța în țerra lor,	52
Și consumară fruptul câmpului lor.	53
Și el bătu tot primogenitul în țerra lor,	54
Priniția a totă a lor putere.	55
'I scôse pre ei cu argint și aur,	56
Și în sementiile sale nu era nici un înfirm.	57
Egiptul se bucură de plecarea lor,	58
Căci frica lor căduse preste dênșii.	59
El întinse nuori spre acoperimânt,	60
Și foc, spre a lumina noptea.	61
El cerură, și el aduse prepelițe,	62

- Și cu pânea ceriului 'i sătură.
 41 Deschise stînca, și se vîrșă apă ;
 Ea curse prin locuri secetose cîa fluviu.
 42 Căci 'și aduse aminte de cuvîntul seü cel sânt,
 De Abraam, servul seü.
 43 Și scöse pre populus seü în bucuriă,
 În jubilări pre aleșii seü.
 44 Și li dede lor țerrile națiunilor,
 Și munca populilor o luară în posesiune ;
 45 Ca se păzescă statutele lui,
 Și legile lui se le țină.
 Laudați pre Iehova !

PSALMUL CVI.

Psalmistul aduce aminte populusului lui Israel nemulțumirea lor și bine-facerile lui Dumnezeu.

- 1 **L**audați pre Iehova !
 Mulțumiți lui Iehova, căci *este* bun,
 Căci în etern *este* îndurarea sa.
 2 Cine pôte se esprimă faptele cele mari ale lui Iehova ?
 Se anunție totă lauda sa ?
 3 Ferice de cei ce țin judecata,
 Și fac dreptate în tot timpul.
 4 Adu'ți aminte de mine, Iehova, cu bună-voință de populusul tîu,
 Iea sîmă de mine cu ajutorul tîu ;
 5 Ca se ved fericirea aleșilor tîi,
 Ca se me bucur de bucuria populusului tîu,
 Ca se me laud cu mîscenirea ta.
 6 Noi am pîcătuit cu părinții nostri,
 Am lucrat pervers. am nelegiuit.
 7 Părinții nostri în Egipt nu voră se iee sîmă de minunile tale,
 Nu'și aduseră aminte de mulțimea îndurărilor tale,
 Ci se opuseră la Marea, la Marea Roșă.
 8 Totuși el 'i mîntui pentru numele seü,
 Ca ei se facă cunoscute faptele cele mari ale lui.
 9 Și el muștră Marea Roșă, și se uscă,
 Și 'i trecu prin adîncime ca prin pîșune.
 10 Și 'i mîntui din mîna urîtorului,
 Și 'i eliberă din mîna inimicului.
 11 Și apele acoperiră pre apăsătorii lor :
 Nici unul dintr'înșii nu remase.
 12 Atunci credură în cuvîntele sale,
 Cîntară lauda lui.

<i>Dară iute uitară faptele lui,</i>	13
<i>Nu asceptară consiliul lui.</i>	14
<i>Și doriră o poștă în pustiă,</i>	15
<i>Ispitiră pre Dumnezeu în singuritate.</i>	16
<i>Și el li dade cererea lor,</i>	17
<i>Dară trănise consumăciune în corpurile lor.</i>	18
<i>Și ei invidiară pre Moise în cort,</i>	19
<i>Pre Aaron, sântul lui Iehova.</i>	20
<i>De aceea se deschise pământul, și înghiți pre Dathan,</i>	21
<i>Și acoperi căta lui Abiram;</i>	22
<i>Și foc arse în căta lor,</i>	23
<i>Flacăra consumă pre nelegiuții.</i>	24
<i>Ei făcură un vițel în Horeb,</i>	25
<i>Și se închinară unei imagine vërsate;</i>	26
<i>Și schimbară gloria lor</i>	27
<i>Cu figura unui taur, ce mănâncă erbă.</i>	28
<i>Uitară pre Dumnezeu, mântuitorul lor,</i>	29
<i>Carele au făcut lucruri mari în Egipt,</i>	30
<i>Mnunate în pământul lui Ham,</i>	31
<i>Înfricoșate la Marea Roșă.</i>	32
<i>Și el dise, că 'i-ar estirpi;</i>	33
<i>Dacă Moise alesul seü nu ar fi stat în spărtură,</i>	34
<i>Spre a înlătura mânia lui de la destrugere.</i>	35
<i>Dară ei desprețuірă doritul pământ,</i>	36
<i>Nu creșură în cuvântul lui;</i>	37
<i>Ci murmurară în corturile lor,</i>	38
<i>Nu ascultară de vócea lui Iehova.</i>	39
<i>Atunci rădică el contra lor mâna sa,</i>	40
<i>Se jură, că 'i va face se cadă în pustiă,</i>	41
<i>Și că va arunca semënța lor printre nașuni,</i>	42
<i>Și că 'i va împrăscia prin țeri.</i>	43
<i>Și ei se alipiră de Baal-Peor,</i>	44
<i>Și măncară sacrificie ale idolilor morți.</i>	45
<i>Ast feliu mănıară pre Dumnezeu prin faptele lor,</i>	46
<i>Și plagă erumpse între dënșii.</i>	47
<i>Atunci se sculă Pinchas și judecă,</i>	48
<i>Și plaga încetă.</i>	49
<i>Acésta 'i se socoti lui spre dreptate</i>	50
<i>Din generațiune în generațiune până în etern.</i>	51
<i>Și ei 'l mănıară la apa Meriba (cértă),</i>	52
<i>Încât lui Moise 'i merse réu din cauza lor;</i>	53
<i>Căci se opuseră spiritului lui,</i>	54
<i>Încât el vorbi nesocotit cu buzele sale.</i>	55
<i>Ei nu estirpiră populi,</i>	56
<i>Pre cari Iehova li-au ordonat lor,</i>	57

- 35 Ci se amestecară cu națiunile,
- Și învețară faptele lor;
- 36 Și serviră idolilor lor,
Carii li se făcură lor spre cursă ;
- 37 Și sacrificară pre fiii lor
Și pre fiiele lor demonilor :
- 38 Vărsară sânge inocent,
Sângele fiilor lor și al fiilor lor,
Pre carii 'i sacrificară idolilor Canaanului ;
Și pământul era pângărit de sânge.
- 39 Și așa se făcură necurați prin faptele lor,
Și fonicară prin lucrarea lor.
- 40 Atunci se aprinse mânia lui Iehova contra populusului,
Și el urî moscenirea sa ;
- 41 Și 'i dede pre ei în mânele națiunilor,
Încât preste dênșii domniră uritori lor ;
- 42 Și inimiză lor 'i apăsă pre ei,
Și ei fură umiliți sub mânele lor.
- 43 De multe ori 'i mântui pre ei,
Dară ei tot se opuseră în consiliul lor,
Și se perdură prin inicitatea lor.
- 44 Cu toate acestea el se uită la nevoia lor,
Când auzi strigarea lor,
- 45 Și 'și aduse aminte de alianța sa cu dênșii,
Și se îndură după mulțimea îndurării sale ;
- 46 Și 'i făcu se aște îndurare
Înaintea tuturilor captivatorilor lor.
- 47 Mântui-ne, Iehova, Dumnezeuul nostru !
Și adună-ne dintre națiuni,
Spre a mulțumi sântului tău nume,
Spre a ne fâli în lauda ta.
- 48 Bine-cuvântat fiă Iehova, Dumnezeuul lui Israel,
Din eternitate în eternitate ;
Și tot populusul se dică : Amin !
Laudați pre Iehova !

PSALMUL CVII.

Psalmistul celebră minunile Providenței.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, căci este bun,
Căci în etern este îndurarea sa.
- 2 Așa dică cei mântuiți de Iehova,
Pre carii 'i-aă mântuit din mâna apăsătorului ;
- 3 Și din țerrî 'i-aă adunat,
De la resărit și de la apus,

De la mătă-nópte și de la mătă-đi.	4
În pustiă retăciră, în cale singuratică	
Cetate de locuință nu aflară;	5
Flămândi și setoși,	
Sufletul lor în ei lăngeđi.	6
Atunci strigară către Iehova în nevoia lor,	
Și el din strimtorările lor 'I eliberă;	7
Și 'I duse pre ei pre cale dréplă,	
Ca se mătă la o cetate de locuință.	8
Mulțumescă lui Iehova <i>pentru</i> îndurarea lui,	
<i>Pentru</i> minunile lui către fii ómenilor;	9
Căci au săturat sufletul însetat,	
Și sufletul flămând 'l-au implut de bunățăđ.	10
Cei ce ședeau în întuneric și în umora mórței,	
Prinși în apăsare și fer;	11
Pentru că se opuseră la cuvintele lui Dumneđu,	
Și consiliul celui Pré-Înalt 'I desprețuiră;	12
De aceea umili sufletul lor prin suferințe;	
Ei căđură, și nemine nu 'I ajută <i>pre ei</i> .	13
Atunci strigară către Iehova în nevoia lor,	
Și el din strimtorările lor 'I ajută;	14
'I scóse pre ei d.n. întuneric și din umbra mórței,	
Și lanțurile lor le rumpse.	15
Mulțumescă lui Iehova <i>pentru</i> îndurarea lui,	
<i>Pentru</i> minunile lui către fii ómenilor;	16
Fiind că au sfărămat porțile de aramă,	
Și zevórele de fer le-au tăat.	17
Nerođi se apăsară din cauza păcătóseí lor căí,	
Din cauza inicităđilor lor;	18
Tóla măncaarea urí sufletul lor,	
Ei sosiră până la porțile mórței.	19
Atunci strigară către Iehova în nevoia lor,	
Și el d.n. strimtorările lor 'I ajută;	20
Trămise cuvântul seđu, ca se 'I vindice,	
Și se 'I scape din grópa lor.	21
Mulțumescă lui Iehova <i>pentru</i> îndurarea lui,	
<i>Pentru</i> minunile lui către fii ómenilor;	22
Și se sacrifice sacrifice de laudă,	
Și se anunțe faptele lui cu jubilaré.	23
Cei ce merșeră cu nave pre 'mare,	
Ce făcură comerciđu pre ape mari:	24
Ei vėđură faptele lui Iehova,	
Și minunile lui în adâncime.	25
Căci el ordonă, și se rădică furtună,	
Care înălță valurile mării;	

- 26 Se rădăcă ră spre ceriũ,
Se pogorĩ ră ĩn adũncuri,
Sufletul lor ĩn nevoĩă se topi.
- 27 Se clătĩ ră și se șovăĩ ră ca cel bêt,
Și tũtă ĩnțelepciunea lor fu nimicită.
- 28 Atunci strigară cãtră Iehova ĩn nevoia lor,
Și el din strĩmțorãrile lor 'I scũse.
- 29 Opri furtuna, *schimbãndu-o* ĩn lină adiere,
Și valurile ei tăcură.
- 30 Și ei se bucurară, cã ele s'aũ ĩniscit,
Și el 'I conduse la țermurea cea doritã de ei.
- 31 Mulțumescã lui Iehova *pentru* ĩndurarea lui,
Pentru minunile lui cãtră fiii omenilor.
- 32 Și se'l ĩnalțe ĩn adunarea populului,
Și ĩn ședința celor bẽtrãni se'l laude.
- 33 Prefăcu fluvie ĩn pustiă,
Și isvũre de apã ĩn uscãciune;
- 34 Pãmẽnt fructifer ĩn pãmẽnt sãrat,
Din cauza reutãței locuitorilor lui;
- 35 Făcu deșertul un iez de apã,
Și pãmẽntul uscat isvũre de apã;
- 36 Și lãsă se locuescã acolo cei flãmãndi,
Ca se fundeze o cetate de locuit,
- 37 Și se semine cãmpie, și se planteze vie,
Care se producã fructul anual.
- 38 Și el 'I bine-cuvẽntă, ĩncãt fũrte se ĩmmulțĩ ră,
Și nu lãsă vitele lor se se ĩmpuțineze.
- 39 Și fură ĩmpuțineãți și umiliți
De puterea nefericirei și ĩntristare;
- 40 Vẽrsãnd desprețĩũ asupra principilor
'I făcu se retăcescã ĩntr'un deșert fãră cãi;
- 41 Așia ĩnãlțã pre cel serac din apãsare,
Și făcu ca turme familiile.
- 42 Cei drepti ved acẽsta și se bucură,
Și tũtă reutatea 'și ĩnchide gura ei.
- 43 Cine este ĩnțelept,
Observe acẽsta și ĩnțelęgă ĩndurãrile lui Iehova.

PSALMUL CVIII.

Psalm de mulțumire și de rugăciune.

O cãntare sãũ un psalm al lui David.

- 1 **G**ata este ȃnima mea, Dumneșeule!
Voiũ cãnta și voiũ psalmodia;
Sufletul meũ de asemenea.

Descéptă-te, harpă și cîtară!	2
Voiu se descept aurora.	
Te voiu lauda între populi, Iehova,	3
Ți voiu psalmodia între națiuni.	
Căci mare preste ceriuri <i>este</i> îndurarea ta,	4
Și până la nuori fidelitatea ta.	
Înalță-te pre tine preste ceriuri, Dumneđeule,	5
Preste tot pămîntul gloria ta.	
Ca se fiă cliberați iubiți tîi,	6
Ajută cu drépta ta, și respunde-ni.	
Dumneđeș promise în sînța sa:	
Voiu se me bucur, se împărțesc Sichem,	7
Și valea Succoth se o măsor;	
Al meș <i>este</i> Galaad, și al meș Manasse,	8
Efraim <i>este</i> tîria capului meș, Iuda legislatorul meș;	
Moab <i>este</i> basinul meș de spălat,	9
Asupra lui Edom arunc papucul meș,	
Asupra Filistiei cînt de bucuriă.	
Cine me duce la cetatea cea întărită?	10
Cine me conduce până la Edom?	
Nu <i>esci</i> tu ore, Dumneđeule, cel ce ne-ai lepădat,	11
Și tu, Dumneđeule, care n'ai eșit cu oștirile năstre?	
Dă-ni ajutor, <i>ca se scăpăm</i> din strimtorare,	12
Căci amăgitor <i>este</i> ajutorul omului.	
Cu Dumneđeș vom esecuta fapte mari,	13
Și el va călca în picioare pre inimiș năstri.	

PSALMUL CIX.

David decide pre inimiciș seș lu peire.

Maestrului de cîntare. Un psalm al lui David.

D umneđeul laudei mele, nu tăce;	1
Căci gura nelegiuitului și gura vicleniei s'aș deschis	2
Vorbit-aș cu mine cu limba minciunei,	
Și cu cuvinte de ură m'aș încunjurat,	3
Și m'aș combătut fără causă;	
Pentru iubirea mea el me acasă;	4
Dară eș, eș <i>sum numai</i> rugăciune.	
Și el 'mă-aș resplătit reș pentru bine,	5
Și ură pentru iubirea mea.	
Pune un nelegiuit preste dănsul,	6
Și un acasător se stee de a drépta lui;	
Când va fi judecat, se eșă culpabil,	7
Și ruga sa fiă spre pecat.	

- 8 Dilele sale fiă puține;
Dirigectoria sa altul se o iee;
- 9 Fiă fiit sei orfanî,
Și femeea sa văduvă.
- 10 Retăcescă fiil sei și cerșitorască,
Și caute *pâne* afară dintre ruinele lor.
- 11 Răpescă împrumutătorul toate câte el are,
Și streinî prede câștigul lui.
- 12 Se n'albă pre nemine care se'i arete îndurare,
Și se nu fiă nici un bine-făcător al orfanilor sei.
- 13 Posteritatea sa fiă estirpită,
În generațiunea viitoră fiă sters numele lor;
- 14 Culpă părinților sei fiă amintită înaintea lui Iehova,
Și pecatul mamei sale se nu se stergă;
- 15 Se fiă pururea înaintea lui Iehova,
Ca el se estirpescă de pre pământ amintirea lor.
- 16 Fiind că nu'și aduce aminte se facă îndurare,
Ci persecută pre cel serman și serac,
Și pre cel cu inimă zdrobită, spre a'î omori.
- 17 Fiind că iubi blăstemul, de aceea el se vină asupra lui;
Fiind că nu voi bine-cuvântare, de aceea ea se fiă depărtată de el.
- 18 Fiind că se îmbracă cu blăstem ca cu un vestiment,
De aceea el se între ca apă în năuntrul lui,
Și ca oleu în oșele lui.
- 19 Fiă 'i acesta ca un vestiment, în care se se învêlescă,
Și ca cingătoră, cu care se se încinge tot de-a-una.
- 20 Acesta fiă plata inamicilor mei de la Iehova,
Și a aceloră ce vorbesc reutate contra sufletului meu.
- 21 Tu înse fă'mi mie, o Dómnă, Iehova,
Pentru numele tîu;
Căci bună *este* îndurarea ta; eliberă-ză-me;
- 22 Căci serman și serac *sum*,
Și înima mea rănită în năuntrul meu.
- 23 Ca o umbră, când se plécă, per,
Alungat *sum* ca locustele.
- 24 Genunchiele mele se clătesc de ajunare,
Și carnea mea aŭ scăduť de grăsimă.
- 25 Și eŭ li-am devenit lor oprobriu;
Când me ved, clatină capul lor.
- 26 Ajută-me, Iehova, Dumneđuul meu!
Mântuî-me după îndurarea ta;
- 27 Ca ei se cunóscă, că acesta *este* mâna ta,
Că tu, Iehova, o-ai făcut.
- 28 Blăsteme ei, tu înse bine-cuvîntézá;
Când se scólă, se fiă rușinați;

Servul tău înse se se bucură.	
Inimicil mei se se îmbracă cu rușine,	20
Și se se învălescă în rușinea lor ca într'o mantă.	
Forțe voiți mulțumi lui Iehova cu gura mea,	30
Și în meșilocul multora 'l voiți lauda.	
Căci el stă de a dreapta seracului,	31
Spre a'l scăpa de cei ce condamnă sufletul lui.	

PSALMUL CX.

Psalm profetic despre împărăția lui Mesia.

Un psalm al lui David.

Iehova aș dis domnului meu:	1
„Șezi de a dreapta mea,	
Până voiți face pre inimicil tăi scaunul pictórelor tale.“	
'oégul puterei tale 'l va trâmite Iehova din Zion;	2
Domnesce în meșilocul inimicilor tăi.	
'opulul tău ofere daruri voluntarie în ziua puterei tale	3
n ornament sacru; ca din sinul aurorei	
Ți va fi atunci roua ténerețelor tale.	
Iehova aș jurat, și nu se căesce:	4
„Tu ești preot în etern după modul lui Melchizedek!“	
Domnul de a dreapta ta va sfărâma,	5
În ziua mâniei sale, regi.	
El va judeca între națiuni:	6
Le va împle de cadavre,	
Va sfărâma capi de preste multe țerrî.	
Din păriu în cale el va be,	7
De aceea va rădica capul.	

PSALMUL CXI.

Îndemnare de a celebra lucrările cele admirabile ale lui Dumnezeu.

Laudați pre Iehova!	1
Voiți lauda pre Iehova din totă ânima,	
În consiliul celor drepți și în adunare.	
Marî sunt faptele lui Iehova,	2
Căutate de toți cei ce aș plăcere de ele.	
Majestate și strălucire este fapta sa,	3
Și dreptatea sa duréză în etern.	
Memorabile făcu minunile sale;	4
Milos și îndurat este Iehova.	
Nutrimént dă celora ce se tem de dânsul;	5
'Și aduce în etern aminte de alianța sa.	

- 6 Puterea faptelor sale aŭ făcut-o cunoscută populului seŭ,
Spre a li da lor inoscenirea naŭiunilor.
- 7 Faptele mânelor sale *sunt* fidelitate și drept,
Sigure *sunt* lóte ordinele sale,
- 8 Întărite în etern și perpetuŭ,
Făcute cu fidelitate și dreptate.
- 9 Rescumpărare trâmise populului seŭ,
Ordonă pentru eternitate alianța sa ;
Sânt și înfricoșat *este* numele lui.
- 10 Începutul înțelepciunei *este* frica lui Iehova ;
Bună minte aŭ loŭi cei ce le fac pre ele ;
Lauda lui duréză în etern.

PSALMUL CXII.

Fericirea omului, ce se teme de Dumnezeu.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Ferice de omul, ce se teme de Iehova,
Ce are mare plăcere în preceptele lui
- 2 Puterică pre pământ va fi semênța lui ;
Generațiunea celor drepti va fi bine-cuvântată.
- 3 Bunuri și avuție *sunt* în casa sa,
Și dreptatea sa duréză în etern.
- 4 O lumină aŭ resărit în întuneric pentru cei drepti :
El este milos, îndurat și drept.
- 5 Ferice de omul, ce dăruiesce și împrumută ;
El îngrijesce afacerile sale după cuvînță.
- 6 Căci în etern nu se va clăti,
Spre memoriă eternă va fi cel drept.
- 7 De o veste rea nu se va teme,
Tare este ânima sa, încredându-se în Iehova ;
- 8 Întărită ânima sa, nu se va teme,
Până ce va vede *dorința sa* asupra inimicilor sei.
- 9 Aŭ împărțit, aŭ dat seracilor ;
Dreptatea sa duréză în etern,
Cornul seŭ se înalță în onóre.
- 10 Nelegiuitul o vede *acésta*, și se mähnesce,
Dinții sei 'l crășnesce și se topesce :
Dorința nelegiuitilor pere.

PSALMUL CXIII.

Îndemnare de a celebra laudele lui Dumnezeu.

L audați pre Iehova!	1
Laudați, voi serviți lui Iehova,	
Laudați numele lui Iehova.	2
Fiă numele lui Iehova bine-cuvântat	
De acum și până în etern.	3
De la răsăritul soarelui până la apusul lui	
Fiă numele lui Iehova laudat.	4
Înalt preste toate națiunile <i>este</i> Iehova,	
Preste ceriuri gloria sa.	5
Cine <i>este</i> ca Iehova, Dumnezeul nostru?	
Carele tronază în înălțime,	6
Carele se înjosesce, spre a se uita	
În ceriuri și pre pământ;	7
Carele rădică pre cel serman din pulbere,	
Din tină înalță pre cel serac;	8
Ca se 'l pună lângă principii,	
Lângă principii populului său;	9
Carele face, ca stérpa casei se locuască	
O mamă voiósă de fil.	
Laudați pre Iehova!	

PSALMUL CXIV.

Psalmistul cântă trecerea miraculoasă a Mării Roșii și a Iordanului.

C ând Israel eși din Egipt,	1
Casa lui Iacob dintr'un popul al unei limbe streine:	
Atunci Iuda deveni Sanctuariul lui,	2
Israel domnia lui.	
Marea o văzu, și fugi,	3
Iordanul se întorse îndărpt,	
Munții săltară ca berbeci,	4
Colnicile ca mnei.	
Ce 'ți <i>este</i> ție, Mare, că fugi?	5
Ție, Iordan, de te întorci îndărpt?	
Voae, munților, de săltați ca berbeci?	6
Voae, colnicilor, ca mnei?	
Înaintea Dumnezeului cutremură-te, pământule!	7
Înaintea Dumnezeului lui Iacob,	
Carele prefăce stinca în iéz de apă,	8
Și pétra cea tare în isvor de apă.	

PSALMUL CXV.

Lepădarea idolatriei. Îndemnare de a lauda pre Iehova pentru bine-cuvântarea lui.

- 1 Nu noue, Iehova, nu noue,
Ci numelui tău dă-ți gloriă
Pentru îndurarea ta, pentru fidelitatea ta.
 - 2 Pentru ce se dică națiunile:
„Unde este Dumnezeuul lor?”
 - 3 Dară Dumnezeuul nostru este în ceriuri,
Tote câte 'l-aș plăcut le-aș făcut.
 - 4 Idoli lor sunt argint și aur,
Lucru de mâne omenesci.
 - 5 Gură aș, și nu vorbesc;
Ochi aș, și nu ved;
 - 6 Urechie aș, și nu aud;
Nas aș, și nu miros;
 - 7 Mâne, și nu pipăi;
 - 8 Pictore, și nu amblă;
Nu dau nici un sunet prin gâtul lor.
 - 9 Cei ce 'l fac sunt ca dênșii,
Tot cel ce se încrede în ei.
 - 10 Israel, încrede-te în Iehova!
Ajutorul lor și scutul lor este el.
 - 11 Casa lui Aaron, încredeți-ve în Iehova!
Ajutorul lor și scutul lor este el.
 - 12 Cei ce ve temeți de Iehova, încredeți-ve în Iehova!
Ajutorul lor și scutul lor este el.
 - 13 Iehova, carele 'și aș adus aminte de noi, va bine-cuvânta;
Va bine-cuvânta casa lui Israel,
Va bine-cuvânta casa lui Aaron,
 - 14 Va bine-cuvânta pre cei ce se tem de Iehova,
Pre cei mici cu cei mari.
 - 15 Iehova se vi adaugă voue,
Voue și fiilor vostri.
 - 16 Bine-cuvântați se fiți de Iehova,
Carele facu ceriul și pământul.
 - 17 Cериurile sunt ceriurile lui Iehova,
Și pământul 'l-aș dat fiilor ómenilor.
 - 18 Nu morți lauda pre Iehova,
Nici toți cei pogoriți în locul tăcerii;
 - 19 Ci noi voim se bine-cuvântăm pre Iehova
De acum și până în etern.
Laudați pre Iehova!
-

PSALMUL CXVI.

Recunoscința lui David pentru eliberarea, ce Dumnezeu i-a făcut dintr'un mare pericol.

I ubesc pre Iehova: căci va auzi	1
Vócea mea, plângerea mea.	
Căci 'aŭ plecat urechia sa cătră mine;	2
În <i>tóte</i> dîilele mele 'l voiŭ învoca.	3
Funiele mórtei m'aŭ încunjurat,	
Strimtorările infernului m'aŭ aflat,	
Nevoiă și întristare am întimpinat:	4
Atunci numele lui Iehova 'l-am învocat:	
„Ah, Iehova! scapă sufletul meu.“	5
Milos și drept <i>este</i> Iehova,	
Îndurat Dumnezeuul nostru.	6
Iehova păzesce pre cei simpli;	
Eŭ eram slab, și pre mine m'aŭ ajutat.	7
Întorce-te, sufletul meu, la repaosul tîu,	
Căci Iehova 'îi-aŭ făcut ție bine.	8
Căci tu ai eliberat sufletul meu de mórte,	
Ochiul meu de lacrimi, piciorul meu de cădere.	9
Voiŭ ămbla înaintea lui Iehova	
În țerrile celor vii.	10
Eŭ cred, de aceea vorbesc;	
Sum fôrte apasat.	11
Eŭ am dis în uîmirea mea:	
„Toți ómenii mint.“	12
Cum se resplătesc lui Iehova	
Tóte bine-facerile lui cătră mine?	13
Cupa mîntu-rei voiŭ lua,	
Și voiŭ învoca numele lui Iehova.	14
Voturile mele le voiŭ plăti lui Iehova	
Înaintea tot populului lui.	15
Scumpă este în ochiŭ lui Iehova	
Mórtea cuviosilor sei.	16
Ah, Iehova! cu adevêr <i>sum</i> servul tîu,	
Servul tîu, fiul servei tale;	
Tu ai deslegat legăturile mele.	17
Ție 'îi voiŭ sacrifica sacrificie de mulțumire,	
Și voiŭ învoca numele lui Iehova.	18
Voturile mele le voiŭ plăti lui Iehova	
Înaintea tot populului lui,	

- 19 În curțile casei lui Iehova,
În meștlocul tău, Ierusalim!
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXVII.

Proclamare de a lauda pre Iehova.

- 1 **L**audați pre Iehova, toți populi!
Laudați-l, toate națiunile!
2 Căci îndurarea lui asupra noastră este puterică,
Și fidelitatea lui Iehova în etern.
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXVIII.

Sub imaginea psalmistului se exprime venirea lui Mesia și a împărăției sale.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, căci este bun,
Căci în etern este îndurarea lui.
2 Țică dar Israel:
„Căci în etern este îndurarea lui.”
3 Țică dar casa lui Aaron:
„Căci în etern este îndurarea lui.”
4 Țică dar cei ce se tem de Iehova:
„Căci în etern este îndurarea lui.”
5 Din strimtorare am învoat pre Iehova;
Iehova mî-a răspuns și m'a scos la un loc larg.
6 Iehova este pentru mine; nu me tem;
Ce-mî poate face omul?
7 Iehova este pentru mine, între ajutători mei,
Și voi vedea dorința mea asupra urșitorilor mei.
8 Mai bine este a se încrede în Iehova,
Decât a-și pune încrederea în oameni;
9 Mai bine este a se încrede în Iehova,
Decât a-și pune încrederea în principii.
10 Toate națiunile m'a încunjurat:
În numele lui Iehova le-am estirpit;
11 Încunjuratu-m'a,
Da, m'a încunjurat:
În numele lui Iehova le-am estirpit;
12 M'a încunjurat ca albine,
Se strinseră ca focul din spine:
În numele lui Iehova le-am estirpit,

Tare m'ai împins, ca se cad:	13
Dară Iehova m'aû ajutat.	
Tăria mea și cântarea mea <i>este</i> Iehova,	14
Și el 'mî-aû fost mie de ajutor.	
Vócea cîntărei de bucuriă și de mîntuire <i>este</i> în corturile celor	15
„Drepta lui Iehova face fapte mari.“	[drepti:
Drepta lui Iehova înalță,	16
Drepta lui Iehova face fapte mari.	
Nu voiû muri, ci voiû trăi,	17
Și voiû nara faptele lui Iehova.	
Iehova m'aû muștrat,	18
Dară morței nu m'aû dat pre mine.	
Deschideți'mî porțile dreptăței;	19
Voiû se intru printr'ensele, voiû se laud pre Iehova.	
Acésta <i>este</i> pórtia lui Iehova,	20
Cel dreptî întră printr'ensa.	
Voiû se te laud, că 'mî-ai respuns,	21
Și 'mî-ai fost spre mîntuire.	
Pétra, <i>pre care</i> ziditoriî aû lepădat-o,	22
Aû devenit pétra ângîiului;	
De la Iehova s'aû făcut acésta;	23
Acésta <i>este</i> minunat în ochiî nostri.	
Acésta <i>este</i> dîua, <i>pre care</i> o-aû făcut Iehova,	24
Se ne bucurâm și se jubilâm într'ensa.	
Ah, Iehova! ajută, rogu-te;	25
Ah, Iehova! trâmite prosperare, rogu-te.	
Bine-cuvéntat <i>fiă</i> cel ce vine în numele lui Iehova;	26
Ve bine-cuvéntâm pre voi din casa lui Iehova.	
Iehova <i>este</i> Dumneđeû, și ne luminează;	27
Legati sacrificiul cu funie, până la córnel altariului.	
Dumneđeul meû <i>esci</i> tu, și cû voiû se te laud;	28
Dumneđeul meû, voiû se te înalțiû.	
Mulțumiți lui Iehova, căci <i>este</i> bun,	29
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	

PSALMUL CXIX.

Escelența legiî lui Dumneđeû. Fericirea celora ce o observă.

Alef.

Ferice de cei a căror cale <i>este</i> integră,	1
Ce ânblă în legea lui Iehova.	
Ferice de cei ce păzesc mărturiile sale,	2
Și 'l caută pre el din tótă ânima;	

- 3 Ce nu fac nici o reutate,
Ci âmbălă în căile lui.
4 Tu ai ordonat, comandamentele tale
Se fiă păzite cu îngrijire.
5 Ah! de s'ar întări căile mele,
Spre a păzi statutele tale.
6 Atunci nu me voiî ruşina,
Când me voiî uita la toate preceptele tale.
7 Voiî se te laud cu sinceritatea ânimei,
Când înveîi judecâile dreptătei tale.
8 Statutele tale voiî se le ţin;
Nu me părăsi de tot!

Beth.

- 9 În ce mod un tēner pōte ţine curată calea sa?
Când o va ţine după cuvēntul tēu.
10 Cu totă ânima mea te-am căutat;
Nu me lăsa se me abat de la preceptele tale.
11 În ânima mea am ascuns cuvēntul tēu,
Ca se nu pēcătuesc contra ta.
12 Bine-cuvēntat se fiî, Ichova!
Învēlă-me statutele tale.
13 Cu buzele mele am narat
Toate judecâile gurei tale.
14 De calea mărturiilor tale me bucur
Ca de toate avuţiele.
15 Asupra comandamentelor tale voiî se cuget,
Şi voiî se me uit la căile tale.
16 În statutele tale voiî se me desfătez,
Nu voiî se uit cuvēntul tēu.

Ghimeî.

- 17 Fă bine servului tēu, ca se trăesc,
Şi voiî păzi cuvēntul tēu.
18 Descopere ochii mei,
Ca se ved minunile legei tale.
19 Strein *sum* pre pământ,
Nu ascunde de la mine preceptele tale.
20 Sfărămat este sufletul meî
De dorinţa după judecâile tale în tot timpul.
21 Muştrat-ai pre cei mândri, cei blăstemaţi,
Ce se abat de la preceptele tale.
22 Rădică de deasupra mea oprobriul şi despreţul,
Căci mărturiile tale le-am păzit.
23 Chiar şi principii au şedut şi vorbit contra mea;
Dară servul tēu cugetă asupra statutelor tale.

Și mărturiile tale sunt desfătările mele,
Consiliarii mei. 24

Daleth.

Sufletul meu se lipesc de pulbere; 25
Înviează-me duple cuvântul tău.
Căile mele le-am narat, și tu 'mî-ai răspuns; 26
Învăță-me statutele tale.
Calea comandamentelor tale fă-me se înțelege, 27
Și voi eu cugeta asupra minunilor tale.
Sufletul meu lacrimă de întristare; 28
Rădică-me duple cuvântul tău.
Calea minciunei depărtă de la mine, 29
Înviesc a'mi da legea cu îndurare.
Calea adevărului am ales, 30
Judecățile tale am pus înaintea mea.
Sum lipit de mărturiile tale; 31
Iehova, nu me lăsa se fiu rușinat.
Pre calea preceptelor tale voi eu se alerg; 32
Căci tu vei lărgi înima mea.

He.

Învăță-me, Iehova, calea statutelor tale, 33
Și o voi eu păzi până la fine.
Dă 'mi înțelepciune, ca se păzesc legea ta, 34
Și se o țin cu totă înima.
Fă-me se ambli în calea preceptelor tale, 35
Căci de dînsa am plăcere.
Placă înima mea la mărturiile tale, 36
Și nu la avariția.
Întorce ochii mei de la căutarea după vanitate; 37
Înviează-me în calea ta.
Îndeplinesc servului tău cuvântul tău, 38
Ce 'l-ai grăit către cei ce se tem de tine.
Depărtă oprobriul meu, de care me tem, 39
Căci judecățile tale sunt bune.
Eca! doresc după comandamentele tale; 40
În dreptatea ta înviează-me.

Vaf.

Și vină preste mine îndurările tale, Iehova, 41
Mântuirea ta duple cuvântul tău.
Apoi voi eu răspunde insultătorului meu; 42
Căci m'am încreșut în cuvântul tău.
Și nu lua de tot din gura mea cuvântul adevărului, 43
Căci judecățile tale am acceptat.

- 44 Și voiū se păzesc legea ta pururea,
in etern și perpetuū.
45 Și voiū ămbra într'un loc larg,
Căci comandamentele tale le caut.
46 Și voiū vorbi de mărturiile tale înaintea regilor,
Și nu voiū fi rușinat.
47 Și eu me desfățez în preceptele tale,
Pre care le iubesc;
48 Și rădic mânele mele cătră preceptele tale, pre care le iubesc,
Și voiū se cugel asupra statutelor tale.

Zain.

- 49 Adu'ți aminte de cuvântul tău cătră servul tău,
Pre care m'ai făcut se 'lascepi.
50 Acesta este mângăierea mea în apăsarea mea:
Căci cuvântul tău m'aū înviat.
51 Mândri forte m'aū defaimat;
De legea ta nu m'am depărtat.
52 'Mi-am adus aminte de judecățile tale din eternitate, Iehova,
Și m'am mângăiat.
53 Flori m'aū cuprins din cauza nelegiuiților,
Carii părăsesc legea ta.
54 Cântări 'mi-aū fost statutele tale
În casa peregrinării mele.
55 Noptea 'mi-am adus aminte de numele tău, Iehova,
Și am păzit legea ta.
56 Acesta 'mi-aū fost mie:
Căci comandamentele tale le-am păzit.

Heth.

- 57 „Partea mea esci tu, Iehova!”
Am dis, spre a păzi cuvintele tale.
58 Cu totă ânima am implorat fața ta;
Îndură-te de mine după cuvântul tău.
59 Precugelat-am căile mele,
Și am întors piclórele mele cătră mărturiile tale.
60 Me grăbesc și nu întârziū,
A păzi preceptele tale.
61 Cetele nelegiuiților m'aū încunjurat;
Legea ta nu o-am uitat.
62 La medîul nopței me scol, spre a'ți mulțumi
Pentru judecățile dreptății tale.
63 Amic sum tutulor celora ce se tem de tine,
Și celora ce țin comandamentele tale.
64 De îndurarea ta, Iehova, pământul este plin;
Învătă-me statutele tale.

Teth.

Bine ai făcut servului tău, Iehova,	65
Dupre cuvântul tău.	
Bună înțelepciune și cunoștință înveță-me,	66
Căci în preceptele tale cred.	
Înainte de a fi umilit, m'am abătut;	67
Acum înse cuvântul tău 'l păzesc.	
Bun esci și bine-făcător;	68
Înveță-me statutele tale.	
Minciună au unelut contra mea cei mândri;	69
Eă cu totă ânima păzesc comandamentele tale.	
Grasă ca sâu este ânima lor;	70
În legea ta cū me desfătez.	
Spre bine 'mă-au fost mie, că am fost umilit:	71
Ca se învețiū statutele tale.	
Mai bună 'mă este mie legea gurei tale,	72
Decât mii de bucăți de aur și argint.	

Iod.

Mănele tale m'au făcut și format;	73
Înțelepțesce-me, ca se învețiū preceptele tale.	
Cei ce se tem de tine me vor vede și se vor bucura,	74
Căci cuvântul tău am asceptat.	
Sciū, Iehova, că drepte sunt judecățile tale,	75
Și că pre drept m'ai umilit.	
Fiă, rogu-te, îndurarea ta, spre a me mângăia	76
Dupre cuvântul tău către servul tău.	
Vină asupra mea mila ta, ca se trăesc,	77
Căci legea ta este desfătarea mea.	
Se se rușineze cei mândri, fiind că fără causă m'au umilit;	78
Eă cuget asupra comandamentelor tale.	
Se se întorcă către mine cei ce se tem de tine	79
Și cei ce cunosc mărturiile tale.	
Fiă ânima mea integră în statutele tale,	80
Ca se nu fiū rușinat.	

Caf.

Sufletul meu lăngeșce după ajutorul tău;	81
Cuvântul tău am asceptat.	
Oclii mei lăngeșc după cuvântul tău,	82
Dicend: „Când me vei mângăia?”	
Căci am devenit ca un fole în fum;	83
Statutele tale nu le-am uitat.	
Căto sunt dăilele servului tău?	84
Când vei face judecată persecutorilor mei?	

- 85 'Mi-aŭ săpat gropi cei mândri,
Cei ce nu *sunt* după legea ta.
86 Tóte preceptele tale sunt adevăr;
Fără cauză ei m'aŭ persecutat; ajută-me!
87 Eraŭ se me stérgă de pre pământ;
Dară eŭ n'am părăsit statutele tale.
88 După îndurarea ta înviéză-me,
Şi voiŭ ŭine mărturia gurei tale.

Lamed.

- 89 În etern, Iehova,
Stă cuvântul téŭ în ceriuri,
90 Din generaţiune în generaţiune fidelitatea ta;
Tu ai întemeiat pământul, şi el stă.
91 După ordinele tale ele staŭ astăzi;
Căci tóte *sunt* servele tale.
92 Dacă legea ta nu *era* desfătarea mea,
Apoi aş fi perit în apăsarea mea.
93 Nicî o dată nu voiŭ uita comandamentele tale,
Căci printr'ênsele tu m'ai înviat.
94 Al téŭ *sum*; mântuî-me;
Căci comandamentele tale le-am căutat.
95 Pre mine m'aŭ asceptat nelegiuiri, spre a me perde;
Eŭ ieŭ aminte la mărturiile tale.
96 Orî cărei perfecţiuni am vădut un fine,
Preceptul téŭ *înse este* nemărginit.

Mem.

- 97 Cât iubesc legea ta!
Tótă ziua ea *este* cugetarea mea!
98 Mai mult decât pre inimiile mei me înţelepţesc pre mine prin pre-
Căci în etern *sunt* cu mine. [ceptele tale;
99 Mai mult decât înveţatori mei am devenit înţelept,
Căci mărturiile tale *sunt* cugetarea mea.
100 Mai mult decât bătrânii sum luminat,
Căci comandamentele tale am păzit.
101 De ori ce cale rea am reţinut piciorul meu,
Ca se ŭin cuvântul téŭ.
102 De judecăŭile tale nu m'am depărtat,
Căci tu m'ai înveŭat.
103 Cât de dulci sunt ceriulŭ gurei mele cuvéntele tale!
Da, mai *dulci* decât miere gurei mele.
104 Din comandamentele tale me înţelepţesc,
De aceea uresc tótă calea minciunei.

Nun.

- 105 O candelă piciorulŭ meu *este* cuvântul téŭ,

Și o lumină cărarei mele. 106
 M'am jurat, și am ținut,
 Păzind judecățile dreptății tale. 107
 Fărte sum apăsător, Iehova!
 Înviează-me după cuvântul tău. 108
 Sacrificiile voluntare ale gurei mele primesce-le, Iehova!
 Și judecățile tale înveță-me. 109
 Sufletul meu este pururea în mâna mea,
 Și legea ta nu o-am uitat. 110
 Cursă 'mî-aŭ tins nelegiuiții;
 Dară de la comandamentele tale nu m'am abătut. 111
 Am dobândit mărturiile tale spre mosenire în etern,
 Căci desfătarea ânimei mele sunt. 112
 Am plecat ânima mea spre a face statutele tale
 În etern, până la fine.

Samech.

Pre cei neconstanți 'i uresc, 113
 Dară legea ta o iubesc.
 Pătura mea și scutul meu esci tu; 114
 Cuvântul tău 'i ascept.
 Depărtați-ve de la mine, făcători de rele, 115
 Ca se păzesc preceptele Dumnedeului meu.
 Sprijini-me după cuvântul tău, ca se trăesc, 116
 Și nu me lăsa se fiu rușinat în speranța mea.
 Sprijini-me, ca se fiu mântuit, 117
 Ca se caut la statutele tale pururea.
 Tu calci pre toți cei ce se abat de la statutele tale, 118
 Căci amăgire este viclenia lor.
 Ca sgură ai înlăturat pre toți nelegiuiții pământului; 119
 De aceea iubesc mărturiile tale.
 Carnea mea se spaimântă de temerea ta, 120
 Și de judecățile tale me tem.

Ain.

Făcut-am judecată și dreptate; 121
 Nu me delăsa apăsătorilor mei.
 Pune-te garant pentru servul tău spre bine, 122
 Nu lăsa pre cei mândri se me apese.
 Ochi mei lăngedesc după ajutorul tău; 123
 Și după cuvântul dreptății tale.
 Fă servului tău după îndurarea ta; 124
 Și statutele tale înveță-me.
 Servul tău sum, înțelepțesce-me, 125
 Ca se canosc mărturiile tale.
 Este timp, ca se lucreze Iehova: 126
 Ei aŭ stricat legea ta.

- 127 De aceea iubesc preceptele tale *mai mult* decât aur,
Da, decât aur curat.
128 De aceea toate comandamentele *tale* le-am ținut de drept;
Totă calea minciunei uresc.

Pe.

- 129 Minunate *sunt* mărturiile tale,
De aceea le-aș păzit sufletul meu.
130 Descoperirea cuvântelor tale luminează,
Înțelepțesce pre cei simpli.
131 Gura mea o-am deschis, și am respirat,
Căci după preceptele tale am dorit.
132 Întorce-te către mine și îndură-te de mine,
După cum obișnuiesc către cei ce iubesc numele tău.
133 Pașii mei întăresc 'i prin cuvântul tău,
Și nu lăsa se domnescă preste mine vre o nedreptate.
134 Eliberază-me de apăsarea omenilor,
Ca se țin comandamentele tale.
135 Fața ta fă se lucască preste servul tău,
Și învăță-me statutele tale.
136 Riuri de apă curg din ochii mei,
Fiind că nu se păzesce legea ta.

Zadik.

- 137 Drept *esci*, Iehova,
Și integre *sunt* judecățile tale.
138 Ai ordonat în dreptate mărturiile tale,
Și foarte în adevăr.
139 Zelul meu m'aș consumat,
Fiind că apăsătorii mei au uitat cuvintele tale.
140 Foarte lămurit *este* cuvântul tău,
Și servul tău 'l iubesc.
141 Mic *sum* și desprețuit;
Comandamentele tale nu le-am uitat.
142 Dreptatea ta *este* dreptate eternă,
Și legea ta adevăr.
143 Nevoia și strimtorare au dat preste mine;
Preceptele tale *sunt* desfătarea mea.
144 Dreptatea mărturiilor tale *este* în etern;
Înțelepțesce-me, ca se trăesc.

Kof.

- 145 Eu strig cu totă anima; răspunde 'mi, Iehova!
Statutele tale voiș se le păzesc.
146 Te învoo; ajută-me,
Și voiș păzi mărturiile tale.

Am venit înaintea ta în zile de ziua, și am strigat; 147
 Cuvintele tale le-am asceplat.
 Ochii mei au întâmpinat custodii de noapte, 148
 Spre a medita asupra cuvântului tău.
 Ascultă de vocea mea după îndurarea ta; 149
 Iehova, după judecățile tale înviează-me.
 S'aû apropiat cei ce urmăză răul, 150
 De legea ta s'aû depărtat.
 Apröpe esci tu, Iehova, 151
 Și toate preceptele tale *sunt* adevăr.
 De mult am cunoscut din mărturiile tale, 152
 Că în etern le-ai întemeiat pre ele.

Reș.

Privesce apăsarea mea, și eliberază-me, 153
 Căci legea ta nu o-am uitat.
 Apără cauza mea, și mântuiește-me, 154
 Înviează-me după cuvântul tău.
 Departe *este* mântuirea de nelegiuiri, 155
 Căci statutele tale nu le caută.
 Mare *este* îndurarea ta, Iehova! 156
 După judecățile tale înviează-me.
 Mulți *sunt* persecutorii și apăsătorii mei; 157
 Dară de mărturiile tale nu am declinat.
 Am văcut trădători, și m'am îngreșat, 158
 Carii n'aû ținut cuvântul tău.
 Privesce, cât iubesc comandamentele tale; 159
 Iehova, după îndurarea ta înviează-me.
 Suma cuvântului tău *este* adevăr, 160
 Și în etern totă judecata dreptății tale.

Schin.

Principii m'aû persecutat fără cauză; 161
 Dară ânima mea tremură *numai* de cuvântul tău.
 Me bucar de cuvântul tău, 162
 Ca cel ce găsește prädă mare.
 Minciună uresc și o abominez, 163
Numai legea ta o iubesc.
 De șapte ori pre ți te laud 164
 Pentru judecățile dreptății tale.
 Multă pace aû cei ce iubesc legea ta, 165
 Și nici o împedicare nu'i întâmpină.
 Sperat-am în ajutorul tău, Iehova, 166
 Și preceptele tale le-am făcut.
 Sufletul meu ține mărturiile tale, 167
 Și foarte le iubesc pre ele.

168 Am ținut comandamentele și mărturiile tale,
Căci toate căile mele sunt înaintea ta.

Tav.

169 Apropie-se tănguirea mea înaintea ta, Iehova!
Dupre cuvântul tău înțelepțesce-me.

170 Vină implorarea mea înaintea ta;
Dupre cuvântul tău eliberază-me;

171 Ca buzele mele se isvorască laudă;
Căci tu me înveți statutele tale.

172 Vorbescă limba mea de cuvântul tău;
Căci toate preceptele tale sunt dreptate.

173 Fii mâna ta în ajutorul meu,
Căci comandamentele tale am ales.

174 Doresc după ajutorul tău, Iehova,
Și legea ta este desfătarea mea.

175 Trăescă sufletul meu și laude-te;
Și judecățile tale ajute-me.

176 Retăcit sum ca o oie perdută; caută pre servul tău;
Căci preceptele tale nu le-am uitat.

PSALMUL CXX.

Psalmistul roagă pre Dumnezeu, a-l protegia contra calomniei inamicilor săi.

O cântare de suire.

1 Cătră Iehova în strimtorarea mea am strigat,
Și el 'mi-a răspuns.

2 Iehova, eliberază sufletul meu din buza minciunii,
Din limba vicleniei.

3 Ce 'ți dă ție,
Ce 'ți adauge limba vicleniei?

4 Săgete ascuțite ale unui erou
Împreună cu cărbuni de juniper.

5 Vai mie, că potrec cu Meșech,
Că locuiesc aproape de corturile lui Kedar.

6 Pré mult au locuit sufletul meu
Cu uritorul păcei.

7 Eă iubesc pace, dară când vorbesc de dănsa,
Ei se pregătesc la resbel.

PSALMUL CXXI.

Încrederea psalmistului în Dumnezeu.

O cântare de suire.

O chii mei 'î rădic cătră munți,	1
De unde vine ajutorul meu.	
Ajutorul meu vine de la Iehova,	2
Carele au făcut ceriul și pământul.	
Nu lasă se se clătescă piciorul tău,	3
Nu dorme păzitorul tău.	
Éca! nu dórime	4
Nici nu dormiteză păzitorul lui Israel.	
Iehova este păzitorul tău,	5
Iehova umbra ta de a drépla mânei tale.	
Dua sórele nu te va lovi,	6
Nici luna nóptea.	
Iehova te va păzi de tot réul,	7
Va păzi sufletul tău.	
Iehova va păzi eșirea și întrarea ta	8
De acum și până în etern.	

PSALMUL CXXII.

Rugă pentru prosperitatea Ierusalimului.

O cântare de suire a lui David.

M 'am bucurat, când au ȑis:	1
„Se mergem la casa lui Iehova!“	
Picioréle noastre stău	2
În porțile tale, Ierusalim!	
Ierusalim este edificat,	3
Ca un oraș bine unit.	
Unde se suiaă semențiele,	4
Semențiele lui Iehova după ordonanța dată lui Israel,	
Spre a mulțumi numelui lui Iehova.	
Căci acolo erau aședate tronurile spre judecată,	5
Tronurile casei lui David.	
Rugați-ve pentru pacea Ierusalimului,	6
Se prospere cel ce te iubesc pre tine.	
Pace fiă în murul tău,	7
Prosperitate în palaturile tale.	
Pentru frații și amicii mei voiți se ȑic acum :	8
„Pace fiă ȑie.“	
Pentru casa lui Iehova, Dumnezeuului nostru,	9
Voiți se caut fericirea ta.	

PSALMUL CXXIII.

Starea și mângăierea cuvioșilor.

O cântare de suire.

- 1 Cătră tine am rădăcat ochii mei,
Tu carele tronezi în ceriuri.
- 2 Éca! precum ochii servilor sunt îndreptați cătră mâna domni-
Precum ochii servei cătră mâna domnei ei, [or lor,
Așia și ochii nostri sunt îndreptați cătră Iehova, Dumnezeuul [nostra,
Până se va îndura de noi.
- 3 Îndură-te de noi, Iehova, îndură-te de noi,
Căci pré sătul suntem de desprețu;
- 4 De ajuns este săturat sufletul nostru
De batjocura celor fără de grijă,
De desprețul celor mândri.

PSALMUL CXXIV.

Mulțumire pentru eliberarea, ce Dumnezeu a acordat-o popului său.

O cântare de suire a lui David.

- 1 Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noi,
Dacă acum Israel
- 2 Dacă Iehova nu ar fi fost pentru noi,
Când ómeni s'aũ resculat contra noastră,
- 3 Apoi ne-ar fi înghițit pre noi de vii
În aprinderea mâniei lor contra noastră;
- 4 Apoi apele ne-ar fi inundat,
Un fluviu ar fi trecut preste sufletul nostru;
- 5 Apoi apele inflăte ar fi trecut preste sufletul nostru.
- 6 Bine-cuvântat fiă Iehova,
Că nu ne-aũ dat pre noi prédă dinților lor.
- 7 Sufletul nostru ca o pascre aũ scăpat din lațul pășărarilor:
Lațul s'aũ rumpt, și noi suntem scăpați.
- 8 Ajutorul nostru este în numele lui Iehova,
Carele aũ făcut ceriul și pământul.

PSALMUL CXXV.

Dumnezeu este apărarea și siguranța cuvioșilor.

O cântare de suire.

- 1 Cei ce se încred în Iehova sunt ca muntele Zion,
Ce nu se clătesce, ci stă în etern.
- 2 Precum munți sunt în jurul Ierusalimului,

Aşa este Iehova în jurul populusului său

De acum şi până în etern.

Căci sceptrul dreptăţii nu va repaşa pro sorţiul celor drepţi, 3

Ca se nu întindă cei drepţi mânele lor la nedreptate. 4

Fă bine, Iehova, celor buni,

Şi celor drepţi în ânima lor. 5

Eră pre cei ce se abat în căile lor cele sucite,

Iehova 'i va face se mîergă cu făcătorii de rele.

Pace preste Israel !

PSALMUL CXXVI.

Eliberarea Judeilor din captivitatea Babilonului.

O cântare de suire.

Când Iehova re'ntorse pre cei captivi ai Zionului, 1

Noi eram ca visători. 2

Atunci gura noastră era plină de ris,

Şi limba noastră de jubilarie ;

Atunci diceau între naţiuni :

„Marî lucruri au făcut Iehova cu acestia !“ 3

Da, marî lucruri au făcut Iehova cu noi :

Noi am fost veseli. 4

Re'ntorce, Iehova, pre captivii nostri,

Ca părie în ţerră secă. 5

Cei ce au seminat cu lacrimi 6

Vor secera cu bucuriă.

El merge şi plînge, purtând aruncătura seminţei. 6

Va veni înse cu bucuriă, purtând snopii sei.

PSALMUL CXXVII.

Nimic nu prosperă fără bine-cuvîntarea lui Dumnezeu.

O cântare de suire a lui Solomon.

Dacă Iehova nu zidesce casa, 1

În zadar se ostenesc cu ea ziditori ;

Dacă Iehova nu păzesce cetatea,

În zadar veghicăză păzitorul.

În zadar ve sculaţi demăneţa, şi şedeţi târziu, 2

Mîncînd pânea durerilor :

El acésta o dă iubitului său în somn.

- 3 Éca! o moscenire de la Iehova sunt fi,
 O resplătire fructul mîtrei.
 4 Ca săgete în mîna eroului,
 Aşia sunt fiil tîneretelor.
 5 Ferice de omul, a cărui tolă este plină de ele;
 Ei nu se vor ruşina,
 Cînd vor vorbi cu inimi în pîrtă.

PSALMUL CXXVIII.

Fericirea celor drepţi.

O cîntare de suire.

- 1 Fericice de ori-şi-cine se teme de Iehova,
 Care amblă în căile lui.
 2 Căci tu vei mînce munca mînelor tale,
 Fericice de tine, şi bine 'ţi merge;
 3 Femea ta este ca un butuc de via fructifer în năuntru casei
 Fiil tîi ca ramuri de oliv în jurul mesei tale. [tale,
 4 Éca! aşia se bine-cuvînteză omul,
 Ce se teme de Iehova.
 5 Bine-cuvînteze-te Iehova din Zion,
 Se veţi fericirea Ierusalimului în toate zilele vieţii tale,
 6 Se veţi pre fiil fiilor tîi.
 Pace preste Israel!

PSALMUL CXXIX.

Israel tot de a-una persecutat şi nici o dată nimicit.

O cîntare de suire.

- 1 Adese m'aş strimtorat ei din tîneretele mele,
 Dică acum Israel,
 2 Adese m'aş strimtorat din tîneretele mele,
 Dară nu m'aş învins.
 3 Pre spinarea mea aş arat plugari,
 Aş făcut lungi brasdele lor.
 4 Iehova, fiind drept,
 Aş tăiat funia nelegiuitilor.
 5 Ruşineze-se şi întorcă-se îndărapt
 Toţi cei ce uresc Zionul;
 6 Fiă ca érba de pre acoperimînt,
 Care este uscată înainte de a se smulge,

Cu care nu 'și împlie secerătorul mâna sa,
 Nici legătorul de snopi braziul său.
 Și trecătorii nu dic:
 „Bine-cuvântarea lui Iehova preste voi!
 „Noi ve bine-cuvântăm în numele lui Iehova!“

7

8

PSALMUL CXXX.

Rugă înfocată a credinciosului în sentimentul pecatelor sale și încrederea sa în îndurarea lui Dumnezeu.

O cântare de suire.

Dintre adâncimi te invoc, Iehova!
 Dómnó, ascultă vócea mea,
 Iee urechile tale sémă de vócea împlorării mele!
 Dacă tu, Iehova, vei lua aminte la inicitățile nóstre,
 Dómnó, cine va subsista?
 Dară la tine este iertare,
 Ca se fii temut.

1

2

3

4

5

Ascept pre Iehova, sufletul meú 'l ascéptă,
 Și în cuvântul său sper.

6

Sufletul meú ascéptă pre Domnul
 Mai mult decât custodii demănéța,
 Da, mai mult decât custodii demănéța.

7

Ascéptă, Israel, pre Iehova;
 Căci la Iehova este îndurare, și multă mântuire la dēnsul.
 Și el va mântui pre Israel
 Din toate inicitățile lui.

8

PSALMUL CXXXI.

Umilitatea și pietatea psalmistului.

O cântare de suire.

Iehova, âniina mea nu s'aú îngânfat,
 Și ochii mei nu s'aú înălțat,
 Și n'am âmblat în lucruri mari
 Nici în lucruri pré înalte pentru mine;
 Ci am liniscit și supus tăcerei sufletul meú;
 Ca un înțercat lângă mama sa,
 Așia este înțercat în mine sufletul meú.
 Ascéptă, Israel, pre Iehova
 De acum și până în etern.

1

2

3

PSALMUL CXXXII.

Rugăciune în privirea promisiunilor date lui David.

O cântare de suire.

- 1 **A** du-ți aminte, Iehova, de David,
 Și de toate suferințele lui,
- 2 Carele jură lui Iehova,
 Făcu vot Putintelui lui Iacob :
- 3 „Nu voiū intra în cortul casei mele,
 „Nici nu me voiū sui pre patul, în care me culc ;
- 4 „Nu voiū da somn ochilor mei,
 „Nici pleópelor mele dormitare :
- 5 „Până voiū afla un loc pentru Iehova,
 „Locuință Putintelui lui Iacob.“
- 6 Eca ! noi auđirăm de ea în Efratha,
 O aflarăm în câmpiele pădurei.
- 7 Se intrăm în locuința sa,
 Se ne închinăm înaintea scaunelului picioarelor lui.
- 8 Scólă-te, Iehova, spre a veni la repaosul tēū,
 Tu, și arca puterei tale.
- 9 Preoții tēi sîă îmbrăcați cu dreptate,
 Și cuvioșii tēi se jubileze.
- 10 Pentru David, servul tēū,
 Nu întórce fația ta de la unsul tēū.
- 11 Iehova aū jurat lui David adevér,
 Nu se va întórce de la acesta :
- „Din fructul pântecelui tēū voiū pune pre tronul tēū.
- 12 „Dacă fii tēi vor păzi alianța mea,
 „Și mărturiile mele, pre care 'i învețiū,
 „Apoi și fii lor pururea vor șede pre tronul tēū.“
- 13 Căci Iehova aū ales Zionul,
 'I-aū plăcut se locuěscă pre el :
- 14 „Acesta este locul meū de repaos în etern,
 „Aci voiū se locuesc, fiind că am plăcere de dēnsul ;
- 15 „Nutrimēntul lui 'i voiū bine-cuvēnta,
 „Pre seracū lui 'i voiū sătura de pāne,
- 16 „Și pre preoții lui 'i voiū îmbrăca cu mântuire,
 „Și cuvioșii lui vor cānta de mare bucuriă.
- 17 „Acolo voiū face se crēscă cornul lui David,
 „O candelă am pregătit unsului meū.
- 18 „Voiū îmbrăca pre inimiții lui cu rușine,
 „Și coróna lui de pre el va înflori.

PSALMUL CXXXIII.

Laudă despre unirea și concordia frățească.

O cântare de suire a lui David.

É ca! cât de frumos și cât de plăcut este,	1
Când frați locuesc împreună.	
Acésta este ca mirul cel bun pre cap,	2
Ce curge pre barbă, pre barba lui Aaron,	
Ce se cobóre pre marginile vestimentelor sale;	
Ca roua Hermonului,	3
Ce se cobore pre munții Zionului;	
Căci acolo aș stabilit Iehova bine-cuvântarea,	
Viéță până în etern.	

PSALMUL CXXXIV.

Îndemnare preoților și Leviților de a lauda pre Dumnezeu.

O cântare de suire.

É ca! bine-cuvântați pre Iehova,	1
Toți serviți lui Iehova,	
Cariți stați noaptea în casa lui Iehova!	
Rădicați mânele vóstre în Sanctuariu,	2
Și bine-cuvântați pre Iehova!	
Din Zion se te bine-cuvănteze Iehova,	3
Carele aș făcut ceriul și pământul.	

PSALMUL CXXXV.

Îndemnare popului de a celebra bine-facerile lui Dumnezeu.

L audați pre Iehova!	1
Laudați numele lui Iehova!	
Laudați-l, voi serviți lui Iehova,	
Cariți stați în casa lui Iehova,	2
În curțile casei Dumnezeului nostru!	
Laudați pre Iehova, căci bun este Iehova,	3
Psalmodiați numelui lui, căci este plăcut.	
Căci pre Iacob Iehova 'și-aș ales,	4
Pre Israel de proprietate a sa.	
Căci știu, că mare este Iehova,	5
Și Domnul nostru mă pre sus de toți deii.	
Tote câte 'i-aș plăcut le-aș făcut Iehova	6
În ceruri și pre pământ,	

În mare și în toate adâncimile.

- 7 Carele rădică nuori de pre marginea pământului,
Fulgere face pentru ploe.
Vânt scote din camerele sale de rezervă.
- 8 Carele bătu pre primogeniții Egiptului
De la om până la animal.
- 9 Trămise semne și minuni în meșilocul tău, Egipt!
Contra lui Faraon și contra tuturilor servilor sei.
- 10 Carele bătu multe națiuni,
Și ucise regi paterici:
- 11 Pre Sihon, regele Amoreilor,
Și pre Og, regele Bașanului,
Și toate regatele Canaanului;
- 12 Și dede pământul lor spre moscenire,
Spre moscenire lui Israel, populusul său.
- 13 Iehova, numele tău *este* în etern;
Iehova, memoria ta din generațiune în generațiune.
- 14 Căci Iehova apără cauza populusului său,
Și de serviți sei se îndură.
- 15 Idolii națiunilor *sunt* argint și aur,
Lucru de mâne omenesci.
- 16 Gură aū, și nu vorbesc;
Ochi aū, și nu ved;
- 17 Urechie aū, și nu aud;
Și nici suflare nu *este* în gura lor.
- 18 Cei ce 'i fac sunt ca dênșii,
Tot cel ce se încrede în ei
- 19 Casa lui Israel, bine-cuvântați pre Iehova;
Casa lui Aaron, bine-cuvântați pre Iehova;
- 20 Casa lui Levi, bine-cuvântați pre Iehova;
Cei ce ve temeți de Iehova, bine-cuvântați pre Iehova.
- 21 Bine-cuvântat *fiă* Iehova din Zion,
Cel ce locuesce în Ierusalim.
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXXXVI.

Îndemnare de a celebra pre Dumnezeu pentru minunile credinței și pentru toate bine-facerile sale către populusul său.

- 1 **M**ulțumiți lui Iehova, căci *este* bun,
Căci în etern *este* îndurarea lui.
- 2 Mulțumiți Dumnezeului șleilor,
Căci în etern *este* îndurarea lui.

Mulțumiți Domnului domnilor,	3
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	4
Carele singur a făcut minuni mari,	5
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	6
Carele a făcut ceriurile cu înțelepciune,	7
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	8
Carele a întins pământul preste ape,	9
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	10
Carele a făcut pre luminătorii cei mari :	11
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	12
Sorele, ca se guverneze ziua,	13
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	14
Luna și stelele, ca se guverneze noaptea,	15
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	16
Carele bătut pre Egipt în primogeniții lui,	17
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	18
Și scos pre Israel din meșlocul lor,	19
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	20
Cu mână tare și braț întins;	21
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	22
Carele tăia Marea Roșie în bucăți,	23
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	24
Și trecut pre Israel prin meșlocul ei,	25
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	26
Și aruncat pre Faraon și oștirea lui în Marea Roșie ;	27
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	28
Carele conduse pre populusul său prin deșert ;	29
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	30
Carele bătut regi mari,	31
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	32
Și ucis regi puterici :	33
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	34
Pre Sihon, regele Amoreilor,	35
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	36
Și pre Og, regele Bașanului,	37
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	38
Și dedit pământul lor spre moșnenire,	39
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	40
Spre moșnenire lui Israel, servului său,	41
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	42
Carele în înjosirea noastră 'și-a adus aminte de noi,	43
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	44
Și ne-a mântuit de apăsătorii nostri,	45
Căci în etern <i>este</i> îndurarea lui.	46

- 25 Carele dă nutriment la totă carnea,
Căci în etern *este* îndurarea lui.
26 Mulțumiți Dumnezeu lui cerurilor,
Căci în etern *este* îndurarea lui.

PSALMUL CXXXVII.

Plângerile popului captiv la Babilon.

- 1 **L**ângă fluviile Babilonului, acolo ședurăm și plânserăm,
Când ni-am adus aminte de Zion.
2 Pre sălciele, ce erau acolo, spânzurăm harpele noastre;
3 Căci acolo captivatorii nostri ni-au cerut cântări,
Și despoiatorii nostri bucuria:
„Cântați-ni una din cântările Zionului.”
4 Cum se cântam cântarea lui Iehova
Pre pământ strein?
5 De te voiui uita, Ierusalim!
Uite dreapta mea *iscusința* ei;
6 Lăpescă-se limba mea de ceriul gurei mele,
De nu 'mi voiui aduce aminte de tine,
De nu voiui pune Ierusalimul în culmea bucuriei mele.
7 Adu aminte, Iehova, fiilor lui Edom
În ziua Ierusalimului,
Cariți duseră: „Surpați,
„Surpați până la temeliele lui.”
8 Fia Babilonului, tu devastată,
Ferice de cea ce 'ți va resplăti
Trătarea ta, cu care ne-ai trătat;
9 Ferice de oela
Ce va apuca și va zdrobi pre pruncii tăi de piatră.

PSALMUL CXXXVIII.

Mulțumire pentru eliberarea dată lui David.

Un psalm al lui David.

- 1 **T**e voiui lauda cu totă ânsima mea,
Înaintea ȝeilor 'ți voiui psalmodia ȝie.
2 Închina-me-voiui înaintea sântului tău templu,
Și voiui lauda numele tău pentru îndurarea și fidelitatea ta,
Căci ai mărit promisiunea ta preste tot numele tău.
3 În ziua, când am strigat, tu 'mi-ai răspuns, m'ai încuragiat,
În sufletul meu *este o nouă putere*.

Se te laude pre tine, Iehova, toți regii pământului;	4
Căci au auzit cuvintele gurei tale.	5
Și se cânte câile lui Iehova,	6
Căci mare <i>este</i> gloria lui Iehova.	7
De și Iehova <i>este</i> înalt, totuși vede pre cel umilit;	8
Pre cel mândru înse 'l cunoște de departe.	9
Când âmbliu în meșilocul struntorarei, tu me vei învia,	10
Contra mănicii inamicilor mei vei estinde mâna ta,	11
Și drepta ta me va ajuta.	12
Iehova va sfârși pentru mine <i>ceea ce au început</i> ;	13
Iehova, îndurarea ta <i>este</i> în etern;	14
Lucrările mânelor tale nu le părăsi.	15

PSALMUL CXXXIX.

Psalmistul laudă a tot știința și dreptatea lui Dumnezeu.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

I ehova, m'ai cercat, și me cunosc;	1
Tu cunosc șederea mea și scularea mea,	2
Înțelegi cugetările mele de departe.	3
Âmblarea mea și culcarea mea le-ai cercelat,	4
Și tote câile mele le cunosc.	5
Cuvântul <i>nică</i> nu <i>este</i> încă pre limba mea:	6
Éca, Iehova! tu 'l scii de tot.	7
Pre din dos și din față m'ai încunjurat,	8
Și ai pus pre mine mâna ta.	9
Pre minunată <i>este</i> o ast feliu de știință pentru mine,	10
Pre înaltă, nu o pot <i>ajunge</i> pre ea.	11
Unde se me duc dinaintea spiritului tău?	12
Sau unde se fug dinaintea faței tale?	13
De me voru sui în ceru: tu acolo <i>esci</i> ;	14
Și de me voiu culca în infern: éca! tu și acolo <i>esci</i> .	15
De voiu lua aripele aurorei,	16
Și me voiu așeza la marginile mării:	17
Și acolo mâna ta me va conduce,	18
Și me va apuca drepta ta.	19
Și de voiu dice: Da, întuneric acoperă-me,	20
Și noapte <i>fiă</i> lumina împrejurul meu:	21
întunericul nu va întuneca înaintea ta,	22
Ci noptea ca ziua va lumina;	23
întuneric și lumină 'l sunt egale.	24
Căci tu ai format rerunchii mei,	25
M'ai acoperit în pânteculo mamoi mele.	26

- 14 Ți mulțumesc, pentru că *sum* făcut atât de miraculos,
Minunate până la urmăire *sunt* faptele tale,
Și sufletul meu o cunósce *acésta* fórté bine.
- 15 Ființa mea nu era ascunsă înaintea ta,
Când fui făcut într'ascuns,
Conțesut artificios în adâncimile pământului.
- 16 Neformată mea substanță o vėdură ochii tēi,
Și tóte erau scrise în cartea ta,
Dilele, *câte* 'mă fură destinate, când *âncă* nu era nici una din ele.
- 17 O! cât de prețioase 'mă sunt cugetările tale, Dumneđeule!
Cât de mare suma lor!
- 18 De ași voi se le numer:
Ele sunt mai numeroase decât năsipul;
Când me descept, *sum* *âncă* cu tine.
- 19 În adevěr, Dumneđeule, tu vei ucede pre cel nelegiuit!
De aceea depărtați-ve de la mine, barbații sângiurilor!
- 20 Căci vorbesc contra ta cu reutate,
Inimicii tēi ieū în deșert *numele* tēu.
- 21 Se nu uresc, Iehova, pre cei ce te uresc pre tine?
Și se *nu* me ingrețoșez de cei ce se rescólă contra ta?
- 22 Cu deplină ură 'i uresc,
Inimicii 'mă-aū devenit mie.
- 23 Cėrcă-me, o Dumneđeule, și cunósce ânima mea,
Cercetéză-me, și cunósce cugetările mele.
- 24 Și veđi, dacă calea rea *este* în mine,
Și condu-me în calea eternătăței.

PSALMUL CXL.

David cere ajutorul lui Dumneđeul contra unui inimic puternic și nedrept.

Maestrului de cāntare. Un psalm al lui David.

- 1 **E**liberéză-me, Iehova, de omul cel réu,
De omul violenței păzesce-me;
- 2 Carii cugetă reutate în ânima lor,
Și tótă ziua ațită resbel.
- 3 Ascultimba lor ca șerpele,
Venin de viperă *este* sub buzele lor. Sela.
- 4 Fercsce-me, Iehova, de mânele nelegiuitului,
De omul violenței păzesce-me,
Carii cugetă, se restórne picidorele mele.
- 5 'Mă ascund cei mândri cursă și lațuri,
Tind curse pre lângă cale,
Capcane 'mă pun. Sela.
- 6 Eū dic cătră Iehova: „Dumneđeul meu *esci* tu;
„lea în urechie vócea implorării mele.

„Iehova, Dómnne, puterea mântuirii mele!	7
„Acopere capul meu în ziua batarei.	8
„Nu da, Iehova, nelegiuitului dorințele lui,	
„Nu lăsa se se îndeplinescă cugetarea lui;	
„Căci s'ar înălța.“ Sela.	9
Reutatea buzelor va acoperi	
Capitele celor ce me încunjură.	10
Cărbuni vor căde asupra lor,	
În foc 'l va arunca,	
În gropi adânci, ca se nu se mai scóle.	11
Omul calomniei nu va esista pre pământ;	
Omul violenței, nefericirea 'l va goni până la ruinare.	12
Sciū, că Iehova va apăra cauza celui serman,	
Judecata seracilor.	13
Da, cei drepți vor mulțumi numelui tău,	
Integriti vor șede înaintea ta.	

PSALMUL CXLI.

Rugă infocată a lui David, spre a fi întărit contra ispitelor.

Maestrului de cântare. Un psalm al lui David.

I ehova, te-am invocat; grăbesce-te către mine,	1
lea în urechie vócea mea, când strig către tine.	2
Vină rugăciunea mea ca tămâie înaintea ta,	3
Rădicarea mânelor mele ca sacrificiul de séră.	4
Pune, Iehova, sentinelă gurei mele,	5
Păzesce ușa buzelor mele.	6
Nu pleca ânima mea către vre un lucru rău,	7
Ca se nu fac fapte în reutate cu omenii, făcători de rele;	8
Și nici se nu mănânc din alesele lor mâncări.	9
De me lovesce cel drept: <i>acésta este milă;</i>	10
De me mustră: <i>acésta este oleu pentru capul meu: capul meu nu</i>	
<i>[o refusă acesta, chiar și cât de adese ar fi;</i>	
<i>Ci chiar me voiū ruga în suferințele lor.</i>	
De se aruncă în stînce judecătorii lor,	6
Ei ascultă cuvintele mele, căci sunt plăcute.	7
După cum se brăducesc și se spintecă pământul,	8
Așia sunt ósele noastre împrăsciate la gura infernului.	9
Dară către tine, o Iehova, Dómnne, <i>sunt îndreptați ochii mei,</i>	10
La tine caut refugiū: nu vërsa sufletul meu.	
Păzesce-me de cursa, ce ei 'mî-aū tîns,	
Și de lațurile făcătorilor de rele.	
Cadă în lațurile lor nelegiuiți cu toți,	
Pre când eu me scap.	

PSALMUL CXLII.

Ruga lui David într'un mare pericol.

O înveșătură a lui David. O rugăciune, când era în pescere.

- 1 **C**u vócea mea strig către Iehova,
Cu vócea mea me rog lui Iehova.
- 2 Vers înaintea lui plângerea mea,
Espun înaintea lui necasul meŭ;
- 3 Când spiritul meŭ lăngeșcesce în mine,
Tu cunoscî calea mea;
În calea, în care âmbă ei,
'Mi-aŭ ascuns cursă.
- 4 Caută la drépta și veđi:
Nemine nu voesce a me cunósce,
Refugiul este perdut pentru mine,
Nemine nu se îngrijesce de sufletul meŭ.
- 5 Strig către tine, Iehova,
Și ȕic: „Tu escî refugiul meŭ,
„Partea mea în pămêntul celor vii.
- 6 „Iea aminte la strigarea mea, căci sum 'fórté apăsat;
„Eliberéză-me de persecutoriî mei,
„Căci sunt mai tari decât mine.
- 7 „Scóte sufletul meŭ din închisóre,
„Ca se mulțumesc numelui tēŭ;
„Pre mine me vor încunjura cei drepti,
„Ca se 'mî facî bine.“

PSALMUL CXLIII.

Ruga lui David, spre a fi eliberat de inimiză seî.

Un psalm al lui David.

- 1 **I**ehova, ascultă de rugăciunea mea,
Iea în urechie împlorarea mea;
Raspunde 'mî cu fidelitatea ta, cu dreptatea ta.
- 2 Și nu intra în judecată cu servul tēŭ,
Căci nici un om viŭ nu póte fi drept înaintea faței tale.
- 3 Căci inimicul urmăresce sufletul meŭ,
Calcă pre pămênt viēța mea,
M'aŭ pus pre mine în întuneric,
Ca pre cei morți de mult;
- 4 Și spiritul meŭ lăngeșcesce în mine,
Și ânima mea se turbură în năuntru meŭ.
- 5 'Mi aduc aminte de ȕilele de de mult;
Gândesc la tóte faptele tale;
Cuget la lucrul mânelor tale,

Întind mânele mele către tine,	6
Sufletu. meu însetează după tine ca un pământ însetat. Sela.	
Iule răspunde'mi, Iehova ; căci spiritul meu se consumă ;	7
Nu ascunde fața ta de la mine,	
Încât se semen cu cei ce se cobor în mormânt.	
Fă-me se aud demăneta îndurarea ta,	8
Căci în tine me încred ;	
Fă'mi cunoscută calca, în care se âmbli,	
Căci către tine înalțiū sufletul meu.	
Mântui-me de inimiții mei, Iehova !	9
În tine me încred.	
Învătă-me se fac voia ta,	10
Căci tu ești Dumnezeuul meu,	
Spiritul tău cel bun conducă-me în țerra integrității.	
Pentru numele tău, Iehova, învieză-me,	11
În dreptatea ta scôte din strimtorare sufletul meu,	
Și în îndurarea ta nimicesce pre inimiții mei ;	12
Perde pre toți apăsătorii sufletului meu,	
Căci eu sum servul tău.	

PSALMUL CXLIV.

*Mulțumire și rugăciune a lui David.**Un psalm al lui David.*

B ine-cuvântat fiă Iehova, stinca mea,	1
Carele deprinde mânele mele la luptă,	
Degetele mele la resbel.	
Îndurarea mea și fortarea mea,	2
Turnul meu înalt și eliberatorul meu,	
Scutul meu, și cel în care me încred,	
Carele supune pre populusul meu sub mine.	
Iehova, ce este omul, că tu 'l cunoscî ?	3
Fitul omului, că 'l considerî ?	
Omul se asemănă suflarei,	4
Țilele sale sunt ca o umbră, ce trece.	
Iehova, plăcă ceriurile tale, și cobore-te,	5
Atinge munții, ca se fumege.	
Fulgeră fulgere, și imprăsciează-le,	6
Aruncă săgetele tale, și retăcesce-le.	
Întinde mâna ta din înălțime,	7
Și mântui-me și eliberază-me din ape mari,	
Din mâna fiilor streinătății,	
A căror gură vorbește falsitate,	8
Și a căror dréptă este o dréptă a minciunei.	

- 9 Dumneșule, o cântare nouă ți voi cânta ție,
 Ți voi psalmodia cu harpă cu zece cîrde.
- 10 Carele dă victoriă regilor,
 Carele mîntuie pre David, servul seî, de sabia nefericirei;
- 11 Mîntul-me și eliberăză-me din mîna fiilor streinătăței,
 A căror gură vorbește falsitate,
 Și a căror dréptă *este* o dréptă a minciunei.
- 12 Ca fiî nostri se fiă ca plante,
 Crescuți în tîneretele lor,
 Fiile nîstre ca petre ale ângiului,
 Dupre chipul unui palat;
- 13 Grînariile nîstre pline,
 Dând tot feliul de provîdiunî;
 Oile nîstre se se îmulțescă cu miî
 Și cu miriade în câmpiele nîstre;
- 14 Boî nostri fiă tarî la lucru;
 Nicî o daună, nicî o perdere,
 Nicî o strigare nu fiă în stradele nîstre.
- 15 Ferice de populul, căruia ți merge ast feliû;
 Ferice de populul, al căruî Dumneșeu *este* Iehova.

PSALMUL CXLV.

David laudă în acest psalm gloria lui Dumneșeu.

O cântare de laudă a lui David.

- 1 **T**e voi înălța, Dumneșeu meu, o rege,
 Și voi bine-cuvînta numele tîu în etern și perpetuû.
- 2 În totă ziua te voi bine-cuvînta,
 Și voi lauda numele tîu în etern și perpetuû.
- 3 Mare *este* Iehova și fîrte de laudat,
 Și gloria sa nepătrunsă.
- 4 O generațiune va lauda cătră cea-l-altă lucrurile tale,
 Va anunția faptele tale cele mari.
- 5 De strălucirea gloriei majestăței tale
 Și de minunile tale voi medita;
- 6 Și voi se narez de puterea înfricoșatelor tale fapte,
 Și de lucrările tale cele mari voi se vorbesc.
- 7 Amintirea marel tale bunătăți se se respîndescă,
 Și de dreptatea ta se se bucure.
- 8 Îndurat și milos *este* Iehova,
 Târșîu la mîniă și de mare îndurare.
- 9 Bun *este* Iehova cătră toți,
 Și îndurarea sa preste tôte lucrările sale.
- 10 Laude-te, Iehova, tôte lucrările tale,
 Și cuvîșii tîi bine-cuvînteze-te.

De gloria împărăției tale se se vorbescă,	11
Și de puterea ta se se nareze;	
Spre a face cunoscute faptele sale cele mari fiilor ómenilor,	12
Și gloria majestății împărăției sale.	13
Împărăția ta este o împărăție eternă,	
Și domnirea ta în toate generațiunile.	14
Iehova, sprijine pre toți cei căzuți,	
Și îndreptă pre toți cei încovăiați.	15
Ochiî tuturilor te ascéptă pre tine,	
Și tu li dai lor nutrimentul lor la timpul cuvenit,	16
Deschidênd mână ta,	
Și săturând dorința a tot ce vieză.	17
Drept este Iehova în toate căile sale,	
Și îndurat în toate lucrările sale.	18
Aprópe este Iehova tuturilor celora ce'l invócă,	
Tuturilor celora ce'l invócă în adevér.	19
Dorința celora ce se tem de dēnsul o îndeplinesce,	
Și strigarea lor o aude, și 'i ajută.	20
Iehova păzesce pre toți cei ce 'l iubesc,	
Dară pre toți nelegiuiții 'i nimicesce.	21
Lauda lui Iehova spună-o gura mea,	
Și numele lui cel sânt bine-cuvēnteze 'l totă carnea în etern și perpetuū.	

PSALMUL CXLVI.

Slăbăciunea și fragețimea omului. Încrederea noastră trebuie se fiă în Dumnezeu.

L audați pre Iehova!	1
Laudă, sufletul meū, pre Iehova.	
Voiū lauda pre Iehova, cât voiū trăi,	2
Voiū psalmodia Dumnezeului meū, cât voiū esista.	
Nu ve încredeți în principî, în fiul omului,	3
La care nu este ajutor.	
De ese spiritul seū, el se întórce în pământ,	4
Chiar în ziua aceea per planurile sale.	
Ferice de cela al cărui ajutor este Dumnezeul lui Iacob,	5
A cărui speranță este în Iehova, Dumnezeul seū,	
Carele au făcut ceriul și pământul,	6
Marea și toate cele dintr'ēnsa,	
Carele conservă fidelitatea în etern,	
Carele face dreptate celor apăsăți,	7
Dă pâne celor flămândi;	
Iehova eliberéză pre cei captivi.	
Iehova deschide ochiî orbilor,	8
Iehova îndreptă pre cei încovăiați,	
Iehova iubescce pre cei drepti,	

- 9 Iehova păzesce pre cei streini,
Susține pre orfan și pre văduvă,
Calea nelegiuitorilor înse o perverte.
- 10 Iehova va regi în etern,
Dumnezeul tău, Zion, din generațiune în generațiune.
Laudați pre Iehova!

PSALMUL CXLVII.

Îndemnare de a lauda pre Dumnezeu pentru bine-facerile făcute populusului său.

- 1 **L**audați pre Iehova!
Căci bine este a psalmodia Dumnezeului nostru,
Căci frumoasă și plăcută este cântarea de laudă.
- 2 Iehova zidesce Ierusalimul,
Pre împrăsciați lui Israel îi adună.
- 3 Vindică animele zdrobite,
Și legă rânele lor,
- 4 Determină numărul stelelor,
Le chiamă pre toate după nume.
- 5 Mare este Domnul nostru și de multă putere,
Înțelepciunea lui nemărginită;
- 6 Iehova susține pre cei apăsați,
Dară aruncă pre cei nelegiuitori la pământ.
- 7 Întonați lui Iehova cântări de mulțumire,
Psalmodiați Dumnezeului nostru în citară.
- 8 Carele acopere ceriul cu nuori,
Carele pregătesce pământului ploe,
Carele face munții se producă erba,
- 9 Carele dă vitei nutrimenul ei,
Puilor de corb, când strigă.
- 10 Nu de puterea calului se bucură,
Nici de còpsele omului are plăcere:
- 11 Plăcere are Iehova de cei ce se tem de dñsul,
Cariî ascéptă îndurarea sa.
- 12 Laudă, Ierusalim, pre Iehova;
Laudă pre Dumnezeul tău, Zion!
- 13 Căci el a întărit zevórele porților tale,
Aă bine-cuvântat pre fiii tăi în meșilocul tău,
- 14 El dă pace frontarielor tale,
Cu grăsimia grăului te satură,
- 15 El trâmite cuvântul său pre pământ,
Fòrte iute alérgă cuvântul său;
- 16 El dă neua ca lăna,
Bramă respăndesce ca cenușă;
- 17 El aruncă în jos ghiația sa ca bucată,

Înainte gerului său cine poate sta?	
El trimite cuvântul său, și le topește,	18
Face se adie vântul său, ape curg;	
El face cunoscut lui Iacob cuvântul său,	19
Statutele și judecățile sale lui Israel.	
Nu au făcut ast feliu vre unei națiuni,	20
Și judecăți ele nu cunosc.	
Laudați pre Iehova!	

PSALMUL CXLVIII.

Îndemnare tuturilor ființelor de a lauda pre Iehova.

L audați pre Iehova!	1
Laudați pre Iehova în ceriuri!	
Laudați-l în înălțime!	
Laudați-l, toți anghii sei!	2
Laudați-l, totă oștirea sa!	
Laudați-l, soare și lună!	3
Laudați-l, toate stelele luminei!	
Laudați-l, ceriurile ceriurilor,	4
Și apele, ce sunt preste ceriuri!	
Se se laude numele lui Iehova,	5
Căci el ordonă, și se creară,	
'I-au stabilit în etern și perpetuu;	6
Statut au dat, și nu se calcă.	
Laudați pre Iehova de pre pământ,	7
Ceți mării și toate adâncimile!	
Foc și grândină, nea și negură,	8
Furtună, ce îndeplinesce cuvântul lui!	
Munți și toate colnicile!	9
Arbori fructiferi și toți cedri!	
Animale și toate ferele!	10
Tăritori și paseri aripate!	
Regi al pământului și toți populi!	11
Principi și toți judecătorii pământului!	
Teneri și fecloare!	12
Bătrâni împreună cu prunci!	
Se laude numele lui Iehova,	13
Căci numele lui singur este înalt;	
Majestatea sa este preste pământ și ceriu,	
Și el înalță cornul populului său;	14
Laudă fiă 'i de toți cuvioșii sei, fiil lui Israel,	
Populului, ce este aproape de el!	
Laudați pre Iehova!	

PSALMUL CXLIX.

Îndemnare cuvioșilor de a cânta laudele lui Dumnezeu.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Cântați lui Iehova o cântare nouă,
Lauda lui în adunarea cuvioșilor.
- 2 Bucure-se Israel de creatorul său,
Fiii Zionului se se veselăscă de regele lor.
- 3 Se laude numele lui în chor,
În timpane și citare se'i psalmodieze lui.
- 4 Căci Iehova are plăcere de populusul său,
Ornéză pre cei seraci cu ajutorul său.
- 5 Se se bucure cuvioșii în onóre,
Se jubileze pre paturile lor.
- 6 Înălțări ale lui Dumnezeu fă în gura lor,
Și sabie cu duce tăiașuri în mâna lor ;
- 7 Spre a face resbunare între națiuni,
Pedepse între populi ;
- 8 Spre a lega pre regii lor cu obezi,
Și pre laudații lor cu lanțuri de fer.
- 9 Ca se esecute între ei judecata scrisă ;
Acéstă onóre o-aū toți cuvioșii sei.
Laudați pre Iehova !

PSALMUL CL.

Îndemnare de a cânta laudele lui Dumnezeu în sunetul instrumentelor.

- 1 **L**audați pre Iehova !
Laudați pre Dumnezeu în Sanctuariul lui !
Laudați'l în firmamentul puterei lui !
- 2 Laudati'l pentru faptele sale cele mari !
Laudati'l după mărimea gloriei lui !
- 3 Laudati'l cu sunet de trimbiță !
Laudati'l cu harpe și citare !
- 4 Laudati'l cu timpane și chor !
Laudati'l cu corde și flaute !
- 5 Laudati'l cu cimbale bine-resunătoare !
Laudati'l cu cimbale de alarmă !
- 6 Tótă suflarea laude pre Iehova !
Laudati pre Iehova !